கடவுள் துணை.

நற்றிணை நானூறு

மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

என்றது, இந்நூல் என்றும் நின்று நிலவவேண்டிக் கடவுளை வாழ்த்துவான் எடுத்துக்கொண்ட ஆசிரியர், மாயோனே வேதமுதல்வனென ஆன்றோர் கூறுவராதலின் யாமும் அவனையே வணங்குவோமென்று வாழ்த்துக் கூறுகிற்பது

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்பாடியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவ முடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே.

உரை:—பெரிய நிலம் தன் சிவந்த அடிகளாகவும், தூய நீரையுடைய சங்குகளொலிக்கின்ற கடல் ஆடையாகவும், ஆகாயம் மெய்யாகவும், திசைகைகளாகவும், தண்ணிய கதிர்களையுடைய திங்களும் ஞாயிறுமாகிய இரண்டும் இரண்டு கண்களாகவும் கொண்டு, அமைந்துள்ள எல்லாவுயிர்களிடத்தும் தான் பொருந்தியிருப்பதன்றி நிலமுதலாய எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள்ளகத்தடக்கிய வேதத்தாற் கூறப்படும் முதற்கடவுள் குற்றந்தீர விளங்கிய திகிரியையுடைய மாயோனேயென்று ஆன்றோர் கூறுகிற்பர்;

ஆதலின் யாமும் அவனையே கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குவோமென்றவாறு.

வேதமுதல்வனென்றும் பாடம்.

மா - பெருமை. தூநீர் - அலையாலே தூவப்படு நீரெனவுமாம். வளை - சங்கு. நரலுதல் - ஒலித்தல். பௌவம் - கடல். திகிரி - சக்கராயுதம்.

இதனுள் ஐம்பெரும்பூதமும் மதியமும் ஞாயிறும் திசையும் துறக்கமுமாயமைந்த மூவுலகமும் திருமாலினொருவடிவமே யெனவும் அவன் அவ்வடிவாக விளங்குதலால் உலகமும் உலகத்துயிர்களும் அவ்வுயிர்களாலே துய்க்கப்படும் பொருளும் அவனே யெனவும் அவனியல்பை உள்ளத்தாலுணரவல்லாரே ஆன்றோரெனவும் அவரே உயிர்களின்மாட்டுப் பேரருளுடைமையான் விரித்துக் கூறுவரெனவும் பெரிதும் பயனெய்துமாறு கூறினாராயிற்று. ஐம்பூதமும் பிறவுங் கூறிய அடிகள் சிதைவுற்றமையின் வடமொழிச் செய்யுளைநோக்கிக் கூறலாயிற்று.

உயிர்ப்பன்மை மெய்யாற் செய்யப்படும் வணக்கம் திருவடியிடத்ததாதலின் அதனை முற்கூறினார். மனத்தாலே கருதற்குரியானன்றிக் காண்டற்கரியனென்பார் விசும்பு மெய்யென்றார். இனி நியாயநூலார் 'விசும்பு நீலநிறமுடையது' என்றலின் இறைவனது நீலமேனியை நோக்கி விசும்பு மெய்யாக வென்றாரெனலுமாம். உயிர்களி னல்வினை தீவினையறிந்து அவற்றிற்கேற்ப வுதவுதற்பொருட்டு யாண்டுஞ் சான்றாகியுறைதலால் எல்லாம் பயின்றென்றார்; எனவே இறைவனது அந்தர்யாமித்துவங் கூறியதாயிற்று. ஊழி திரியுங்காலத்து எல்லாம் அழியாது அளித்தற் சிறப்புக்கூறுவார் அகத்தடக்கி யென அவனுதுப்பகத் தடக்கினமை கூறினார். இறைவனது பரத்துவங் கூறுவார் வேதமுதல்வனென்றார். இங்ஙனங் கூறியவாற்றா லவ்வுருவைத் தியானஞ்செய்கவென்றதாயிற்று. உலகத்துக்கு அவுணராலே செய்யப்படுகின்ற தீங்குகளைப்போக்கி விளங்குதலாலே தீதற விளங்கிய திகிரியுடையோனென்றார்.

ஆக, ஆக, ஆக, ஆக, ஆகப பயின்று அடக்கிய முதல்வனெனக் கூட்டுக. ஆன்றோர் - தோன்றா எழுவாய். இருவகைவாழ்த்தினுள் இது தனக்குப பயன்பட வாழ்த்தியது.

நூல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத்

தலைவிசொல்லியது.

இ - து, தலைவன் பிரியக்கருதிய தறிந்த தோழி தலைவியிடங் கூறலும், தலைவி அவரை யின்றியமையாத என்னை வருந்தும்படி விட்டுப் பிரிகின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலரெனத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறுகிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

நின்ற சொல்லர் நீடுதோ றினியர்
றென்று மென்றோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்
சாந்திற் றொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசத்த லஞ்சிச்
சிறுமை யுறுபவோ செய்பறி யலரே.

உரை:—தோழி, நம் காதலர் நிலைமை தவறாத வாய்மையுடையவர்; நெடிதாகத் தோன்றுகின்ற இனிமையுடையவர்; எப்பொழுதும் என்தோள்களைப் பிரியும் அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலர்; அத்தகைய மேதக்கோருடைய நட்பு, தாமரையின் தண்ணிய தாதினையும் மேலோங்கிய சந்தனத்தின் தாதினையும் ஊதி அந்தச் சந்தனமரத்தில் வைத்த இனிய தேன்போலத் திண்ணமாக மேதக்கன, ஆதலின் அவர் நீரையின்றி யமையாத உலகியல்போலத் தம்மையின்றி யமையாத நம்பால் முன்பு விருப்பமிகவைத்தருளிப் பின்பு பிரிதலால் நம் நறிய நுதல் பசலையூர்தற்கு அஞ்சிச் செய்வதறியாராய்த் தமோற்றமடைவாரோ? அங்ஙனஞ்செய்யார்காண்; எ - று.

நின்றசொல்லொடு எனவும் பாடம்.

சாந்து - சந்தனமரம். புரை - உயர்ச்சி. சிறுமை - நோயுமாம்.

தாமரைத்தாது தலைவனுள்ளத்திற்கும் சந்தனத்தாது தலைவியுள்ளத்திற்கும் உவமையாக்கி இருவருட்கருத்தும் ஒத்த வழி சாந்திலே தீந்தேனிறால் வைத்ததுபோலத் தலைவன் தலைவிபால் அன்புவைத்தானெனப் பொருந்தவுரைக்க. இடையிலே பலவாயசொற்களைப் பொருந்தப் பெய்துரைப்பனவெல்லாம் இசையெச்சமெனக் கொள்க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதியின்கண் நின்னிற்பிரியேனென்றதனை இன்

றுகாறும் நிலையிட்டவராதலின் இனியும் பிரியக்கருதாரென்றதை யடக்கிநின்றசொல்லரென்றாள். யாணுக்குந்தோறும் எனக்கு இனியராய் என்னை மகிழ்விப்பவர் அம்மகிழ்வுக்கு ஊறுண்டாகப் பிரியாரென்னுங் கருத்தால் நீடுதோன்றினியரென்ற இதுவும் அதனையே நோக்கிநின்றது. 'உழையராகவும் பணிப்பவள், பிழையலன் மாதோ பிரிதும்நா மெனினே' எனக்கொண்டவராதலின் 'என்றும் என்றோள் பிரிபறியலர்' என்ற இதுவும் பிரியாரென்பதனை வலியுறுத்திற்று. பசத்தல் - பசலைபாய்தல்.| இது கண்ணாடிமேல், வாயினூதிய ஆவிபட்டு அக்கண்ணாடி மழுக்கமடைவதுபோலத் தலைவியின் நெற்றியிலுள்ள ஒளி தலைவனைப்பிரிதலால் மழுங்கித்தோன்றுதல்; இதனைப் பீர் எனவும் பொன் எனவுமுரைப்பர்.

நீடுதோன்றினிய ரென்றும் தோள் பிரிபறியலரென்றுங் கூறியதனால் மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஆற்றியிருத்தல். திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - கற்பு. தலைவிகூற்று. கேட்போர் தோழி. (இதிற்கிடந்த நீரின்றமையா என்றகருத்துடையது; குறள், ௨௦.) இப்பாட்டுக் கற்பின்வழிப் பிரிவாதலின் எற்றுற்கட் டலைவி கூற்று நிகழ்ந்தது; பிரிவுணர்ந்து புலந்துரைப்பின் நாணழிவாமென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், சூத்திரம்-௧௪௭, உரை.) (௧)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்றாரை இடைச்சுரத்துக்
கண்டார் சொல்லியது.

எ - து, தலைவனும் தலைவியும் ஒருப்பட்டெழுந்து சுரத்திடைச் செல்லக் கண்டோர் இக்கொடுஞ்சுரத்தில் இம் மெல்லியலாளைக் கொண்டு செல்லும் இவ்வினையோனுள்ளம் இடியினுங் காட்டிற் கொடிதெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

பெரும்பதுமனார்பாடியது.

௨. அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவ லீந்தி னுலவை யங்காட்
டாறுசென் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய
வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரனுக்கு மிண்டிவ ரீங்கைய சுரனே
வையெயிற் றையண் மடந்தை முன்னுற்
றெல்லிடை நீங்கு மிளையோ னுள்ளங்

காலொடு பட்ட மாரி
மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே.

உரை:—சுரமோ ஆழ்ந்துபடக் கிடந்த பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய குன்றத்துத் தழைத்த வலிய ஈத்தமரங்களையுடைய காற்றுச் சுழன்று வீசும் காட்டின் கண்ணே நெறிக்கொண்டுசெல்லும் மக்களுடைய தலையை மோதியதனாலே குருதிபடிந்த சிவந்த மறப்பட்ட தலையையுடையனவும் இரத்தம்பூசிய வாயையுடையனவுமாகிய பெரிய தலையையுடைய புலிக் குட்டிகள் இம் மாலைப்பொழுதில் தாம் பதுங்கியிருக்கும் மரவின்றுறைகளை நிமிர்ந்து நோக்காநிற்கும் இண்டங்கொடியுடனே ஒருசேரப் படர்கின்ற ஈங்கையையுடையவாகும்; இத்தகைய சுரத்தின்கண்ணே கூரிய பற்களையுடைய மெல்லியளாகிய மடந்தை முன்னே செல்லவிடுத்துப் பின்னே இவ் விராப்பொழுதிற் செல்லாநிற்கும் இவ்விளைஞனுள்ளமானது காற்றொடு கலந்த மழைபெய்யுங்காலத்திற் பெரிய துறுகற்களைப் புரண்டு விழுமாறு மோதுகின்ற இடியினுங் காட்டிற் கொடியதாயிராநின்றது; எ - று.

நெய்த்தோர் வல்லியம் எனவும் ஐயண் மாயன் எனவும் பாடம். மாயன்-கரியமேனியன்.

ஒலிதல் - தழைத்தல். உலவை - காற்று. நெய்த்தோர் - இரத்தம். வல்லியம் - புலி. இவர்தல் - படர்ந்தேறுதல். வை - கூர்மை. எல் - இராத்திரி. மிளிர்க்குதல் - புரட்டுதல். ஐயள் - மெல்லியள். உற்று என்பதை உற எனத்திரிக்க. அழுந்துபடல்—ஆழ்ந்துபடல்; (தொல்—சொல்—௪0௧) "அந்நாற்சொல்லும்" என்பதன்கட் கிடந்த 'நாட்டல் வலிய' என்பதனால் குறுக்கல்விரித்தலாகிய இருவகை விகாரமுங் கொள்க.

நடத்தலாற்றாளென்பார் ஐயளென்றார். மடந்தையை முன்னே நடத்தித் தான் பின்னே செல்லுதல் அவளது முதுகினழகையும் இளைத்தநடையையுங் காணுதற்பொருட்டு. மாதர்க்குக் காலணியாகிய சிலம்பு வதுவைக் காலத்துக் கழற்றுதல் மரபு; அங்ஙனமாக இவள் சிலம்பணிந்தபடி ஓராடவனுடன் செல்லக் காண்டலாற் களவினிற் கொண்டு தலைக்கழியப் பெறுவளாமென்றேனையோரயிர்த்துக் கூறியதாயிற்று; "சிலம்புஞ் சிறுதத்தும்" "வில்லோன் காலன கழலே தொடியோண், மெல்லடி மேலவுஞ்சிலம்பே"

எனவுஞ் சான்றோர் கூறுமாற்றானறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தம்மிற் கூறியாறுதல். இதனைக்கண்டோர் கூற்றுக்கு மேற்கோளாக்கினார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-௪௦,உரை.) (௨)

[பாலை.]

இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த
தலைமகன் பின்னும் பொருள்கடைக்கூட்டிய
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, முன்பு பொருள்தேடச் சென்றிருந்துவந்த தலைமகன் மற்றொருகாலத்துப் பின்னும் பொருள் தேடும்படி கருதிய நெஞ்சை நோக்கி நெஞ்சே மாலைப்பொழுது வரக்கண்டு இம்மாலைப்பொழுது நம் காதலி நம்மைக்கருதி வருந்துதற்குரிய காலமென்று முன்பு பிரிந்தவிடத்துக் கருதினேனல்லனோ வென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

இளங்கீரனார்பாடியது.

௩. ஈன்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லே ருழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்
சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை
யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன வினியோண்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.

உரை:—நெஞ்சே, பார்ப்பையீன்ற பருந்து வருந்தியுறையாநிற்கும் ஆகாயத்தின்மேற் செல்லுகின்ற நெடிய கிளைகளையும் பொரிந்த அடியையுமுடைய வேம்பினது புள்ளிபோன்ற நிழலின்கண்ணே கட்டளைக் கற்போன்ற அரங்கை வட்டினாலே கீறி விளைத்தொழிலொன்றுங் கற்றறியாத சிறுவர்கள் நெல்லியங்காயை வட்டாகக்கொண்டு பாண்டி லாடாநிற்கும் விற்போரால் ஆறலைத் துண்ணும் மழவரின் வெய்ய குடியிருப்பினையுடைய சீறூரையுடைய அழற்சுரத்தின்கண்ணே முற்பட்டுவந்த நம் வலியினைத்தையுங் குறைக்கின்ற மாலைப்பொழுதைக்கண்டு 'இம் மாலையானது கருதிய வினையை முடித்தாற்போன்ற இனிமையுடைய நமது காதலி மனையகத்து மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கையேற்றி அதன்முன்னின்று அவர் தாம்

இன்னும் வந்தாரில்லையேயென்று அவ்விளக்கொடு வெறுத்துத் தன்புற் றுக் கருதுகின்ற பொழுதாகும்' என்று யான் முன்னம் ஒருகாலத்து நினை த்தே னல்லேனோ? அங்ஙனமாக இப்பொழுதும் பெயருளீட்டுமாறு ஒருப் படுத்தி என்னை வருத்தாதேகொள்; இனி யான் வாரேன்காண்; எ - று.

உயவு - வருத்தம். கட்டளை - பொன்னுரைக்குங்கல். சுரன்முதல் - சுரத்தினிடத்தில்; முதல் - ஏழனுருபு. படர்தல் - நினைத்தல்.

வெப்பத்தால் இலை தழைக்காது கருகுதலிற் புள்ளிபோன்ற நிழலா யிற்று. எசால் உழுதண்பார்போல வில்லால் ஆறலைத்துண்ணலின் வில் லேருழவ ரென்றார். வேம்பினீழற் சிறார்வட்டாடுஞ் சிறுரென்க. முன்பு பொருள்செயல்வினையை முடித்துப் பெற்ற மகிழ்ச்சியுறுதலின் வினை

முடித்தன்ன வினியோளென்றான். இதனானே அம்மகிழ்ச்சி இவளை நோக் குழியேபெறக் கிடத்தலிற் பொருளை நச்சிவாரேனெனவுங் குறிப்பித்தானு யிற்று. அங்ஙனமாக என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சிப்பொருள்:—பருந்து வருந்தியிருக்கும் வேம்பினிழலில் அப் பருந்தின் வருத்தத்தை எறிட்டு நோக்காது சிறார் செல்விவட்டாடி மகிழா நிற்பர் என்றது யான் இவளைப் பிரிதலால் வருந்துன்பத்திற் கஞ்சி வருந்த வும் அதனைக் கருதாத என்னெஞ்சே நீ பொருண்மேற் சென்று மீளும் மகிழ்ச்சியை யுடையையாயிராநின்றா யென்பதாம். மெய்ப்பாடு—பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்—இல்லத்தழுங்கல். இதனை இத்துறையிலேயே அடக்கினர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்-பொ-சூ-சசு, உரை.) (கூ)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத் தானாகத் தோழி அலரச்சந் தோன்றச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, களவொழுக்கத்து, அணித்தான ஓரிடத்திலே தலைவன் வந்தி ருப்பதை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டலும் விரைய வரைந்துகொள்ளு மாற்றானே தலைவியை நோக்கி நமக்குண்டாகிய பழிச்சொல்லை அன்னை யறிந்தால் இற்செறிப்பாளென்று தலைவர்பாற் கூறின் அவர் நம்மைத் தம்

மூர்க்குக் கொண்டுபோவரோவெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

அம்மூவனார்பாடியது.

௪. கானலஞ் சிறுகுடிக் கடன்மேம் பரதவர்!
நீனிறப் புன்னைக் கொழுநிழ லசைஇத்
தண்பெரும் பரப்பி னொண்பத நோக்கி
யங்க ணரில்வலை யுணக்குந் துறைவனொ
டலரே, யன்னை யறியி னிவணுறை வாழ்க்கை
யரிய வாகு நமக்கெனக் கூறிற்
கொண்டுஞ் செல்வர்கொ றோழி யுமணர்
வெண்க லுப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்
கணநிரை கிளர்க்கு நெடுநெறிச் சகட
மணன் மடுத் துரறு மோசை கழனிக்
கருங்கால் வெண்குருகு வெரூஉ
மிருங்கழிச் சேர்ப்பிற்றம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—தோழீ, கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள சிறுகுடியிலிருந்து கடலின்மேற் செல்லும் பரதவர் நீலநிறத்தையுடைய புன்னையின் கொழுவிய

நிழலிலேதங்கித் தண்ணிய பெரிய கடற்பரப்பிற் செல்லுதற்கு நல்ல அற்றம்பார்த்து அவ்விடத்து முறுக்குண்டு கிடந்த வலையைப் பிரித்துப் புலர்த்தாநிற்கும் துறையையுடைய நமது தலைவர்பாற்சென்று நமக்குண்டாகிய பழிச்சொல்லை அன்னையறிந்தால் இனி இங்குத் தங்கிக் களவொழுக்கத்து வாழ்தல் அரியவாகும் என்று கூறினால்,—உப்புவாணிகர் வெளிய கல்லுப்பின் விலைகூறிக் கூட்டமாகிய ஆனிரையை எழுப்புகின்ற நெடிய நெறியிற் செலுத்தும் பண்டிகள் மணலின் மடுத்து முழங்கும் ஓசையைக்கேட்டு வயலிலுள்ள கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெருவாநிற்குங் கரிய கழி சூழ்ந்த நெய்தனிலத்தின்கணுள்ள தம் உறைவிடமாகிய ஊருக்கு நம்மை அழைத்துக்கொண்டும் போவரோ? எ - று.

அசைதல் - தங்குதல் பதம் - கொந்தளிப்பு, காற்றுமாறியடித்தல் முதலாயின இல்லாதகாலம். இவணுறை வாழ்க்கை - புலாலுணக்கல், புன்னோப்பல் காரணமாக ஆண்டுத் தங்கியவழி நிகழ்ந்த களவொழுக்கத்து வாழ்தல். நிரை - நெறியிற் படுத்திருக்கும் ஆனிரை. கிளர்த்தல் - எழுப்புதல். உரறுதல் - முழங்குதல். துறைவனொடு கூறில் தம்மூர்க்குக் கொண்

டுஞ் செல்வர்கொலென மாறிக்கூட்டுக அன்னையறியின் வாழ்க்கையரிய வென்றது ஏதம் ஆய்தல்.

உள்ளுறைகள்:—(க) பரதவர் புன்னையின்கீழிருந்து கடலிற்செல்லுதற்குப் பதநோக்கி அதுகாறும் வலையை யுணக்குந்துறைவனென்றது தலைவன் சிறைப்புறத்திருந்து தலைவியைக் கூடுதற்கு யாருமில்லாத பதம்பார்த்து அதுகாறும் ஆராய்ந்துகொண்டிருப்ப னென்றதாம்.

,, ,, (உ) சகடம் மணலில் மடுத்து முழங்குமோசைக்குக் கழனி நாரை வெருவுமென்றது தலைவன் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங்கலன் தந்து வரையவரு மணமுரசொலி கேட்பின் அலரெடுக்கும் ஏதிலாட்டியர் வாய்வெருவி யொடுங்காநிற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு—அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவிகூற்றாகக்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-கக௬, உரை) (௪)

[குறிஞ்சி]

இது, தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட
தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற்செல்லுந் தலைமகனது குறிப்பறிந்த தலைவி தனித்துறைதற்கஞ்சிக் கலுழ்ந்து வேறுபட்டுக்காட்ட அதனையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி நின்கண்கள் குறிப்பாகிய மாறுபட்ட ஒரு தூதுவிடுத்தன, அத்தூதையறிந்து அவர் செல்லுதலொழிந்தனராதலின் இனி முன்பனிக்காலத்தும் அவரைபபிரிதலரிதுகாணெனத் தேற்றிக் கூறுநிற்பது

பெருங்குன்றூர்கிழார்பாடியது.

௫. நிலநீ ராரக் குன்றங் குழைப்ப
வகல்வாய்ப் பைஞ்சுனைப் பயிர்கால் யாப்பக்
குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்
நறுங்கா ழாரஞ் சுற்றுவன வகைப்பப்
பெரும்புயல் பொழிந்த தொழில வெழிலி
தெற்கேர் பிரங்கு மற்சிரக் காலையு
மரிதே காதலர்ப் பிரித லின்றுசெ

விருனையர்த் தரூஉம் வாடையொடு
மயங்கிதழ் மழைக்கண் பயந்த தூதே.

உரை:—தோழீ, இன்று பிரிந்து செல்லுகின்ற தோழியவரை மீட்டும் நின்னை ஆற்றுவிக்குமாறு கூட்டுகின்ற வாடைக்காற்றினால் வருந்திய இமைகளையுடைய மழைபோல நீர்வடிக்கின்ற நின் கண்கள்தாம் அவர் செல்லாதவாறு ஒரு குறிப்பாகிய தூதைத் தோற்றுவித்து விடுத்தன, அங்ஙனம் விடுத்த தூதின் காரணமாக இனி மிக்கமழை பெய்தலாலே நிலம் நீரால் நிரம்பப்பெற்று நிறையவும், மலைமேலுள்ள மரமுதலாயின தழைப்பவும், அகன்ற வாயையுடைய குளிர்ந்த சுனையில் நீர் நிறைதலால் அங்கு முளைத்தெழுந்த குளநெல்முதலிய பயிர்கள் நெருங்கிவளரவும், கொல்லையின்கண்ணே குறவர் வெட்டியழித்தலானே குறைபட்ட மிக்க நறைக்கொடி மீண்டுந் தளிர்த்துக் கொடியாகி நறுமணங்கமழ்கின்ற வயிரமுற்றிய சந்தனமரத்தின்மீது படர்ந்து சுற்றியேறவும் பெருமழையைப் பொழிந்த தொழிலையுடைய மேகமானது தென்றிசையின்கண்ணே யெழுந்து செல்லுதலாலே பிரிந்தோரிரங்குகின்ற முன்பனிக்காலத்தும் நீ நின்காதலரைப் பிரிந்துறைதல் அரியதாகும்; ஆதலின் மகிழ்வொடுமயங்கி யிருப்பாயாக.

கால்யாத்தல் - நெருங்கல். நறைப்பவர் - வாசனைக்கொடி. கொடிப்பவர் - இருபெயரொட்டு. அற்சிரம் - முன்பனிக்காலம். இதழ் - இமை. காழ் - வயிரம். ஆரம் - சந்தனமரம். அகைத்தல் - உயர்ந்து படர்தல். வாடையொடு - வாடையால். எர்பு - எழுந்து, இதனைச் செயவெனெச்சத்திரிபாகக்கொண்டு எழுந்து செல்லுதலாலென எதுப்பொருட்டாக்குக.

ஏனை மரங் கொடிகளிவற்றின்வேர் சந்தனவேரொடு முயங்காதவழி தனித்துள மரம் நறுமணமெய்தாமை கண்கூடாகக் காண்டலால் ஈண்டு நறைக்கொடி சுற்றுவது கூறி நறுங்காழாரமென்றார். மழைக்கண் பயந்த தூது - அழிவில்கூட்டத்துப்பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (இ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிப்பாற்பட்டு ஆற்றானாய தலைவன்
தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, இரவுக்குறி வேண்டிச் சென்றதலைவன் தோழிகேட்டு உடன்

படுத்துமாறு யாம் வந்திருக்கின்றே மென்று தலைவியிடத்து ஒருவர் சென்று கூறினல் யாரோவென்னுளாய் யாம் வந்தனே மென்று மகிழ்ந்து களிப்பால் மயங்குவள்; அங்ஙனங் கூறுவாரைப்பெற்றிலேமே யென வருந் திக் கூறுநிற்பது.

பாணர்பாடியது.

௬. நீர்வாழ் ரமைப்ற் றாம்புடைத் திரள்கா
ஞாரீத் தன்ன பகுனின் மாமைக்
குவளை யன்ன வேங்கெழின் மழைக்கட்
டிதலை யல்குற் பெருந்தோட் குறுமகட்
கெய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே
யிவர்யா ரென்குவ ளல்லண் முனாஅ
தத்தங் குமிழின் கொழுமுக்கு விளைகனி
வெறிமட மாற்கு வல்சி யாகும்
வல்வில் லோரி கான நாறி
யிருள்பல் லொலிவருங் கூந்தல்
பெரும்பே துறுவள்யாம் வந்தன மெனவே.

உரை:—நீரில் வளர்ந்த ஆம்பலின் உள்ளிற் புழையுடைய திரண்ட தண்டை நாருரித்தாற்போன்ற அழகு குறைந்த மாமையையும், குவளை போன்ற அழகு தங்கபெற்ற குளிர்ச்சியுடைய கண்ணையும், திதலையுடைய அல்குலையும், பெரிய தோளையுமுடைய இளமையளாகிய நம்மாற் காதலிக்கப் பட்ட தலைவியிடத்து செருங்கச் சென்று எமது வருகையை முன்னுடிக் கூறுவாரைப்பெறின் அவரைநோக்கி இவர் யாவரென்று கேட்பாளல்லள்; காத்திலுள்ள குமிழமரத்தின் விளைந்த மூக்கினையுடைய முற்றியகனிகள் கீழே உதிர்ந்து ஆங்குக்குதித்து விளையாட்டயர்கின்ற நிளமானுக்கு வெறுப் பில்லாது உணவாகாநிற்கும் வலிய வில்லையுடைய ஓரியென்பவனது கானம் போல நறுநாற்றமுடையவாகிக் கரிய பலவாகிய தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய அவள் தான் 'யாம் வந்திருக்கின்றேம்' என்பதைக் கேட்டவுடன் களிப்பி ஞலே பெரிதும் மயக்கமெய்தாநிற்பள்; அங்ஙனஞ்சென்று கூறுவாரை யாம் பெற்றேமல்லேமே' எ - று

தரம்பு - தளை. ஆம்பல் - அல்லியென்று வழங்கப்படுவது. மதன் - அழகு. மாமை - மாந்தளிரின் தன்மை. வல்சி - உணவு. ஒவிதல் - தாழ்தல். பேது - மயக்கம். முனைதல்—வெறுப்பெய்தாது, முனைதல் - வெறுத்தல்.

பகற்குறிக்கண்ணே தான்கண்டு வைத்து, முயங்கியவழி நீங்குதலின் எப்பொழுதும் உளதாயிருக்குமெனக்கொண்டு மாமையுடைமை கூறினன்; கூறுதல் அதனை நீக்கத் தோழி முயலுகவென்றுமாம். முதலிற் கூட்டத்திற் குறிப்புணர்த்தியது நோக்கமேயாதலின் அதனை மறைக்கவெனச் சிறப்பித்து முற்கூறினான். அணைந்தவழியின்பஞ்செய்தலின் திதலையல்குலென அடைகொடுத்துக் கூறினன். இடந்தலை பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிற்கூட்டத்து முயங்கிக்கிடந்தவழி இன்பஞ்செய்தலின் தோளையுங் கூந்தலையும் பிற்கூறினன். மதனின்மாமையென்றது பசலைபாய்தல். பெரும்பேதுறவளென்றது கண்டவழியுவத்தல்.

இறைச்சி:—குமிழின் கனி மானுக்கு உணவாகுமென்றது யாம் வந்திருக்கின்றேமென்று கூறும் அச்சொல்லானது நமது தலைவிக்கு மகிழ்வளிக்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (க)

[பாலை.]

இது, பட்டபின்றை வரையாது கிழவோன், நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற்பிரிய, ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் வரையாது தலைமகன் நெடுந்தூரம் பொருள்வயிற்பிரிந்துபோனபின்பு, ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி அவர்குறித்த கார்காலம் வந்துற்றதாதலின் இன்னேவந்து நின்னைவரைந்து கொள்வர் அதுகாறும் வருந்தாதொழியெனத் தேற்றிக் கூறுநிற்பது.

நல்வெள்ளியார்பாடியது.

௪. பெருநடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்கப்
பெருவரை யடுக்கத் தருவி யார்ப்பக்
கல்லலைத் திழிதருங் கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கழைமாய் நீத்தங் காடலை யார்ப்பத்
தழங்குகுரா லேறொடு முழங்கி வான
மின்னே பெய்ய மின்னுமாற் றோழி
வெண்ணெ லருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணறுஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சுஞ்
சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருங் காட்டே.

உ-ரை:—தோழீ, மூங்கிலின் வெளிய நெல்லைத்தின்ற வரிபொருந்திய நெற்றியையுடைய யானை தண்ணிதாகிய நறுமணங்கமழு மலைப்பக்கத்திலே துஞ்சாநிற்கும் சிறிய இலையுடைய சந்தனமரத்திணையுடைய வாடிய பெரிய காட்டினகத்து, அச்சத்தையுடைய இடமகன்ற சுனையில் நீர் நிறையவும், பெரிய மூங்கில்களையுடைய மலைப்பக்கத்தில் அருவிகள் ஆரவாரிப்பவும், கற்களைப் புரட்டிக்கொண்டு ஓடிவருகின்ற மிக்க விசையினையுடைய கானியாற்றின்கண்ணே பற்றுக்கோடாகிய மூங்கிலு முழுகுமாறு பெருகிய வெள்ளத்தின் அலை காட்டிற்சென்று மோதாநிற்கவும் ஒலிக்கின்ற இடியேற்றோடு முழக்கஞ்செய்து முகில்கள் இப்பொழுதேமழைபெய்யவேண்டி மின்னுநிற்கும்; இக்காலத்தை நோக்கினவுடன் அவர் இன்னேவந்து நின்னை வரைந்துகொள்வாராதலின் நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

சூர் - அச்சம். நனந்தலை - அகன்ற இடம். வரை - மூங்கில். அடுக்கம்- மலைப்பக்கம். நீத்தம் - வெள்ளம். ஆல் - அசை; மூன்றனுருபின்பொருள தோரிடைச்சொல்லுமாம். சிறிய இலை - அகரம் தொகுக்கும்வழித் தொக்க விகாரம். பெய்யவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் காரியப்பொருட்டு. இக்காலத்தையென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

மழைபெய்து பெருக்கெடுப்பிற் காட்டில் வருதற்கியலாதாதலிற் கார்காலத்தைக் காண்டலும் வருவரென்னுங் குறிப்பால் பெருக்கெடுக்குமாறு மழைபெய்தற்பொருட்டு மின்னுநிற்குமென்றான்.

இறைச்சிகள்:—(க.) வாடுகின்ற பெருங்காட்டிலே அக்காடு தழைப்ப மழைபெய்யத் தொடங்குமென்றது வருந்திய நின்மாட்டு அருள்செய்ய வேண்டி இன்னே வருவரென்றதாம்.

,, ,, (உ.) நெல்லருந்திய யானை கவலைகெடத்துயிலுமென்றது காதலனொடு இன்பநுகர்ந்த நீ கவற்சியின்றிச் சேக்கையிலே துயிலப் பெறுவாயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (எ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் டலைமகளை ஆயத்தொடுங்கண்ட தலைமகன் சொல்லியது.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதியில் ஆயத்தொடு கூடிய தலைமகளை அவ் வாயத்தார் செய்யும் வழிபாடறிந்த தலைமகன் இவள் யார்மக

ளென வியந்து இவள் யனக்கு எய்தற்கரியளாமென ஆற்றளுகி இத்தகைய புதல்வியைப் பெற்று எனக்குதவிய இவள் தந்தையும் தாயும் வாழ்கவென வாழ்த்தாநிற்பது

. . . .

அ. அல்குபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட்
பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குற்
றிருமணி புரையு மேனி மடவோள்
யார்மகள் கொல்லிவ டந்தை வாழியர்
துயர முறீஇயினை ளெம்மே யகல்வய
லரிவன ரரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந்
தண்சேறு தாஅய் மதனுடை நோன்றாட்
கண்போ னெய்தல் போர்விற் பூக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டி
தன்றிறம் பெறுகவிவ ளீன்ற தாயே.

உரை:—மிக்க துன்பமுழந்த செவ்வரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியை யுடைய கண்களையும், பலவாகிய பூக்களுடனே மாறுபடத்தொடுக்கப்பட்ட தழையுடையை அசையும்படி யுடுத்த அல்குலையும், அழகிய நீலமணி யொத்த மேனியையுமுடைய இவ்விளமகள் யாவர் புதல்வியோ? அசையாத வுள்ளத்தையுடைய எம்மையே துயரஞ்செய்தனளே; இத்திறம்வல்லவளைப் பெற்று எனக்குதவிய இவளது தந்தை நெடுங்காலம் வாழ்வானாக; இவளை யீன்ற தாயும் அகன்ற வயலின்கண்ணே மள்ளரால் அரியப்பட்டும் அரிச்சூட்டை யெடுப்போரால் கொண்டுவரப்பட்டும் தண்ணிய சேறுபரந்து அழகுடைய வலிய தண்டினையுடைய கண்போல்கின்ற நெய்தல் நெற்போரின் கண்ணே மலருந் திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனது தொண்டி நகர் போன்ற சிறப்பினைப் பெறுவாளாக; எ - று.

உழத்தல் - தன்போற் காட்சியிற் பெருவிருப்புறுதல். அல்கல் - மிகுதல். உழந்த மடவோளென இயைக்க. அரிவனரென்பது முதல் நெய்தற்கு அடை. போர்வு - கதிர்ப்போர். பொறை - மலை; மலைநாடனாதலிற் சேரலன் பொறையனெனப்பட்டான். பெரிதுமோ ரின்பந்துய்த்தாலன்றிப் பயந்தோரை வாழ்த்தலியல்பின்மையின் இஃது இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட் கூறியதாயிற்று. பொறையனது தொண்டி எல்லாவளனும் பெற்

றத் நிகழ்தல்போல ஈன்றதாய் எல்லாவளனும் பெற்றுத் துய்க்கவென்றூ ளும். செய்தல் அரிவோரால் அரிந்து கொணரப்பட்டுக் கதிர்ப்போரினும் மலருமென்றதனுலே இவன் யாண்டுச் செல்லுகினும் ஆண்டுச் சிறப்பெய் துக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் - பயந்தோர்ப்பழிச்சல். இதனைப் புணர்தனிமித்த மென்பர் நச்சினுர்க்கினி யர்; (தொ-பொ-கச,உரை.) (அ)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன்
தலைமகட்கு உரைத்தது.

எ - து, தலைவிகருதியவண்ணம் அவளை இரவிலே யழைத்துக்கொண்டுசெல்லுந்தலைமகன் விடிந்தபின் சுரமும் இடையூறுங்கடந்து போகுழித் தலைமகளை நோக்கி நெறியெங்கும் பொழிலும் ஊர்களுமாயுள்ளன வாதலின் நீ வழிவிளையாடி வருந்தாதேகு எனக்கூறி மெல்லக்கொண்டேகாநிற்பது.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

கூ. அழிவில் முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்ப லூரயாஞ் செல்லு மாறே.

உரை:—வெள்ளிய பற்களையுடையாய், யாம் செல்லுநெறி காடெல்லாம் மாமரத்திலுள்ள அரும்பைக் கோதி மகிழ்கின்ற குயில் கூவிவிளையாடும் நறிய தண்ணிய சோலையையுடையன, அன்றியும் நெறி அடுத்தடுத்த

பலவாகிய வூர்களையுடையன, சிதைவில்லாத செயலை முயல்கின்ற ஆர்வ மாக்கள் அக்காரியம் முற்றுப்பெறுமாறு தாம் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண் கூடாகக் கண்டாற்போல, யாம் நெடுங்காலம் நின்னைப்பெற முயன்றதனாகிய சுழற்சியையுடைய வருத்தமெல்லாந் தீரும்படியாக நின் அழகிய மெத்தென்ற பருத்த தோள்களை அடைந்தனம்; ஆதலினால் இனி நீ, பொரியையொத்த பூக்களையுடைய புன்கினது அழகுமிக்க ஒள்ளியதளிரைச் சுணங்கு நிரம்பிய அழகிய முலையிலே அதன் வீற்றுத்தெய்வஞ் சிறப்போடிருக்குமாறு அப்பி, நிழலைக் காணுந்தோறும் நெடும்பொழுது ஆண்டுத் தங்கி, மணல்களைக்காணுந்தோறும் சிற்றில் புனைந்து விளையாடி நெறிவந்த வருத்தத்தைப் போக்கிவிட்டு மெல்ல மெல்லச்செல்வாயாக; எ - று.

அலமரல் - சுழற்சி. யாழ - முன்னிலையசை. முறி - தளிர். சுணங்கு - தேமல். வண்டல் - மெல்லிய வண்டற்புழுதியாற் சிற்றில்புனைந்து விளையாடுதல். வால் - வெண்மை. நனை - அரும்பு. கொழுதுதல் - கோதுதல்.

நனைகோக்கித் தன் வழிவரல்வருத்தம் போக்கி மகிழ்தலின் வாலெயிற்றோயென விளித்தான். இனி இடையீடில்லையெனக் கொண்டமையில் தோளெய்தின மென்றதன்றி நெடியவாகி வண்டலயர்ந்தேகென்றான். நெறி பொழில ஆரவென்றது கண்டகலும் மெல்ல மெல்ல வகலாவென்றுணர்த்தியதாம். நெடியவாக வென்றதுமுதல், காங்கடந்தனம் இனி அஞ்சாதேயென்று தெளிவித்தானுமாம். ஆர்வமாக்கள் தெய்வத்தைக்கண்டு தாம் முயன்றுவைத்த காரியத்தைப் பெறுதல் போல யாம் நின்னைக்கண்டு நின்றோளை யெய்தினமெனக. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை அயர்வகற்றல். இதனைப் பாலைத்திணையிற் புணர்ச்சி நிகழ்வதற்கும், தலைவியிடத்துத் தலைவன் கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-கஉ, சக, உரை.) (க)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போக்குத் தோழி கையடுத்தது.

எ - து. தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும் ஒருப்படுத்தி வைகிருளிலே தலைவியைத் தலைவன்பாற்சேர்த்துக் கையடுத்தல் செய்து இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று நின்மாறுபடாத மொழியைத் தெளிந்து புகல்புக்க இவளை முதுமையெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு நும்படுத்துக் கூறுநிற்பது.

....

௧௦. அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினு
நீத்த லோம்புமதி பூக்கே ழூர
வின்கடுங் கள்ளி னிழையணி நெடுந்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் போஒர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே.

உரை:—மலர்கள்விளங்கிய பொழில்சூழ்ந்த ஊரையுடையோனே, இனிய கடுப்புடைய கள்ளுணவையும் இழையணிந்த நெடிய தேர்களையு முடைய வலிமிக்க சோழமன்னர் கொங்கரை யடக்கும்பொருட்டு, வெளிய கோட்டினையுடைய யானைகளையுடைய 'போஊர்' என்னும் ஊரின் தலைவனு

கிய 'பழையன்' என்னுஞ் சேனாதிபதியிடத்துத் தப்பாத வேற்படையைப் பெற்று வைத்திருந்தாற்போன்ற நினது பிழைபடாத நல்ல மொழியைக் கேட்டு உண்மையெனத் தெளிந்த இவளுக்கு அண்ணாந்து உயர்ந்த அழகிய கொங்கைகள் தளர்ந்தாலும், பொன்போன்ற மேனியிலே கருமணிபோலத் தாழ்ந்த நல்ல நெடிய கூந்தல் நரையுடனே முடிக்கப்பெற்றாலும் அக்காலத்து இவள் நம்முயக்கத்துக்குப் பயன்படாது முதிர்ந்தனளென்று கைவிடாதேகொள்; பாதுகாப்பாயாக; எ - று.

கொடித்தேரெனவும் தேரிய வெனவும் பாடம்.

அண்ணாத்தல் - நிமிர்தல். வனம் - அழகு. மதி - முன்னிலையசை. கடுங்கள் - முற்றிக்கடுப்பேறியகள். தேறுதல் - தெளிதல். பழையன் வேல் தப்பாதவாறு நின் தப்பாதசொல்.

'எஞ்ஞான்றும் மூப்புப் பிணி சாக்காடின்றி இவனும் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தனாய், இவளும் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தளாய், ஒத்தபண்பும் ஒத்தநலனும், ஒத்த அன்பும், ஒத்த செல்வமும், ஒத்த கல்வியுமுடையராய்ப் பிறிதொன்றற்கு ஊனமின்றிப் போகந்துய்ப்பார்' என்றதற்கு மாறாக இவள் முதுமையெய்து மென்று இச்செய்யுளின்கட் கூறக்கிடந்த தென்னையெனின் அஃதங்ஙன மன்றென்பது காட்டவே ஒருகால் 'தளரினும், முடிப்பினும்' என உம்மைகொடுத்துக் கூறினார்; அவ்வண்ணங் கூறி

யதும் அவன் கைவிடாது காத்தற்பொருட்டேயாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஓம்படுத்துரைத்தல். இதனை இத்துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-கூக,உரை.) (கo)

[நெய்தல்.]

இது, காப்புமிகுதிக்கண் இடையீடுபட்டு ஆற்றாளாய
தலைமகட்குத் தலைமகன் சிறைப்புறத்
தானாகத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, காவல்மிகுதியாலே தலைவனைக் கூடப்பெறாமல் ஆற்றாது வருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி நீ வருந்தாதேகொள், நிலவு விரிந்ததனால் அவர் இன்னே வருவரெனக் கூறுவாள் போன்று, காவல்மிகுதியால் இரவுக்குறி பிறழ்ந்ததும் அதனாலே தலைவி படுந்துன்பமும் சிறைப்புறத்திருந்த தலைவன் கேட்டு வரைவொடு புகுமாறு கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

கக. பெய்யாது வைகிய கோதை போல
மெய்சா யினையவர் செய்குறி பிழைப்ப
வுள்ளி னொதும லேர்புரை தெள்ளிதின்
வாரா ரென்னும் புலவி யுட்கொள

லொழிக மானநின் னெஞ்சத் தானே
புணரி பொருத பூமண லடைகரை
யாழி மருங்கி னலவ னோம்பி
வலவன் வள்பாய்ந் தூர
நிலவுவிரிந் தன்றாற் கான லானே.

உரை:—அவர்செய்த குறி இடையீடுபட்டுத் தவறுதலாலே சூடாது தொடுத்த பூமாலைபோல நின்மெய் வாடினையாகி அயலிலெழுதலையுடைய பழிச்சொல்லைக்கருதி இனித் திண்ணமாக அவர் நம்பால் வருவாரல்லர் என்னும் புலவியை நீ உட்கொள்ளாது நின் நெஞ்சத்து அதனை ஒழிப்பாயாக; அலைவந்துமோதிய இளமணலடுத்த கடற்கரையின்கண்ணே தாம் ஊர்ந்துவருகின்ற தேரின் ஆழியிடத்துப் படாதவாறு நெண்டுகளை விலக்கிப் பாகன் வாரைப்பிடித்து ஆராய்ந்து செலுத்துமாறு கானலிடத்து நிலவு விரிந்ததுகாண்; எ - று.

சாயினை - இளைத்தனை. மான - முன்னிலையசை. வள்பு - வார். மாவின் தலைப்புறத்தே தன்பொறைகொளவிருத்தலின் வலவனெனப்பட்டான்.

நொதுமல் ஏர்பு உரை - அலரறிவுறுத்தல். மெய் சாயினை யென்றது

உடம்புநனிசுருங்கல். வாராரென்னும் புலவி யுட்கொளலென்றது பொய்யாக்கோடல். அவர் செய்குறி பிழைப்பவென்றது அக்குறியையறிந்து உடனேபுறம்போதாவாறு அன்னை துயிலாமைமுதலிய காப்புமிகுதி யறிவுறுத்தல். அலவனுக்கு ஊறுபடாதவாறு தேர்செலுத்தப்படுமென்றது நீ பழிச்சொல்லால் வருந்தாதபடி வரைந்து இல்லறநிகழ்த்தற்கொருப்படுவாயென்றவாறு. இவற்றைக்கேட்ட தலைமகன் வரையக்கருதுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

[பாலை.]

இது, தோழி உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது.

எ - து, கொண்டுதலைக்கழியுமாறு உடன்படுத்திய தோழி செவிலியுழைச்சென்று அறத்தொடு நிற்றலாலே பெரிதும் மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டலும், இவள் நீரில்லாத ஆற்றிடைப்போய் வருந்துங் குறை யென்னையென்று தலைமகளைச் செலவழுங்குவித்துத் தலைமகனிடஞ் சென்று 'தலைவி! நின்பால் வர வுடன்பட்டும் தன் சிலம்புமுதலியவற்றைக் கழற்றிவைக்கும் பொழுது இவற்றைக் காண்டலும் தோழியர் நோவரென்று ஆயத்தாரைப பிரிதலாலே வருந்திநின்றனள்' என அவன் செலவழுங்குமாறுகூறுகிற்பது.

கயமனார்பாடியது.

கஉ. விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசிப் |
பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்த

உ

நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கரந்து தன்கா
லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்
வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோ
ளிவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
வளியரோ வளியரென் னாயத் தோரென
நம்மொடு வரவுதா னயர்வுந்
தன்வரைத் தன்றியுங் கலுழ்ந்தன கண்ணே.

உரை:—முடைதீர விளம்பழ மிட்டுவைத்தலானே அதன் மணங்கமழ்கின்ற நிறைந்த தயிர்த்தாழியில் கயிறுடித்தேய்த்தலாலே தேய்ந்ததண்டினையுடைய மத்திட்டு வெண்ணெய் தோன்றக் கடைதலால், தறியடியில் ஓசை

முழங்குகின்ற, தங்கிய இருள் நீரும் வைகறைப்பொழுதில், தன்மெய் பிறர்க்குத் தோன்றாதபடி மறைத்துத் தன்காலிலணியும் பருக்கைக்கற் போகட்டப்பட்ட சிலம்பைக்கழற்றிப் பலமாட்சிமைப்பட்ட வரிந்தபுனைந்தபந் தோடு சேர ஓரிடத்தில் வைக்கச்செல்பவள், தன்னுள்ளத்து என் தோழிமார் இவற்றைக் காணுந்தோறும் நோவாநிற்பர்; அவர் இரங்கத்தக்காரல்லரோவென்று கருதி நும்மோடு தான் வருதலை மேற்கொண்டொழுகாநிற்பவும் அவள் கண்கள் தம் அளவுக்கும் அடங்காமல் அழாநின்றன; ஆதலின் நுமக்கு ஏற்றவாறு செய்ம்மின்; எ - று.

கலிழ்ந்தன வென்றும் பாடம்.

குழிசி - தாழி. இயக்கம் - அசைவு. வெளில் - தயிர்கடைதற்கு நட்டதூண். பகற்பொழுதிற் கடைவுழி வெப்பந்தாங்காது வெண்ணெய் உருகுமாதலின் வைகறையிற் கடைதல் கூறிற்று.

ஒலிகேட்டு அன்னைமுதலானோர் விழித்தாற் போக்கிற்கியலாதென் பதுபற்றிச் சிலம்புகழற்றினமை கூறினள். இது கேட்டுச் செலவழுங்கி நின்றானை நீவரைந்து புகுதக; நினக்கு வரைவு மாட்சிமைப்படுமென்றலின் கேட்டதலைவன் இவன் அறத்தொடு நிற்றலான் மாட்சிமைப்பட்டதுபோலுமெனப் பிற்றைஞான்று வரைவொடு புகுவானாவது. இது "வெளிப்பட்ட பின்றையு முரிய கிளவி" (இறையனார்-௨௩.) என்றதனாற் பெறப்பட்டது. தோழி சென்று அறத்தொடு நிற்றலை "காமர்கடும்புனல்" என்ற (கலி-௩௯) செய்யுளின், 'சாய்த்தார்தலை' என்றதன்காறுங் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். இதனைப் போக்குதல் தவிர்ந்ததற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-௩௯,உரை) (௧௨.)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௧௧

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சியின் பிற்றைஞான்று
தலைவியின் வேறுபாடுகண்ட தோழி தலைவி
மறைத்தற்குச் சொல்லியது.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த மறுநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினாயிற்றென்று

வினவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுதலானே அவன் தினைக்கதிரைக் கிளிகள் கொய்துகொண்டு போகவும் அவற்றை ஓட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை; இனி அழாதேனு மிருவெனக் கூறுவாள்போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்துவைத்தேனெனப் பொருள்கொள்ளு மாறு தானு மறைத்துக்கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

கரு. எழாஅ யாகலி னெழினலந் தொலைய
வழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே
யேனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த
பகழி யன்ன சேயரி மழைக்க
ணல்ல பெருந்தோ ளோயே கொல்ல
னெறிபொற் பிதிரிற் சிறுபல காய
வேங்கை வீயுகு மோங்குமலைக் கட்சி
மயிலறி பறியா மன்னோ
பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளியே.

உரை:—தினைப்புனங் காவலையுடைய மழவர் ஆண்டுத் தின்றழிக்க வந்த பன்றி முதலாய விலங்குகளையெய்து கொன்று மீட்டும் அவற்றினின்று பறித்தெடுத்த அம்புபோன்ற செவ்வரி பரந்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணையும் நல்ல பெரிய தோளையுமுடையாய், கொல்லனது உலைக்களத்து அடிக்கும் இரும்பின் பொறி சிதறுமாறுபோலச் சிறிய பலகாயையுடைய வேங்கையின் மலர்கள் உதிர்கின்ற உயர்ந்த மலையிலுள்ள கூட்டிலிருக்கு மயில்கள் தாம் அறிதலைப் பசிய புறத்தினையுடைய கிளிகள் அறியாவாய் நெருங்கிய தினைக்கதிர்களைக் கவர்ந்துபோகாநின்றன; அதனால் அக்கதிர்களும் அழிந்து போகின்றனகாண்; அவற்றை ஓட்டவேண்டிய நீ இவ்விடத்திருந்தும் எழுந்தாயல்லை; அங்ஙனம் எழாதிருப்பினும் நின் அழகிய நலமெல்லாங் கெடும்படியாக அயலாரிருக்கும் இவ்விடத்து அழாதிருத்தலையேனுஞ் செய்வாயாக; எ - று.

பிதிரவில் எனவும் பாடம்

பிதிர் - பொறி. பிதிர்போல வீயுகுமெனக் கூட்டுக. கட்சி - கூடு. பயிலல் - நெருங்கல். மன் - கழிவு. அரத்தந் தோய்ந்த பகழி - கண்ணுக் குவமை.

அலரெழுமாதலின் அழாதியென்றான். இங்ஙனம் அழிவனவற்றைத் தமரறியின் நின்னைக் காவலுக்கு விடாரெனப் புணர்ச்சி முட்டுப்பாடு கூறு வான் எழுந்தாயல்லை யென்பதாற்குறிப்பித்தான். ஒரு சிலம்பனை மயக்கிப் பாய்ந்து மீண்ட கண்ணையுடையாயென்பான் மாவீழ்த்துப் பறித்தபகழி போன்ற கண்ணினையென உவமைமுகத்தாற் கூறினான்.

இறைச்சி:—வேங்கைமலருதிரப்பெற்ற கூட்டிலிருக்கும் மயில் தினைக் கதிர்களைக் கிளிகள் கொண்டுபோவதனை யறிந்திருந்தும், 'நாம் கொய்து கொண்டுபோவதனை அப்பயில் அறியாவாகும்' என்று கிளிகள் கருதிக் கவர்ந்தேகுதல்போல அன்னை பலகாலுந் தூண்டியதனால் நின்னைக்காவல் செய்துறையுமா யான் நின்களவொழுக்கத்தை யறிந்துவைத்தும் 'யான் அறிந்திலேன்' என நீ கருதி இதனை மறைத்தொழுகாநின்றாயென்றதாம். மறைத்துக்கூறியொழுகுதல் சுனையாடியதாலே பந்தாடியதாலே இவ்வேறு பாடுண்டாயதெனக் கூறுதல். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன்-தோழி ஆராய் ந்தறிதல். இது, தலைவிவேறுபாடுகண்டு ஆராயுந்தோழி தன் ஆராய்ச்சியை மறைத்துக் கூறியதென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-ககச,உரை.) ()

[பாலை.]

இஃது, இயற்பழித்த தோழிக்குத்தலைவி இயற்படமொழிந்தது.

எ - து. அறத்தொடு நிற்றலின்கண் முதலிலே தலைவன் பிரிந்தமை காரணமாகத் தலைவி தன்னைத தலைவனிகந்தானென வருந்திப் புலம்பக் கேட்ட தோழி அவளை ஆற்றுவிக்கவேண்டித்தலைவன் நம்மைக்கைவிட்டன னாதலின் அவனியல்பு தவறுடைத்தென்று பழித்துக் கூறலும் அதுகேட்ட தலைவி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுக் காட்டகத்துச் சென்றிருந்தனராயினும் குறித்தபருவத்து வந்து கூடித் தலையளிசெய்வரென்று அவனது நல்ல இயல்புகளைப் பொருந்தக் கூறாநிற்பது.

மாமூலனார்பாடியது.

கச. தொல்கவின் றொலையத் தோணலஞ் சாஅய்
நல்கார் நீத்தன ராயினு நல்குவர்
நட்டனர் வாழி தோழி குட்டுவ
னகப்பா வழிய நூறிச் செம்பியன்
பகற்றீ வேட்ட ஞாட்பினு மிகப்பெரி

தலைப்பெயச் சென்றனராயினு மலர்கவிந்து

மாமட லவிழ்ந்த காந்தளஞ் சாரலின்
ஞால்வாய்க் களிறு பாந்தட் பட்டெனத்
துஞ்சாத் துயரத் தஞ்சுபிடிப் பூசல்
நெடுவரை விடரகத் தியம்பும்
கடுமான் புல்லிய காடிறந் தோரே.

உரை:—தோழீ, மலர் தலைகவிழ்ந்து பெரிய இதழ்விரிந்த காந்தளையுடைய சாரலின் கண்ணே, தொங்குகின்ற வாயையுடைய களிற்றியானை பெரும்பாம்பின்வாய்ப்பட்டதாக சோராத துயரோடு அஞ்சுகின்ற பிடியானை பிளிறும் பேரொலியானது நீண்ட மலையிடத்துள்ள விடரகத்தே சென்றெதிரொலியெடாநிற்கும் கடிய குதிரையையுடைய கள்வர்கோமான் புல்லியென்பவனுடைய வேங்கடமலையிலுள்ள காட்டின்கண்ணே சென்ற நமது காதலர் என்தோளின் அழகுகெட்டொழியப் பழைய நலனெல்லாந் தொலையுமாறு என்னைக்கூடி இன்பங்கொடாராய்க் கைவிட்டொழிந்தாரெனக் கூறுகின்றனை; அங்ஙனங் கைவிட்டொழிந்தாராயினும் அவர், சோலனது கழுமலத்தின் மதில் ஒருங்கழிய இடித்தொழித்துக் கிள்ளிவளவன் அற்றைப்பகலே அவ்வூரைத் தீயின்வாய்ப் பெய்த போரினுங் காட்டில் மிகப்பெரிதாகிய பழிச்சொலுண்டாம்படி சென்றனரெனினும் என்பால் மிக்க நட்புவைத்தனராதலால் குறித்தபருவத்துவந்து தலையளிசெய்வர்; ஆதலின் அவர் நீடுவாழ்வாராக; எ - று.

தொலைத்தெனவும் நூறி யருமிளையெனவும் பாடம். மிளை-காவற்காடு.

சாய்தல் - நுணுகல்; சாய்த்தொலையவெனமாறிக் கூட்டுக. அகப்பா - மதில். ஞாட்பு - போர். விடர் - மலைப்பிளப்பு. நல்குவர் என்றது பாராட்டெடுத்தல். தொல்கவின்தொலையவென்றது பசலைபாய்தல். தோளலஞ்சாயென்றது உடம்புநனிசுருங்கல்.

இறைச்சி:—களிறு பாந்தளின்வாய்ப் பட்டதாகப் பிடி பிளிறும் பூசல் சென்று விடரகத்து ஒலிக்குமென்றது தலைவன் பிரிவால் யான் வருந்திய வருத்தம் நோக்கி ஊராரெடுத்த அலர் சேரிசென்று பரவினும் பரவுக என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-ஆயறபடமொழிதல். (௧௪)

[நெய்தல்]

இது, வரைவு நீட்டித்தவழித் தோழி தலைமகற்குச்

சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, களவின்வழி யொழுகிய தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ளாது காலந்தாழ்த்தலும் தோழி அவனைநோக்கிச் சேர்ப்பனே நீ தலைவியின் நலத்

தையுண்டுணர்ந்தனையாய் இப்பொழுது அத்தன்மையை யின்மையாலுண் டாகிய அலரால் யாம் நாணழியாநின்றேமென வருந்திக்கூறுநிற்பது.

அறிவுடைநம்பிபாடியது.

க௫. முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி யெக்கர்
நுணங்குதுகி லுடக்கம் போலக் கணங்கொள
வூதை தூற்று முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
பூவி னன்ன நலம்புதி துண்டு
நீயுணர்ந் தனையே யன்மையின் யாமே
நேர்புடை நெஞ்சந் தாங்கத் தாங்கி
மாசில் கற்பின் மடவோள் குழவி
யொய்ய வாங்கக் கைவிட் டாங்குச்
சேணு மெம்மொடு வந்த
நாணும் விட்டே மலர்கவில் வூரே.

உரை:—முழங்குகின்ற அலைகொணர்ந்து கொழித்த பெரிய எக்கர் மணலை நுணங்கிய துகிலின் நுடக்கத்தைப் போலாக மிகுதிப்படக் காற்றுத் தூற்றுநிற்கும் நீர்மிக்க வலிய கடற்கரைத்தலைவனே, பூப்போன்ற எமது தலைவியினலத்தைப் புதுவதாக நுகர்ந்துவைத்தும் நீ அறிந்தனையல்லை யாதலின் யாம் நினக்கு உடன்படுதலையுடைய எம்முள்ளத்தில் வருத்தமுற அதனை யேற்றுக் குற்றமற்ற கற்பினையுடைய மடவாளொருத்தி தன்குழவியைப் பலிகொடுப்ப வாங்குதலும் அவள் அதனைக்கைவிட்டாற்போல முன்னுளின் முதற்கொண்டு எம்முடன் வளர்ந்துவந்த நாணத்தையும் விட்டொழிந்தேம்; இனி இவ்வூர் அலரெழுவதாக; எ - று.

ஒய்யுதல் - செலுத்துதல், ஈண்டுப் பலிக்கடன் செலுத்துதல். மூரி - பெருமை. உரவு-வலிமை. நெஞ்சந்தாங்கியென்றது ஆங்கு நெஞ்சழிதல். நல னுண்டு உணராமையாலே நன்றிமறந்தனை; இங்ஙனம் நன்றிமறந்த நின்னை

அணுகியதன் பயன் உடனிருந்த நாளொழியலாயதன்றி ஊரும்பழிகூறலா யிதென்றான்.

உள்ளுறை:—கடல்கொழித்து ஒதுங்கிய எக்கர் மணலிற் சிலவற்றைக் காற்று அள்ளித்தூற்றுதல்போல நின்னால்நீக்கப்பட்ட எம்மை ஊரார் அலர்தூற்றுநிற்பர் அங்ஙனமே அலர்கவென்றதாம். இவ்வுள்ளுறையில் நுடக்கம்போல என்ற ஏனையுவமம் 'கொழித்த எக்கர் ஊதை தூற்றும்' என்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. அலரொழித்தல் வரைந்தன்றி யின்மையின் இது வரைவுகடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல் (கரு)

[பாலை.]

இது, பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித் தலைவன் செலவழுங்கியது.

ஏ - து, தலைவியைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று பொருளீட்டும்படி கருதி முயன்றதன்னெஞ்சினைத் தலைவன் நோக்கி யான் இவளின் கண்ணுற் கட்டுண்டேன்; இவ்வின்பத்தினுங் காட்டிற் பொருள்சிறவா; அப்பொருள் எங்ஙனமாயினுமாக; இவ்விரண்டினையுமாராய்ந்து சிறந்தது ஒன்றனை நீயெய்துதற்குரியையெனக் கூறி இல்லறத்தழுங்காநிற்பது கடைக்கூட்டல்-ஒருப்படுத்தல்.

சிறைக்குடியாந்தையார்பாடியது.

கசு. புணரிற் புணராது பொருளே பொருள்வயிற்
பிரியிற் புணராது புணர்வே யாயிடைச்
சேர்பினுஞ் செல்லா யாயினு நல்லதற்
குரியை வாழியென் னெஞ்சே பொருளே
வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்பண்
ணோடுமீன் வழியிற் கெடுவ யானே
விழுநீர் வியலகந் தூணி யாக
வெழுமா ணளக்கும் விழுநிதி பெறினுங்
கனங்குழைக் கமர்த்த சேயரி மழைக்க
ணமர்ந்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தன
னெனைய வாகுக வாழிய பொருளே.

உரை:—என் நெஞ்சமே, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நீ இப்பொழுது கருதிய்பொருளோ யாம் தலைவியைப்புணர்ந்து இல்லத்துத் தங்கியவழி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; இதனைவிட்டுப் பொருள்வயிற்பிரிந்தாலோ இவளைப் புணரும் புணர்ச்சி இனி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; ஆதலின் இவ்விரண்டினையுஞ் சீர்தூக்கிப் பொருள்வயிற் பிரிந்தாயாயினும் பிரியாதிவ்வழி யிருந்தாயாயினும் இவற்றுள் நல்லதொருகாரியத்தைச் செய்தற்குரியையாவாய்; ஆயினும் யான் அறிந்தவளவில் பொருள்கள் வாடாத மலரையுடைய பொய்கையிடத்து ஓடுகின்ற மீன் செல்லுநெறியேபோலத் தாம் இருந்தவிடமுந் தெரியாமற் கெடுவனகாண்; யானோவெனில் பெரிய கடல்சூழ்ந்த அகன்ற நிலனே அளக்கு மரக்காலாகக்கொண்டு ஏழுமரக்கால் வரையில் மாட்சிமைப்பட அளக்கத்தக்க பெரிய நிதியைப் பெறுவதாயினும் அந்நிதியை விரும்பேனாகி இக் கனவியகுழையையுடையாளுடைய மாறுபட்ட செவ்வரிபரந்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் பொருந்தி இனிதாக

நோக்கும் நோக்கத்தாற்செருக்கப்பட்டே னாதலின் நின்னொடுபோதற்கு வாரேன்காண்; இனி அப்பொருள், எத்தன்மையவாயினுமாகுக; அவை போற்றுவார்மாட்டு வாழ்வனவாக; எ - று.

தூணி - தானியமுதலியவற்றையளக்குங் கருவி; மரக்கால். நெதி - செல்வம். செருத்தல் - அழித்தல்; ஈண்டு ஆற்றலழியப்பெறுதல். கனங்குழை - அன்மொழி; கனங்குழைக்கு - உருபுமயக்கம்.

புணர்ச்சியில் வெறுப்படையாத இளமைமுழுதும் இன்பம் நுகர்ந்திருப்பின் முதுமையிற் பொருளீட்ட இயையாதென்பான் பொருளே புணராதெனவும் பிரியின் இவள் இறந்துபடுதல் திண்ணமாதலின் இனிப் புணர்ச்சியேயெய்தப் பெறாதெனவுங் கூறிப் பின்னர்ப் பொருள்நிலையாமையை மீனோடு நெறிபோலக் கெடுமென உவமையாலெடுத்துக்காட்டி நல்லதற்குரியையெனக் குறிப்பால் இன்பத்தின்கண்ணே படுத்தானும். மெய்ப்பாடு-பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்-செலவழுங்குதல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, வரையாது பகற்குறிக்கண் வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருபொ

ழுது வாராதிருத்தலாலே வருத்தமுற்றதலைவி பின்பொருநாள் வந்து ஒரு மறைவிடத்திற் கேட்டிருந்த தலைமகன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளவேண்டித் தோழியைநோக்கி யான் அவனை எதிர்ப்பட்ட இடங்கண்டு அழுதுகொண்டிருக்கும்போது வினவிய அன்னைக்கு, மறந்து தலைவனதுமார்பைப் பெறாமல் வருந்துகின்றேனென இம்மறையினைச் சொல்லத்தொடங்கித் தவிர்ந்தேனென்று கவன்றுகூறுநிற்பது.

நொச்சிநியமங்கிழார்பாடியது.

கஎ. நாண்மழை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து
மால்கடற் றிரையி னிழிதரு மருவி
யகலிருங் கானத் தல்கணி நோக்கித்
தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா நீர்சுழல்
போதெழின் மழைக்கண் கலுழ்தலி னன்னை
யெவன்செய் தனையோநின் னிலங்கெயி றுண்கென
மெல்லிய வினிய கூறலின் வல்விரைந்
துயிரினுஞ் சிறந்த நாணு நனிமறந்
துரைக்கலுய்ந் தனனே தோழி சாரற்
காந்த ளூதிய மணிநிறத் தும்பி

தீந்தொடை நரம்பின் முரலும்
வான்றோய் வெற்பன் மார்பணங் கெனவே.

உரை:—தோழீ, விடியற்காலையில் மழைபெய்துவிட்ட நல்ல நெடிய மலையினின்று கரிய கடலினலைபோல இழிகின்ற அருவி அகன்ற பெரிய காட்டினிடத்துச் சென்று தங்கியோடும் அழகைநோக்கி அஃது அவரை எதிர்ப்பட்ட இடமாதலின் அடக்கவும் தகைக்குமளவினில்லாமல் பெரிய அழகினையுடைய குளிர்ந்தகண்கள் நீரைப்பெருக்கி அழுதலானே, அதனைக் கண்ட அன்னை என்னைநோக்கி நீ என் அழுதலைச்செய்கின்றனையோ இனி அழாதேகொள், நின் விளங்கிய எயிற்றினை முத்தங்கொள்வனென்று மென்மையாகிய இனிய மொழிகளைக் கூறுதலானே யான் மிக விரைந்து உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினையும் மிக மறந்துவிட்டு,—சாரலின்கணுள்ள காந்தளின் தேனையுண்ட நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய வண்டு யாழிற் கட்டிய இனிய நரம்பு ஒலித்தல்போல ஒலிக்காநிற்கும் விசும்பிலோங்கிய வெற்பினையுடைய தலைவனது மார்பைப் பிரிந்தமையால் வந்த வருத்தத்திற்கு அழாநின்றேனென்று கூறத்தொடங்கி அப்பால் நினைவுவ

றத் தவிர்ந்துய்ந்தேன்; எ - று.

அகலணியெனவும் பாடம்.

எயிறு உண்க என - பற்கள் மகிழ்ச்சியைக்கொண்டு நகுவனவாகவென வென்றுமாம். இஃது அன்னை களவறிவுற்றவாறு கூறக்கருதி அவன்மாட்டு அயன்மைதோற்றுவித்ததாயிற்று. மார்பணங்கெனவுரைக்கலுய்ந்தனனென்றது கலங்கிமொழிதல். ஒருகால் அரிதிற்கூடிப் பிரிந்தவர் முன்புகூடிய விடத்தைக் காண்டலும் அங்குமயங்கியவெல்லாங் கருதுதலியல்பாதலின் அங்ஙனக் தான்கண்டுழிக் கருதிவருந்தினமைகூறினாள். "உதுக்காண், தையால் தேறெனத் தேற்றியறனிலான், பையமுயங்கியுழி" என்றார் பிறரும்; (கலி-கசச.) மயங்கலின் மார்பணங்கெனக் கூறிவிடின் ஏதம்பயக்குமெனவும் இனி அங்ஙனெய்தாவாறு விரைவின் வரைகவெனவுங் குறிப்பித்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—காந்தளையூதிய தும்பி இன்னும் தேனசையால் முரன்றியங்குமலைநாடனாகி யிருந்தும் முன்பு என்னவனுண்டு துறந்தகன்றனன்; அவனுட்டஃறிணைப்பொருளினியல்பையேனும் நோக்கி யறிந்திலனென விரங்கியதாம்.

மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். இதனைக் களவறிவுற்றவழித்தலைவிகூற்று நிகழ்தற்குமேற்கோளாகக்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-ககக,உரை.) (கஎ)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைவியைத்
தோழி வற்புறுத்தியது.

எ - து. தலைவன் பிரிந்து வேற்றுநாட்டுச் சென்றபொழுது தலைவி வருந்துவதைக்கண்ட தோழி அத்தலைமகளை நோக்கிப் பாலைவழிச்சென்ற தலைவர் நின்வருத்தம் நீங்கும்படி விரைவில்வாராநிற்பரென ஆற்றுவிப்பது.

பொய்கையார்பாடியது.

கஅ. பருவர னெஞ்சமொடு பல்பட ரகல
வருவர் வாழி தோழி மூவன்
முழுவலி முள்ளெயி றழுத்திய கதவிற்

கானலந் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேற்
றெறலருந் தானைப் பொறையன் பாசறை
நெஞ்ச நடுக்குறூஉந் துஞ்சா மறவர்
திரைதபு கடலி னினிதுகண் படுப்பக்
கடாஅங் கழீஇய கதனடங் கியானைத்
தடவுநிலை யொருகோட் டன்ன
வொன்றிலங் கருவிய குன்றிறந் தோரே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; மூவனென்பவனைப் போரில் வென்று அவனது நிரம்பிய வலியையுடைய முட்போன்ற பற்களைப் பிடுங்கிக் கொணர்ந்துவைத்திழைத்த வாயிற்கதவினையுடைய கடற்கரைச் சோலையையுடைய தொண்டிநகரின் தலைவனாகிய வெல்லும் வேற்படையையுடைய பகைவராற் கடத்தற்கரிய சேனையையுடைய சேரலன் கணைக்காலிரும்பொறையனது பாசறையின்கண்ணேயுள்ள, நெஞ்சு நடுங்குகையாலே கண்ணுறங்காதவீரர் யாவரும் அலையோய்ந்த கடல்போல இனிதாகக் கண்ணுறங்குமாறு மதநீரொழிந்த சினந்தணிந்த யானையின் பெரிதாய் நிலைத்துள்ள ஒரு மருப்புப்போன்ற ஒன்றாகி விளங்கிய அருவியையுடைய மலைநெறியிற்சென்ற தலைவர், நீ வருத்தமுற்ற வுள்ளத்தோடு கொண்ட பலவாகிய கவலையும் நீங்க விரைவில் வருவர்காண்; ஆதலின் வருந்தாதேகொள்; எ - று.

வருவர்கொல் என்ற பாடத்திற்குக் கொல் அசையெனக்கொள்க. படர்தல் - கருதுதல். முழுவலி - நிரம்பியவலி. தடவுநிலை - பெரிதாய் நிற்றல். பகைவரை அட்டு அவர்பல்லைக்கொணர்ந்து தமது கோட்டைவாயிற் கதவில் வைத்துத் தைத்தல் பண்டைவழக்கு இதனை "கல்லாவெழினி பல்லெறிந் தழுத்திய. வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாயில், மத்தி" என்ற

(அகம்—உஏ௦.)செய்யுளாலுமறிக. இதனுட் பொதிந்தகதை:—பொறையனது பாசறைக்கண்ணே ஒற்றைமருப்பையுடைய களிறொன்று மதங்கொண்டு வீரர் துயிலாவாறு வருத்தி அப்பால் மதமடங்கிற்றென்பதாம். மறவர் இனிது கண்படுப்பக் கதனடங்கியானையென்க. பருவர னெஞ்சமொடு பலபடர் என்றது அழிவில்கூட்டத்துப்பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல் கைகோள் - கற்பு. (கஅ)

[நெய்தல்.]

இது, புணர்ந்துநீங்கியதலைவனைத் தோழிவரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவைத்துத் தலைவியைக் கூடிச்செல்லுந் தலைவனைத்

தோழி நோக்கி இங்ஙனஞ் செல்லுவையாயின் மீண்டு நீ வருதற்குள் இவள் இறந்துபடுமாதலால் அதற்கேற்றது செய்யென வரைவுதோன்றக் கூறுகின்றது.

நக்கண்ணையார் பாடியது.

கசு. இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்படு தடவுமுதற்
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பி னன்ன அரும்புமுதிர்
நன்மா னுழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களங் கமழு முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
இனமணி நெடுந்தேர் பாக னியக்கச்
செலீஇய சேறி யாயி னிவளே
வருவை யாகிய சின்னாள்
வாழா ளாதனற் கறிந்தனை சென்மே.

உரை:—இறாமீனின் புறம்போன்ற சருச்சரைபொருந்திய பெரிய அடியையுடைய, சுறாமீனின் முகத்தில் நீண்டுள்ள கொம்புபோன்ற முட்களையுடைய இலையையுடைய தாழையானது பெரிய களிற்றியானையின் மருப்புப்போன்ற அரும்புமுதிர்ந்து நல்ல பெண்மான் தலைசாய்த்து நிற்றல் போல வேறாகத்தோன்றி விழாவெடுக்குங் களமெல்லாம் கமழாநிற்கும் வலிய நீரையுடைய கடற்பரப்புக்குத் தலைவனே, மிக்க மணிகள்கட்டிய நெடிய நினது தேரைப் பாகன் செலுத்தலாலே நின்னூர்க்குச் செல்லும் பொருட்டுப் போகாநின்றனையாதலால், நின்னைப்பிரிந்த இவள்தான் பின்பு நீ வருவாயென்று குறிப்பிட்ட சில நாளளவும் உயிர்வாழ்ந்திருக்கமாட்டா ளென்பதை நன்றாக அறிந்துகொண்டு செல்வாயாக; எ - று.

தடவு - பெருமை. பிணர் - சருச்சரை. உரவு - வலிமை; வலிமை யுடையார் தம்மை அடைந்தாரைக்கைவிடார்; நீயும் அத்தன்மையனாதியென்

பான் உரவு நீர்ச்சேர்ப்பனென்றான். பிரியின்வாழாளென்றதனானே வரைந்து பிரியாதுறையுமாறு வரைவுகடாயதாயிற்று. "தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவு, மூர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப" (தொல்-பொரு-உகஉ) என்றதனானே 'நெடுந்தேர் பாகனியக்கச், செலீஇய சேறி' என்றதாம். இஃது அவனது செல்வக்குறைபாடின்மை கூறியதாயிற்று. இப்பாட்டு ஏனையுவமமாகவே முற்றமுடிதலி னுள்ளுறையின்மை யுணர்க. வாழாளாத லென்றது சாதலெல்லையாகக்கூறியகலக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்

ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவன் பிரியக்கருதிய வழித் தோழி கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-கக௪.உரை.) (கக)

[மருதம்.]

(க.) இஃது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன்
யாரையும் அறியே னென்றாற்குத்
தலைவி சொல்லியது.

(க) - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றாற்குத் தலைவி அவனைநோக்கி நின்மார்பிலே துஞ்சி இப்பொழுது அவ்வின்பத்தைப் பெறுளாய்த் தெருவிடைப்போந்த அப்பரத்தையை யாம் கண்டேம்; அங்ஙனமாக நீ என் வீணாகப் பொய்புகலுகின்றனையென வெகுண்டு கூறுவது.

(உ.) வாயிலாகப்புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதுமாம், என்றதுவெளிப்படை. உரை இரண்டற்குமொக்கும்.

ஓரம்போகியார்பாடியது.

உ0. ஐய குறுமகட் கண்டிகும் வைகி
மகிழ்நன் மார்பிற் றுஞ்சி யவிழிணர்த்
தேம்பாய் மராஅங் கமழுங் கூந்தற்
றுளங்கிய லசைவரக் கலிங்கந் துயல்வரச்
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி மறுகிற்
பூப்போ லுண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கிச்
சென்றனள் வாழிய மடந்தை நுண்பல்
சுணங்கணி வுற்ற விளங்கு பூணள்
மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர்குழைப்
பழம்பிணி வைகிய தோளிணைக்
குழைந்த கோதைக் கொடிமுயங் கலளே.

உரை:—ஐயனே, நின்காதற்பரத்தை, நேற்றைப்பொழுதில் அவன் மகிழ்நனாகிய நின்னிடத்துத் தங்கி நின்மார்பிற்கிடந்து துறங்கி வண்டுசேர் பாயப்பெற்ற வெண்கடப்பமரத்தின் விரிந்த பூங்கொத்துக் கமழும் கூந்தல் துளங்கிய தவட்சியோடு சிறுபுறத்துவீழ்ந்தசையாநிற்ப, இடையிற்கட்டிய உடை சரிந்து அசையாநிற்ப, செருங்கிய வளைகளொலிக்கும்படி கைகளை வீசிக்கொண்டு நீலமலர்போன்ற மையுண்ட கண்கள் நிலைபெயர்ந்து சுழ

லும்படி நோக்கி எமது மனைக்கட்சென்றனன்; அவனே இன்று நின்னைப் பிரிதலாலே விளக்கிய பூண்களுடனே நுண்ணிய பலவாய சுணங்கணியப் பெற்றவளாய் முன்பு நின்மாட்டுப்பெறாத முயக்கத்தில் நெகிழ்ந்த சோர்கின்ற குழையையும் நீட்டித்த பிணியுற்ற இரண்டு தோள்களையும் துவண்ட மாலை யையுமுடைய கொடிபோன்று நின் முயக்கம் நீங்கினவளாகி எமது மனை யின்கட் சென்றனள்; அச்சத்தைய இளம்பிராயத்தனளாகிய பரத்தையை யாம் கண்டேம்; அவள் நின்னோடு நீடூழி வாழ்வாளாக; எ - று

மறுகிற் சென்றனளென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. மகிழ்நன் - முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த வழுவமைதி [இரண்டாந்துறைக்குப் படர்க்கையாகவே பொருள்கொள்க. அதற்கு ஐய என்பதனை மெல்லிய எனப் பொருள்படுத்துக.] மராங்கமழுங் கூந்தல் - பரத்தையைக் காவிற்பூச்சூட்டி விழாவயர்ந்ததுகூறிய புலர்ந்தவாறு. கூந்தலசைவரல் - கூழைவிரித்தலென் னுமெய்ப்பாடு. கலிங்கந்துயல்வரல் - உடைபெயர்த்துடுத்தலென்னுமெய்ப் பாடு. தொடிதெளிர்த்தல் - யாழணிதைவர லென்னுமெய்ப்பாடு. இவை புணர்ச்சியீற்றில் நிகழ்வன; இவற்றைக்கூறவே நென்னல் நின்னைப் புணர்ந்த குறிப்பை யாம் நோக்கி யெக்குமுற அக்குறிப்புக்களோடு மறுகில்வந்தா ளென்று கூறியது. இது பின்னும் புலவிநீட்டத்துக்குத் தலைக்கீடாயிற்று. வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம். தலைவன் தன்பால்வந்தமையால் இங்ஙனங் கூறிய புலவிதீர்கின்றுளாவது கேட்ட தலைமகன் நம்மாட்டுப் பெரிதுமோர் நற்றங்கண்டும் அருளிப்பாடிட்டமையி னினிப் பரத்தையைக்கருதலேமெ னக் கொள்வானாவது. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - புலவிதீர்ந்து புணர்ச் சியின்மகிழ்தல். (உ0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று பொருள்செயல்வினை முடித்து மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி 'வலவ, நம் மழவர் பின்னேவருவாராக; நீ விரைந்து தேரைச்செலுத்து; கானவாரணம் இரையைப்பெற்றுப் பெடையைநோக் கின்றதனைப்பாராய்' என யாமும் அங்ஙனம் தலைவியைநோக்கி மகிழ்வோ மென்னுங் குறிப்புப்படக் கூறுகின்றது

பான் உரவு நீர்ச்சேர்ப்பனென்றாள். பிரியின்வாழாளென்றதனானே வரை ந்து பிரியாதுறையுமாறு வரைவுகடாயதாயிற்று. "தேரும் யானையுங் குதி

மையும் பிறவு, மூர்ந்தன ரியங்கலு மூரிய ரென்ப" (தொல்-பொரு-உகஉ) என்றதனனே 'நெடுங்தேர் பாகனியக்கச், செலிஇய சேறி' என்றதாம். இஃது அவனது செல்வக்குறைபாடின்மை கூறியதாயிற்று. இப்பாட்டு ஏனையுவமமாகவே மூற்றமுடிதலி னுள்ளுறையின்மை யுணர்க. வாழானாத லென்றது சாதலெல்லையாகக்கூறியகலக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார் ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவன் பிரியக்கருதிய வழித் தோழி கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க் கினியர்; (தொ-பொ-சூ-கசச.உரை.) (கக)

[மருதம்.]

(க.) இ்ய, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன்
யாரையும் அறியே னென்றாற்குத்
தலைவி சொல்லியது.

க - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென் றலும் தலைவி அவனைநோக்கி நின்மார்பிலே துஞ்சி இப்பொழுது அவ்வின் பத்தைப பெறளாய்த் தெருவிடைபபோந்த அப்பரத்தையை யாம் கண் டேம்; அங்ஙனமாக நீ என் வீணைப் பொய்புகலுகின்றனையென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(ட.) வாயிலாகப்புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதுமாம்.
என்றதுவெளிப்படை. உரை இரண்டற்குமொக்கும்.

ஓரம்போகியார்பாடியது.

உ.0. ஐய குறுமகட் கண்டிகும் வைகி
மகிழ்நன் மார்பிற் றுஞ்சி யகிழிணர்த்
தேம்பாய் மராஅங் கமழுங் கூந்தற்
றுளங்கிய லசைவாக் கலிக்கந் துயல்வரச்
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி மறுகிற்
பூப்போ லுண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கிச்
சென்றனள் வாழிய மடந்தை நுண்பல்
சுணங்கணி வுற்ற விளங்கு பூணள்
மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர்குழைப்
பழம்பிணி வைகிய தோளிணைக்
குழைந்த கோதைக் கொடிமுயங் கலளே.

உரை:—ஐயனே, நின்காதற்பரத்தை, நேற்றைபபொழுதில் அவன்

மகிழ்நனுகிய நின்னிடத்துத் தங்கி நின்மார்பிற்கிடந் துறங்கி வண்டுகள் பாயப்பெற்ற வெண்கடப்பமரத்தின் விரிந்த பூங்கொத்துக் கமழும் கூந்தல் துளங்கிய துவட்சியோடு சிறுபுறத்துவீழ்ந்தசையாநிற்ப, இடையிற்கட்டிய உடை சரிந்து அசையாநிற்ப, செருங்கிய வளைகளொலிக்கும்படி கைகளை வீசிக்கொண்டு நீலமலர்போன்ற மையுண்ட கண்கள் நிலைபெயர்ந்து சுழலும்படி நோக்கி எமது மறுகின்கட்சென்றனள்; அவளே இன்று நின்னைப் பரிதலாலே விளங்கிய பூண்களுடனே நுண்ணிய பலவாய சுணங்கணியப் பெற்றவளாய் முன்பு நின்பாற்பெறுற்ற முயக்கத்தில் நெகிழ்ந்து சோர்கின்ற குழையையும் நீட்டித்த பிணியுற்ற இரண்டு தோள்களையும் துவண்ட மாலையையுமுடைய கொடிபோன்று நின் முயக்கம் நீங்கினவளாகி எமது மறுகின்கட் சென்றனள்; அத்தகைய இளம்பிராயத்தனளாகிய பரத்தையை யாம் கண்டேம்; அவள் நின்னொடு நீடூழி வாழ்வாளாக; எ - று

மறுகிற் சென்றனளென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. மகிழ்நன் - முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த வழுவமைதி [இரண்டாந்துறைக்குப் படர்க்கையாகவே பொருள்கொள்க. அதற்கு ஐய என்பதனை மெல்லிய எனப் பொருள்படுத்துக] மராஅங்கமழுங் கூந்தல் - பரத்தையைக் காவிற்பூச்சூட்டி விழாவயர்ந்ததுகூறிப் புலர்ந்தவாறு. கூந்தலசைவரல் - கூழைவிரித்தலென்னுமெய்ப்பாடு. கலிங்கந்துயல்வரல் - உடைபெயர்த்துடுத்தலென்னுமெய்ப்பாடு தொடிநெகிழ்த்தல் - யாழணிதைவர வென்னுமெய்ப்பாடு. இவை புணர்ச்சியீற்றில் நிகழ்வன; இவற்றைக்கூறவே நென்னல் நின்னைப் புணர்ந்த குறிப்பை யாம் நோக்கி யேக்கமுற அக்குறிப்புக்களோடு மறுகில்வந்தாளென்று கூறியது. இது பின்னும் புலவிநீட்டித்தற்குத் தலைக்கீடாயிற்று. வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம் தலைவன் தன்பால்வந்தமையால் இங்ஙனங் கூறிப் புலவிநீர்கின்றாளாவது கேட்ட தலைமகன் நம்மாட்டுப் பெரிதுமோர் குற்றங்கண்டு அருளிப்பாடிட்டமையி னினிப் பரத்தையைக்கருதலேமெனாக கொள்வானாவது. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - புலவிதீர்த்து புணர்ச்சியின்மகிழ்தல். (உ0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று பொருள்செயல்வினை முடித்து மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி 'வலவ, நம் மழவர் பின்னேவருவாராக; நீ விரைந்து தேரைச்செலுத்து; கானவாரணம் இரையைப்பெற்றுப் பெடையைநோக்குநின்றதனைப்பாராய்' என யாமும் அங்ஙனம் தலைவியைநோக்கி மகிழ்வோமென்னுங் குறிப்புப்படக் கூறுநிற்பது

மருதனிள நாகனார்பாடியது.

உக. விரைப்பரி வருந்திய வீங்குசெல லிளைய
ரரைச்செறி கச்சை யாப்பழித் தசைஇ
வேண்டமர் நடையர் மென்மெல வருக
தீண்டா வைமுட் டீண்டிநாஞ் செலற்
கேமதி வலவ தேரே யுதுக்கா
ணுருக்குறு நறுநெய்ப் பால்விதிர்த் தன்ன
வரிக்குரன் மிடற்ற வந்தூண் பல்பொறிக்
காமரு தகைய கான வாரணம்
பெயனீர் போகிய வியனெடும் புறவிற்
புலரா வீர்மணன் மலிரக் கெண்டி
நாளிரை கவர மாட்டித்
தன்பெடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையே.

உரை:—பாகனே, விரைந்து செல்லுதலாலே வருந்திய மிக்க செலவினையுடைய நம் வீரர் இடையிற்செறித்த கச்சையின் பிணிப்பை நெகிழ்த்து ஆங்காங்குத் தங்கித் தாந்தாம் விரும்பியவண்ணம் அமர்ந்தநடையராய் மெல்லமெல்லவருவாராக; உருக்கலுற்ற நறியநெய்யிற் பாலைச்சிதறினாற்போன்ற கடைகின்ற குரலையுடைய மிடற்றினையுடைய அழகிய துண்ணிய பலவாகிய புள்ளிகளமைந்த கண்டார்க்குவிருப்பம் வருந் தகுதிப்பாட்டினையுடைய கானங்கோழி மழைபெய்த நீர் வடிந்த அகன்ற நெடியகாட்டிலே புலராத ஈரமணலை நன்றாகப் பறித்து நாட்காலையில் இரையாகிய நாங்கூழைக் கவர்தலும் அதனைக்கொண்டு தன்பெடைக்கு ஊட்டவேண்டி அப்பெடையை நோக்கிய பெருமைதக்கிருக்கின்ற நிலையை உங்கே பாராய்; ஆதலின் நாம் முன்பினை விரைந்துசெல்லுமாறு இதுகாறும் தீண்டாத கூரிய தாற்றுமுள்ளாலே குதிரையைத் தீண்டித் தேரைச் செலுத்துவாயாக; எ - று.

பரி - செலவு. உதுக்காண் - உங்கேபாராய். அரிக்குரல் மிடறு - தேரையின் குரல்போன்ற குரலையுடைய மிடறு எனவுமாம். மலிர - விளங்கவெனவுமாம். கெண்டுதல் - பறித்தல். மாட்டல் - அழித்தல். நெய்ப்பால்விதிர்த்தல் - தினைக்கேற்றவுவமை. பெயனீர்போகிய புறவென்றதனானே மழைபெய்துவிட்டமை கூறினான். குறித்தபருவத்துத் தாழ்த்தமையின் விரைந்து

வயதியென்றான். நாளிரைகொண்டு பெடையைநோக்குதல் காணெனவே அதுபோலப் பொருளீட்டிவரும் யாமும் மனைவியை நோக்கவிரும்புதும் எனப் பொருள்படுதலால் இது பொருள்வயிற்பிரிவாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் விரைந்து தேர்கடாவல். (௨௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவு மலிந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கந் தவிர்ந்து வரைந்துகொள்ளவேண்டித் தலைமகன் வரக்கண்ட தோழி சென்று தலைவியைநோக்கித் தினைவிளைகாலம் வருதலைக்கேற்ற பொழுதாயினும் வம்பமாரி இடையிலே பெய்வதுகண்டு நீ வருந்த அப்பொழுது வருவனென்று ... கூறியமொழி பொய்க்கும்படி அவன் வாராதொழியினும் இப்பொழுது மெய்யாகவே மணஞ்செய்துகொள்ள வந்தனனென்று மகிழ்ந்து கூறாநிற்பது.

. . . .

௨௨. கொடிச்சி காக்கும் பிடிக்கட் பைந்தினை
முந்துவிளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி
கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை யேறி
யங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டுதன்
திரையணற் கொடுங்கவு ணிறைய முக்கி
வான்பெய னனைந்த புறத்த நோன்பியர்
தையூ ணிருக்கையிற் றோன்று நாடன்
வந்தனன் வாழி தோழி யுலகங்
கயங்க ணற்ற பைதறு காலைப்
பீளொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு
நள்ளென் யாமத்து மழைபொழிந் தாங்கே.

உரை:—தோழீ, மலைப்பக்கத்திற் கொடிச்சியாற் காக்கப்படும் பசிய தினைப்பயிரில் முதலிலே பறித்த முற்றிய பெருங்கதிர்களைக் கொய்து கொண்ட மந்தி, பாயுந்தொழிலன்றிப் பிறதல்லாத கடுவனொடு நல்ல வரை மீதேறி அகங்கை நிறையக் கசக்கித் தூய்மைசெய்து தன் நிரைத்த அணை

லையுடைய வளைந்த கவுள்நிறையவுண்டு வய்யமாரி பெய்தலாலே நனைந்த புறத்தனவாய் நோன்புடையார் தைத்திங்கட்பிறப்பில் நீராடி நோன்பு முற்றியிருந்து உண்ணுதல்போலத் தோன்றாநிற்கும் மலைநாடன், உலகத்துக் குளங்களெல்லாம் நீர்வற்றிய ஈரமற்றகாலை, சூலொடு வாடிய நெற்பயிருக்கு நடுயாமத்து மழைபெய்தாற்போல வந்தனன்; இனி விரைவின்றி வதுவையயர்ந்து நெடுங்காலம் வாழ்க்கடவதாக; எ - று.

முற்பட விளைகுரலென்றதனாற் பிற்பட்டு எல்லாக் கதிரும் பறித்து முற்றுமென்றும் அக்காலமே வதுவையயர்தற்குரித்தென்றுங் கூறியதாயிற்று. ஞெமிடுதல் - நிமிண்டுதலென இக்காலத்துத் திரிந்து வழங்கப்படு

வது. அணல் - மோவாய். கயம் - குளம். பைது - ஈரம். பீள் - சூல். நள் - நடு. தையூணிருக்கை - தைத்திங்கட்பிறப்பினீராடி அன்று ஆக்கப்படு மாட்சிமைப்பட்ட வுணவுண்ண விருத்தல். நோன்பியர் - ஆடிமுதலாக மார்கழியீறாகக் கிடந்த ஆறுதிங்களும் தேவர்க்கு இராப்பொழுதெனப் புராணங் கூறுதலுண்மையின் இரவு பிற்றையாமங்கொண்ட சிலபொழுதுண்ணுநிருக்கு நோன்பியர்.

உள்ளுறை:—தினைக்கதிரைக் கொண்ட மந்தி கடுவனொடு வரையேறி நிறையத்தின்று பெயலினனைந்த புறத்தவாய்த்தோன்றுமென்றது மகிழ்ச்சி கொண்ட நீ தலைவனொடு வதுவையயர்ந்து அவனது மனையகம்புக்கு இல்லறநிகழ்த்தி இன்பந்துய்த்துத் துறவறத்தார் முதலாயினோரையும் பேணி மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டுதி யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் தலைமகளை மகிழ்வித்தல். இதனை இத்துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்: (தொ-பொ-சூ-கக௪, உரை.) (உஉ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவியாற்றாமையுணர்ந்த தோழி
வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்து வரையாதொழுகுதலும் தலைவி அதனை யாற்றாளாகி வேறுபட அவ்வேறுபாடறியாத தலைமகனைத்தோழி இன்ன இன்ன காரணங்களால் நினக்கு அவ்வேறுபாடு தோன்றவில்லையெனக் கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

கணக்காயனார்பாடியது.

உ௬. தொடிபழி மறைத்தலிற் றோளுய்ந் தனவே
வடிக்கொள் கூழை யாயமோ டாடலி
னிடிப்பு மெய்யதொன் றுடைத்தே கடிக்கொள்
வன்னை காக்குந் தொன்னலஞ் சிதையக்
காண்டொறுங் கலுழ்த லன்றியு மீண்டுநீர்
முத்துப்படு பரப்பிற் கொற்கை முன்றுறைச்
சிறுபா சடைய செப்பூர் நெய்தற்
றெண்ணீர் மலரிற் றொலைந்த
கண்ணே காமங் கரப்பரி யவ்வே.

உரை:—வாரிமுடித்த கூந்தலையுடைய இவள் தன்னைப் பிறர்கூறும் பழிச்சொற்கஞ்சி வளைகளைக் கழலாதவாறு செறித்து மறைத்தலானே தோள்கள் வாட்டந்தோன்றா வாயின; அன்றியும் தன் ஆயத்தாரொடு விளையாட்டயர்தலால் உடம்பிற்களைப்பும் அவ்விளையாட்டினாலுண்டாகியதென

நினைப்பதற்குரியதா யிராநின்றது; காவன்மிகுதிப்பட அன்னையானவள் பாதுகாக்கும் இவளது பழைய நலமெல்லாம் சிதையும்படி காணுந்தோறும் அழுதலல்லாமலும், நெருங்கிய நீர்மிக்க முத்துக்கள் விளைகின்ற கடற்பரப்பினையுடைய கொற்கைநகரத்து முன்புள்ள துறையிலிருக்கும் சிறிய பசிய இலைகளையுடைய அழகமைந்த நெய்தலின் தெளிந்த நீரிலுள்ளமலர்போலக் கண்களை அழகு குலைந்தன; அவை தாம் காமத்தைக் கரத்தலரியவா யிராநின்றன; ஆகலின் நினக்கேற்றதொன்று செய்வாயாக; எ - று.

வடித்தல் - வாரிமுடித்தல். காண்டல் - தலைவனையாதல் தன்னையாதல் காண்டல். செப்பு - செப்பர்; கடைக்குறை. இவளொன்பதைத் தோன்று எழுவாயாக்கிக் கூழையையுடைய ஆயமென ஆக்கலுமொன்று. நீர்த்துறை யெனக் கூட்டுக. கண் காமங் கரப்பரியவாதலின் அயலார் அலர் தூற்றினா ரெனவும் அதனான் மெய்யிற் களைபபுண்டாய தெனவுங் கொள்க. காண்டொறுங்கலுழ்தல் - துன்பத்துப் புலம்பல்.

கொற்கைநீரில் முத்துவிளையுமென்றது தம் வதுவையால் தலைவியில்லகத்தார் மகிழ்ச்சியடைவா ரென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (உ௬)

[பாலை.]

இது, பொருட்பிரிவுக்கு உடன்பட்ட தோழியைத்
தலைவி உவந்து கூறியது.

எ - து, தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி நன்றெனக் கூறினளாக, அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி ஆடவர் பொருட்ககலுதல் பண்புதான் ஆகலின் அதனை மறாமலுடன்பட்டது நன்றென உவந்து கூறாநிற்பது.

௨௪. பார்பக வீழ்ந்த வேருடை விழுக்கோட்
டுடும்படைந் தன்ன நெடும்பொரி விளவி
னூட்டொழி பந்திற் கோட்டுமூக் கிறுபு
கம்பலத் தன்ன பைம்பயிர்த் தாஅம்
வெள்ளில் வல்சி வேற்றுநாட் டாரிடைச்
சேறு நாமெனச் சொல்லச் சேயிழை
நன்றெனப் புரிந்தோய் நன்றுசெய் தனையே
செயல்படு மனத்தர் செய்பொருட்
ககல்வ ராடவ ரதுவதன் பண்பே.

உரை:—சேயிழாய், நிலம் பிளவுபடுமாறு இறங்கிய வேரும், பெரிய கிளைகளும், அடியில் உடும்புசெறிந்தாற்போன்ற பொரிந்த செதில்களு

முடைய நெடிய விளாமரத்தின் கிளையில் மூக்கு ஊழ்த்து விழுந்த கம்பலத்தை விரித்தாலொத்த பசிய பயிரின்கண்ணே ஆடுதலொழிந்த பந்து கிடப்பதுபோலப் பரவியிருக்கும் அவ்விளாம்பழங்களையே உணவாகவுடைய அயனாட்டிலே செல்லுதற்கரிய பாலைவழியில் யாம் செல்லாநிற்பேமென்று தலைவர் கூறலும் அது நல்லதொரு காரியமென்று விருப்பத்தொடு கூறினை; ஆதலின் நீ நல்லதொன்றனைச் செய்தனைகாண்; ஆடவர் வினைமேற் கொண்டவுள்ளத்தராய்ப் பொருளீட்டுதற் ககலாநிற்பர்; அங்ஙனம் அவர் அகலும்பொழுது மறுத்துக் கூறாமல் உடன்படுவதே அதற்குரியபண் பாகும்; எ - று.

வெள்ளில் - விளாமரம்; வெள்ளில் பயிரிலே பரவுமென்றதனால் தலைமகன் முதுவேனிற்பருவத்துப் பிரிந்தானென்க. அவன்குறித்த பருவம் வருந்துணை ஆற்றியிருத்தல் கற்புடைமகளிர் கடனாதலின், தலைவி உவந்து கூறினளாயிற்று. இஃது அருண்மிகவுடைமை.

இறைச்சி:—விளங்கனியே உணவாகவுடையராயிருந்தும் அவை எடுப்பார் மிக்கின்மையாற் பயிரிற் பரவிக்கிடக்குமென்றது செல்லுந்தேத்து

ஆண்டுச்சென்றாரும் பொருள்வேட்கையராயினும் ஈட்டுவார் மிக்கின்மையின் நங்காதலர் அங்கே சென்றவுடன் விரைவிலீட்டுமாறு ஈட்டுவதாகுமென்று தாம் எனவே, குறித்தபருவத்துக் காதலர் வருவாராதலின் யான் வருந்தே னெனவும் இதனை யறிந்தே நீ அவரைத் தாழ்க்காது விடுத்தனை யெனவும் குறிப்பாற் கூறினளாயிற்று. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஆற்றியிருத்தல். இதனைக் கற்பிற்றிரியாமையின் உவகைப்பாற் படுத்துவர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-௧௪௭, உரை.) (௨௪)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகனைத் தோழி குறைநயப்புக்கூறியது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவிபாற்சென்று ஒருதோன்றல் தினைப்புனத்து நம்மொடு கிளியோப்பித் தன்கருத்தை நிகழ்த்துமிடம் பெறானாகி யகன்றனன்; அவனைக்கண்டு என் தொடிகழல அவற்றைச் செறித்துவந்தேனென்று அவனைத் தன்னுள்ளம் விரும்பினதுபோலத் தலைவி அதனை ஆராய்ந்து 'தன்னைவிரும்பினன்' எனக் கொள்ளும் வண்ணங் கூறாநிற்பது.

பெரிசாத்தனார்பாடியது.

௨௫. அவ்வளை வெரிநி னரக்கீர்த் தன்ன
செவ்வரி யிதழ சேணாறு பிடவி
னறுந்தா தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப்

பொன்னுரை கல்லி னன்னிறம் பெறூஉம்
வளமலை நாட னெருந னம்மொடு
கிளைமலி சிறுதினைக் கிளிகடிந் தசைஇச்
சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் பெயர்ந்த
தல்ல லன்றது காதலந் தோழி
தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா
வண்டோ ரன்னவன் றண்டாக் காட்சி
கண்டுங் கழறொடி வலித்தவென்
பண்பில் செய்தி நினைப்பா கின்றே.

உரை:—காதலையுடையதோழீ, அழகிய சங்கின்முதுகில் அரக்கைத்

நீற்றிறுத் போன்ற சிவந்த வரிபொருந்திய இதழையுடைய செங்கரம் மணக்கமழும் நறவம்பூவின் நறிய தாதையளைந்த வண்டு பசிய நிறமுள்ள பொன்னை யுரைக்குங் கட்டளைக்கற்போல நல்ல நிறத்தைப்பெறாநிற்கும் வளம்பொருந்திய மலைநாடன், நேற்றைப்பொழுது நம்மோடு விளைத்தல் மிக்க சிறிய தினையில் வீழுங் கிளிகளைக்கடிந்து அங்குத் தங்கியிருந்தும் தன் குறையைக் கூறுமிடம் பெறானாகிப் பெயர்ந்துபோயினன்; யான்கருதுகின்றது அங்ஙனம் அவன் பெயர்ந்ததாகிய ஓரல்லலுடைமையைக் குறித்த தன்று காண்; தேனையுண்ணும் வேட்கையாலே நறுமலரின்னதென ஆராயாது யாண்டும்போய் வீழுகின்ற வண்டின் ஒருதன்மையையொத்த அவனது கெடாத தோற்றப்பொலிவினைக் கண்டுவைத்துங் கழன்ற தொடியை மீண்டு செறித்த எனது பண்பில்லாத செய்கையைக் கருதாநின்றது என்னுள்ளம்; இஃதென்னவியப்பு! எ - று.

சேணுறபிடவினென்றும் பாடம்.

அவ்வளை - அழகியவளை. வெரிந் - முதுகு. அசைதல் - தங்குதல். யான்கருதியது அவன்பட்ட அல்லலையன்று என் பண்பில் செய்தி நினைப்பாகின்று என்க. வேட்கையாற் போதுதெரிந் தூதாத வண்டோரன்னவவனென்றது உரிமைபூணத் தகுதிப்பாடில்லாத என்பாற் கருத்துடையானென்றதாம். தண்டாக்காட்சி யென்றது அவனது தோற்றப்பொலிவு எனையமகளிரும் விரும்புந் தன்மையதென்றதாம். இருவர் நோக்கும் இயையாதவழிக் காமஞ் சிறவாதாகலின் அவன் நோக்கு இயையாமையைக் கண்டு வைத்தும் என்தொடி கழன்றன வென்றலின் என்பண்பில்செய்தி யென்றதாம். இனி அவனுக்கு உடன்பட்டுக் கூறுமையால் என்செய்தி பண்பில் செய்தியென்றலுமாம்.

இது குறையப்பாராமாறு:—தோழி இங்ஙனம் தான் அவனைக் காமுற்றதாகக் கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) கூறுது காதலனை ஆகல். ...

நெறியில் இகழ்வுற ஒழுகுபவனெனக் கொண்டாள்கொலெனவும், இவளுடன் இன்று கிளிகடிந்தது என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாள்கொலெனவும், தன்னைக் கூடுமாறு கூற இடம்பெறாதகன்றனன் எனக் கொண்டாள்கொலெனவும் கருதும்படியாகக் கூறினளென்றலும், அதனுள்ளே என்னைக் கூட்டுவிக்கச்சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு இடம் பெறுமையன்றி இவளைச் சேருமாறு கூறச் சொல்லிடம்பெறாது போயினனல்லனெனவும், வண்டு இழிந்தமலரை யூதாவாதலால் அப்படிப்

போல என்னினிழிக்தாளை அவன் புல்ல விரும்பானெனவும், இவளும் நங் கணவொழுக்கத்தைச் சிறிதுணர்தலாலே இக் குறைமுடிக்க மனம்நெகிழ்ந்தமையின் மெய்சோர்வடைய வளைகழன்றன வெனவும், அவனொடு கூட்ட வேண்டி என்னை உடம்படுத்தக் கருதலின் அது தன்னியல்புக் கேற்றதல்லாமையிற் பண்பில்செய்தி யெனவுங் கூறினளென ஆராய்ச்சியாற் கொள்ளவைத்தமையிற் குறைநயப்பாயிற்று. மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பித்தல். (உ௫)

[பாலை.]

இது, தலைவி பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டமை சொல்லித்
தோழி செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரியுந் தலைமகன் குறித்தபருவத்து வரவேண்டி, 'நீயிர் பிரிகின்றனிரெனக் கேட்டலும் இத்தன்மையாளுளைக் கண்டு யானும் ஆற்றலேன்' என்று அவன் செலவழுங்குமாறு கூறி இப்பொழுதே இப்படியாயின் நீயிர் மீண்டுவருமளவும் எங்ஙனம் ஆற்றுமென்னுங் குறிப்புத் தோன்றக் கவன்று கூறுநற்பது.

சாத்தந்தையார்பாடியது.

உசு. நோகோ யானே நெகிழ்ந்தன வளையே
செவ்வி சேர்ந்த புள்ளி வெள்ளரை
விண்டுபுரையும் புணர்நிலை நெடுங்கூட்டுப்
பிண்ட நெல்லின் றாய்மனை யொழியச்
சுடர்முழு தெறிப்பத் திரங்கிச் செழுங்காய்
முடமுதிர் பலவி னத்த நும்மொடு
கெடுதுணை யாகிய தவறோ வைவெயிற்றுப்
பொன்பொதிந் தன்ன சுணங்கி
னிருஞ்சூ ழோதிப் பெருந்தோ ளாட்கே.

ப-ரை:— அழகமைந்த புள்ளிகளையுடைய வெறுமையாகிய அடியை [illegible] ஆகிய நிலையமைந்த நெடிய நெற்கூட்டில் நிரம்பக்

கொட்டிய நெல்லையுடைய தனது தாய்வீட்டைக் கைவிட்டு, ஆதித்தமண்டலம் முற்றுந் தன் வெயிலை வீசுதலானே செழுங்காய்கள் திரங்கப்பெற்று முடம்பட்ட முதிர்ந்த பலாமரங்கள் நிரம்பிய கொடிய காட்டில் நீயிர் தமியர்ச்சென்று வருந்தாது நமக்குத் துணையாகவந்த தவற்றினலேயானே கூரிய பற்களையும், பொன்னைப்பொதிந்துவைத்தாற்போன்ற சுணங்கையும்,

நெருங்கிய கரிய கூந்தலையும், பெரிய தோள்களையு முடையாளுக்கு இன்றொன்று நீயிர் பிரிவேனென்றமையின் உடனே மெய்சோர்தலாலே கைவளைகள் கழன்றுவிழுந்தன; இப்பொழுதே இப்படியாயின் இனி மீண்டு வருந்துணை எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பாள்' இதற்கு யான் நோவாநின்றேன்.

புள்ளி - குதிரின் உறைக்கிடப்பட்ட எண்ணுதலமைந்த குறியீடு. வெள்ளை - புரிமுதலியசுற்றற்ற வெறிய அடிக்கூண்டு; வெற்றிலையை வெள்ளிலையெனக் கூறுதலாலுமறிக. கெடு துணை - உள்ளத்தெழுந்த அவாக்கெடுமாறு அருகுற்றதுணை. தோளாட்கு வளைநெகிழ்ந்தன எனக் கூட்டுக.

பிண்டநெல்லின் தாய்மனையென்றது தாய்வீடு செல்வமுதலியவற்றிற் குறைபாடில்லாதிருந்தும் அவற்றை யொருவி நம்பால்வந்தது நமது இன்பமொன்றனையே கருதி யன்றோ' அதனையும் பெறாதவாறு நீயிர் பிரிவிராயின் இவளெங்ஙனமாற்றுமென்றதாம். கெடுதுணையாகியதவறோ வென்றது அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. நெகிழ்ந்தனவளை யென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (உக)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து. பகற்குறி வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருநாட்போந்து அற்றம் நோக்கி ஒருபுறத்து மறைந்திருந்தலைக் குறிப்பாலறிந்த தோழி, களவொழுக்கம் நீட்டியாது வரைந்துகொள்ள வேண்டித் தம்மை அன்னை இற்செறித்ததாக அவன் கருதுமாற்றால், யாதொரு பிழையுஞ் செய்யாத நம்மை நம்தன்மலர்பறிக்கச்செல்லுமின்றோ வெனக் கூறுகின்றிலள்; அவ்வன்னை கருதியதுதான் யாதெனத் தலைவியைநோக்கிக் கூறாநிற்பது.

குடவாயிற்கீரத்தனார்பாடியது.

உஎ. நீயும் யானு நெருநற் பூவி
னுண்டா துறைக்கும் வண்டின மோப்பி
பொழிதிரை வரித்த வெண்மண லடைகரைக்
கழிசூழ் கான லாடிய தன்றிக்

காந்நாஞ் செய்ததொன் றில்லை யுண்டெனிற்
பரந்துபிற ரறிந்தன்று மிலரோ நன்று
மெவன்குறித் தனள்கொ லன்னை கயந்தோ
றிறவா ரினக்குரு கொலிப்பச் சுறவங்
கழிசேர் மருங்கிற் கணைக்கா னீடிக்
கண்போற் பூத்தமை கண்டு நுண்பல
சிறுபா சடைய நெய்தல்
குறுமோ சென்றெனக் கூறு தோளே.

உரை:—தோழீ, நேற்றைப்பொழுதில் நீயும்யானுஞ் சென்று மலரின் நுண்ணிய தாதிற் பாய்ந்துவிழுகின்ற வண்டினங்களைப் போக்கி யொழித்த நிரைகொழித்த வெளிய மணலடுத்த கழிக்கரை சூழ்ந்த சோலையிடத்து விளையாடியதன்றி மறைத்து நாஞ் செய்தசெயல் பிறிதொன்றுமில்லை; அங்ஙனம் யாதேனுஞ் செய்ததொன்றுண்டென்றால் அது பரவாநிற்கும், நிற்க அதனைப் பிறர் அறிந்துவைத்தாருமிலர்; அப்படியாக, அன்னை நம்மை நோக்கிப் பொய்கைதோறும் இறாமீனைத் தின்னுங் குருகினம் ஒலிப்பச் சுறாவேறுமிக்க கழிசேர்ந்த இடத்துத் திரண்டதண்டு நீண்டு நம்முடைய கண்களைப்போலப் பூத்தமை நோக்கியும் நுண்ணிய பலவாகிய பசிய இலைகளையுடைய சிறிய நெய்தன்மலரைப் பறித்துச் சூடிக்கொண்மினெனக் கூறினாளல்லள்; ஆதலின் அவள் தான் பெரிதும் என்னகருதியிருக்கின்றனள்போலும்? எ - று.

கானல் - கடற்கரைச்சோலை. கயம் - பொய்கை. கணைக்கால் - திரண்டதண்டு. குறுதல் - பறித்தல். நெய்தன்மலரைக் குறுமோவெனக் கூறுளெனவே இற்செறிப்பறிவுறுத்ததாயிற்று. இது காந்திடத்தொழிதல்.

நாளும் பறிக்குப்பூவைக் கொய்ம்மினென்னுளென்றதனால் அன்னை சினமிக்குடையாளெனக் குறிப்பித்ததாம். எவன் குறித்தனளென்றதனால் நங்களவொழுக்கத்தைச் சிறிது அறிந்துடைமையிற் பிற கருதாநின்றனளென்றதாம். இங்ஙனங்கூறவே இனி வரைந்தெய்தினலன்றிக் களவொழுக்க மியலாதென வரைவுடன்படுத்தியதாமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (உஎ)

[பாலை.]

(க.) இது, பிரிவின்கண் ஆற்றுளாகிய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பிரிவுக்காலத்து வருந்திய தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் தோழி முன்பு தலைப்பெய்தவழி இத்தகைய அன்புடையனாதலின் அவன்

அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலன்; இன்று காத்தபிரித்தது ஒருசெயலின் மேலதுபோலுமென அவன் ஆற்றாமையைக்கருதிக் கூறுகின்றது.

(உ.) குறைநயப்புமாம்.

எ - து, முன்பு தலைவனது குறையைத் தீர்ப்பதாக உடன்பட்டதோழி தலைவியிடஞ் சென்று அவள் ஆராய்ந்தறியுமாறு குறிப்பாற் கூறுகின்றது.

முதுகூற்றனார்பாடியது.

௨௮. என்கைக் கொண்டு தன்க ணொற்றியுந்
தன்கைக் கொண்டெ னன்னுத னீவியு
மன்னை போல வினிய கூறியுங்
கள்வர் போலக் கொடியன் மாதோ
மணியென விழிதரு மருவிப் பொன்னென
வேங்கை தாய வோங்குமலை யடுக்கத்
தாடுகழை நிவந்த பைங்கண் மூங்கி
லோடுமழை கிழிக்குஞ் சென்னிக்
கோடுயர் பிறங்கன் மலைகிழ வோனே.

(க.) உரை:—நீலமணிபோலத் தெளிந்திழியும் அருவியையுடைய பொன்போல வேங்கைமலருதிர்ந்த உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் அசைகின்ற தண்டுயர்ந்த பசிய கணுக்களையுடைய மூங்கில் விசும்பின்கண் ஓடுகின்ற முகிலைக் கிழிக்கும் உச்சியையுடைய கொடுமுடிகளுயர்ந்த பிறங்குதலாகிய மலைக்கு உரிமையுடைய நமது தலைவன் முன்பு தலைப்பெய்தநாளில் என் கைகளைத் தானெடுத்துத் தன் கண்களில் ஒற்றியும், தன் கைகளால் எனது நல்ல நெற்றியைத் தைவந்தும், அன்னைபோல இனிய பலவற்றைக் கூறியும் தலையளிசெய்து இஞ்ஞான்று கள்வரைப்போலக் கொடியனாயினான்; அவனியல்பு கொடிதாயதுகாண்; எ - று.

பிறர்பொருளைக் கைப்பற்றிக் காத்தல் கள்வர்க்கியல்பாதலின், தலைவி பினலம் வௌவிச் சென்றமைக்கு உவமைகூறினள். தலைவிகூற்றாகக் கூறி வழி அன்னைமுதலானோர் கேட்பின் ஐயுற்று ஏதமிழைப்பாராதலின் அவள் கூற்றை யொழித்துத் தோழி தன்கூற்றாகக் கூறப்பெறுவள்; தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலளாதலின்; அங்ஙனங் கூறுதற்கு "ஒன்றித்தோன் றுந் தோழிமேன" (தொ-பொ-சுக,) என்பதனால் தோழி கூற்றுந் தலைவி கூற்றாகும் எனக் கூறுவர் பேராசிரியர் (மேற்படி-சூ-இ௱க. உரை பார்க்க.) கூறியும் என்ற எச்சம் கொடியனென்பதன் ஆக்கச்சொல்லொடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்

(உ.) குறைநயப்புக்கு உரை:—[பாட்டுக் குறிஞ்சி] மலைகிழவோன் ஒற்றியும் நீவியும் கூறியும் கொடியன் என்றவழி கேட்ட தலைவி (தன்னு ள்ளே) நமது காதலன் வரைவின்றி இளிவந் தொழுகுபவனெனக் கொண் டாள்கொலெனவும், ஒற்றியும் நீவியும் கூறியவெல்லாம் என்பொருட்டெ ன்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாள்கொலெனவும் கரு தும்படி கூறினளேனும் அகனுள்ளே இவள் எனக்குச் சிறந்தாளென்பதை எம்பெருமா னுணர்ந்துளனாதலின் என் வருத்தந்தீர்த்திடுமென இவளை நயந் தானெனவும், இவன் பிறழக்கொண்டதன்மை அவன்கண்ணுளதாயின் இவ ளைக் குறிப்பறியாது ஒற்றியும் நீவியுஞ் செய்யானெனவும், எனது களவொ ழுக்கம் இவளுஞ் சிறிதறிதலானே இக்குறை முடித்தற்குண்டாய மனநெ கிழ்ச்சியாலே அவன் ஒற்றி நீவியவழி உடன்பட்டு நின்றாளெனவும் அவ ளாராய்ச்சியாலே சொன்னவைத்தமையிற் குறைநயப்பாயிற்று. கள்வர்போ லக் கொடியனென்றது சிறுமைபற்றிய நகையுவமம். அன்னைபோல வென் றது சிறப்புநிலைக்களமாகப்பிறந்த பண்புவமம். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பு. (உஅ)

[பாலை.]

இது, மகட்போக்கியதாய் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகளைத் தலைமகன் கொண்டுதலைக்கழிந்தமை கேட்ட செவிலி புலம்பிப் பின்பு நற்றாய்க்குக்கூற அவ்வீன்றதாய் அஃது அறத்தா றெனக் கொண்டாளாயினும் பண்டு என்னைச் சிறிதுபொழுது பிரியினும் நொந்து புலக்குநள் எவ்வாறு அஞ்சாது பாலைநிலத்திற் செல்லுவள்கொ லென மகளது அச்சத்தன்மை முதலாயவற்றைக் கச்சமுற்றிரங்கிக் கூறு கிற்பது.

பூதனார்பாடியது.

உகூ. நின்ற வேனி லுலந்த காந்த
ளழலவிர் நீளிடை நிழலிடம் பெறாஅ
தீன்றுகான் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென
மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செகிஇய
புலிபார்த் துறையும் புல்லதர்ச் சிறுநெறி
யாங்குவல் லுநள்கொ றானே யான்றன்
வனைந்தேந் திளமுலை நோவ கொல்லென
நினைந்துகைந் நெகிழ்ந்த வனைத்தற்குத் தான்றன்
பேரமர் மழைக்க ணீரிய கலுழ
வெய்ய வுயிர்க்குஞ் சாயன்
மைஈ ரோதிப் பெருமடத் தகையே.

உரை:—அவளுடைய தோய்யில் வரைந்து பருத்த இளைய கொங்கை [illegible] நோவனவோ வென்று யான் நினைந்து அணைத்திருந்த கையை நெகிழ்ந்த அதனைப் பொருளாய்த் தான் தன்னுடைய பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியுடைய கண்கள் நீர்வடிவனவாய்க் கலுழ வெம்மையாகவுயிர்க்கின்ற மென்மையையும் கரிய ஈரிய கூந்தலையும் பெரிய மடப்பத்தையுமுடைய தகுதிப்பாடுடைய என்புதல்வி, ஈனைய பருவமெய்தாமல் வேனிற்பருவ மொன்றுமே நிலைபெற்றநின்ற காய்ந்துவாடிய காந்தளையுடைய அழல்வீசு கின்ற நீண்ட கடத்திலே நிற்குமாறு நிழலிடமும் பெறாது, குட்டிகளை யீன்று காட்டிற் காவல்செய்திருந்த பெண்புலி மிகவும் பசியுடையதென்று அதன் பசியைப் போக்கக் கருதி மயங்கிய மாலைப்பொழுதில் நெறியிற் செல்லுபவரைக் கொல்லும்பொருட்டு ஆண்புலி அந்நெறியை நோக்கியிருக்கும் புல்லிய அதராகிய சிறிய நெறியில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லுநளோ?

மான்றல் - மயங்குதல். செகிஇய - கொல்லவேண்டி. மடத்தகை - அன்மொழித்தொகை. மடத்தகை நெறி யாங்கு வல்லுநளெனக் கூட்டுக. கைநெகிழ்த்ததற்குக் கலுழ்தல் - பிரிதற்கு அழுதல். சிறிது பிரியிற் கலுழ்பவள் புலிபார்த்துறையுங் கானிற் செல்லுவதெங்ஙனம் என அவளது அச்சத்தன்மைக்கிரங்கியதாம். புல்லதர்ச் சிறுநெறி - பாலும்முள்ளும் பயின் றசிறியவழி. இதில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லுநளெனத தன்மகள் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கியதாம்.

இறைச்சிகள்:—(க.) பிணவின்பசியைப் போக்கப் புலி உணவுதேடி நெறியிற் பார்க்குங்கானமென்றது தலைவியின் அயர்ச்சியைப் போக்கவேண்டித் தலைமகன் மாலைப்பொழுதிலே தங்குமிடந்தேடி ஆங்கு இருவருந் தங்குவரென ஆற்றுவாளென்றதாம்.

,, ,, (உ.) ஈன்று காண்மடிந்த பிணவென்றது தலைமகள் இனி மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங்காக்குமென்றுற் றுவாளென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமைநீங்குதல். (௬௧)

[மருதம்.]

இது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் யாரையும் அறியேனென்றற்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, ஆடவர் வண்டுபோல்வராதலின் அவர் வரும்பொழுது எதிர் தொழுது போம்பொழுது பின்னே தொழுவதன்றி அவர்செயலைக்குறித் தப் பெண்டிர்புலத்தல் தகாதெனத் தலைவி தானேயறிந்து புலவிநீங்குமாற் றானே தோழி பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு உறழ்ந்துகூற அவன் யாரையும் அறிந்திலேனென்றானை அப்பரத்தையர் பலர் நின்னைப்பற்றி

யிழுத்ததை யான் அறிவேன் அறிந்துவைத்தும் எவன் செயற்பாலேனெ னச் செயலற்றுக் கூறுநிற்பது.

கொற்றனார்பாடியது.

௬௦. கண்டனென் மகிழ்ந கண்டெவன் செய்கோ
பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ்
யாணர் வண்டி னிம்மென விமிரு
மேர்தரு தெருவி னெதிர்ச்சி நோக்கிநின்
மார்புதலைக் கொண்ட மாணிழை மகளிர்
கவலை முற்ற வெய்துயி ருரிப்பனி
காலை முற்ற பைதரு காலைக்
கடன்மாங் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி யுடன்வீழ்பு
பலர்கொள் பலகை போல
வாங்க வாங்கநின் றூங்கஞர் நிலையே.

உரை:—மகிழ்ந, பாணன் கையிடத்ததாகிய பண்பமைந்த சிறிய யாழ் அழகிய வண்டுபோல இம்மென ஒலியாநின்ற நீ எழுந்துவருகின்ற தெருவிலே நீ வருதலை எதிர்பார்த்து நின்மார்பை முன்பு தமக்குடையராய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையையணிந்த பரத்தையர் பலரும் நீ பிரிந்ததனு லுண்டாகிய கவற்சிமிகுதலாலே கண்களினின்று வெப்பமாய் வடிகின்ற கண்ணீருடனே, கடியபுயற்காற்று வீசிச் சுழற்றுதலாலே துன்புற்றகாலத்துக் கடலிலே தாம் ஏறியிருக்கு மரக்கலங்கவிழ்ந்துவிட்டதாக அங்ஙனங் கவிழ்தலும் கலக்கமுற்றுத் தாமும் ஒருசேர வீழ்ந்து அவ்வழி விழுந்த பலரும் ஆண்டு மிதந்துவந்த ஒருபலகையைப் பற்றிக்கொண்டு தாம் தாம் தனித்தனி இழுப்பதுபோல நின்கைகளைப்பற்றி அவரவர் தம்தம் கருத்துமுற்றுமாறு இழுத்தலாலே நீ அவரிடைப்பட்டு மிக வருந்துகின்ற நிலைமையை யான் கண்கூடாகக் கண்டேன்; கண்டும் நின்னை யாது செய்யற்பாலேன்காண்? ஆதலின் நீ யாரையும் அறியேனென்ற தெவ்வண்ணங்கொல்? எ - று.

பாணன் - தூதுசென்று பரத்தையைப் புணர்ப்பிப்பவன். கவலைமுற்ற - கவற்சியேமிகுதலால். கால் - காற்று. எழுதல் - வீசிமயங்குதல். கடல்மரம் - கப்பல். கண்டும் யாதுசெய்யவல்லேனென்றதனுல் கேட்ட தலைவி புலவிநீங்குமென்றதாம். அவரிடைப்பட்ட அளுர் நிலையுரைத்தது தலைவி அவன்மாட்டு இரக்கங்கூர்தற்பொருட்டு. அளுர் நிலையென்றது கையாறு, இடுக்கண், நடுக்கமுதலாயின. மெய்ப்பாடு - வெகுளியைச்சார்ந்த அச்சம் பயன் - வாயின்மறுத்தல். (கூ0)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானுகத் தலைவி வன்புறை எதிரழிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு ஒருசிறைப்புறமாக வருதலையறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரையவரையுமாற்றுனே தலைவியைநோக்கி அவர் இன்னே வருகுவராதலின் நீ வருந்தாதேயென்று வற்புறுத்திக்கூறிஞட்குத் தலைவி யான் எங்ஙனமாற்றுவேன், அவன் முயங்குமுன் இனியதாயிருந்த கடற்றுறையும் இப்பொழுது வெறுப்புடைத்தாயிற்றேயென வருந்திக்கூறுகிற்பது.

நக்கீரனார்பாடியது.

௩க. மாயிரும் பரப்பகந் துணிய நோக்கிச்
சேயிறா வெறிந்த சிறுவெண் காக்கை
பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇப் பைங்காற்
றன்வீழ் பெடைக்குப் பயிரிடூஉச் சுரக்குஞ்
சிறுவீ ஞாழற் றுறையுமா ரினிதே
பெரும்புலம் புற்ற நெஞ்சமொடு பலநினைந்
தியானு மினையே னாயி னானாது
வேறுபன் னாட்டிற் காறர வந்த
பலவுறு பண்ணிய மிழிதரு நிலவுமண
னெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண்குரு
குலவுத்திரை யோதம் வெரூஉ
முரவுநீர்ச் சேர்ப்பனொடு மணவா வூங்கே.

உரை:—தோழீ, அமையாமல் வேறாகிய பல நாட்டினின்றும் கலங்களைக் காற்றுச்செலுத்தலாலே வந்திறுத்த பலவகைப் பண்டங்கள் இறக்கியிட்ட நிலாவையொத்த மணற்பரப்பின்கணுள்ள நெடிய புன்னைக்கிளையிலிருக்கின்ற முதிர்ந்தசூலையுடைய வெளிய குருகு, உலாவுதலையுடைய அலையோசைக்கு வெருவாநிற்கும் வலிய நீர்ப்பரப்பினையுடைய கடற்சேர்ப்பனொடு மணவாதமுன்பு, கரிய பெரிய நீர்பரந்த கழியிடந் தெளிதலானே அதனை நோக்கி அதிலுள்ள செய்ய இறாமீனைப் பற்றுதற்குப் பாய்ந்த கழுத்தளவு சிறிது வெண்மையுடைய காக்கை பரவிய பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய கழியிடத்தைத் துழாவியெடுத்துத் தான்விரும்பிய பசிய காலையுடைய பெடையை அழைத்து அதற்குக் கொடாநிற்கும் சிறிய பூவையுடைய ஞாழலந்துறையு மினிதேயாயிருந்தது; அவன் என்னைக்கலந்து கைவிட்டபின்பு அத்துறையும் வெறுப்புடைத்தாயிற்று; ஆதலால் பெரிய

வருத்தமுற்றவுள்ளத்தில், அவன் பிரிந்ததனாலாகிய துன்பம் பலவற்றையும் நினைந்து யானும் இத்தன்மையேனாயினேன்காண்; எ - று.

வெண்காக்கை - கருங்காக்கையுமாம். வெண்மை - கருமைமேற்று. காராட்டை வெள்ளாடென்பதுபோல மங்கலமொழியாகக்கொள்க. துணிவு- தெளிவு. பயிரிடுதல் - அழைத்தல். ஆர் - அசை. புலம்பு - வருத்தம். பண்ணியம் - பண்டம்.

உள்ளுறை:—புன்னையஞ் சினைக்கணுள்ள சூல் முதிர்ந்த குருகு கடலோசைக்கு வெருவுமென்றது பிறந்தகத்திருந்து காதலை மேற்கொண்டயான் அன்னையின் கடுஞ்சொல் கேட்குந்தோறும் வெருவாநின்றேனென்றதாம்.

இறைச்சி:—இருமீனைப்பிடித்துவந்த காக்கை தன்பெடையைவிளித்து அதன்வாயில் இரையைக்கொடுக்குந் துறையையுடையவனாயிருந்தும் தலைவன் என்னையழைத்து முயங்கி இன்பமுய்த்தானிலன்; இஃதிருந்தபடியென்னையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவிக்குக் குறைநயப்புக்கூறியது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவியை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறையறிவுறுத்தலும் அவள் அறியாள் போலுதலின் வலிதாகக் கூறிக் குறைநயப்பிக்கத்தொடங்கி அத்தோன்றல் படுந்துயரை யான் கூற நீ தெளிந்திலை; வேறு தோழியரோடேனும் ஆராய்ந்து தக்கதுசெய்யெனப் புலந்து கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

௯௨. மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்
வாலியோ னன்ன வயங்குவெள் ளருவி
யம்மலை கிழவோ னந்நயந் தென்றும்
வருந்தின னென்பதோர் வாய்ச்சொற் றேறாய்
நீயுங் கண்டு நுமரொடு மெண்ணி
யறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற்
கரிய வாழி தோழி பெரியோர்
நாடி நட்பி னல்லது
நட்டு நாடார்தம் மொட்டியோர் திறத்தே.

உரை:—தோழீ, வாழி; 'மாயோனைப்போன்ற பெரிய மலைப்பக்கத்த அவன் கண்ணனுயவதரித்தபொழுது அவனுக்கு முன்னவனாகத்தோன்றிய

வெளிய நிறத்தையுடைய பலதேவனைப்போன்ற விளங்கிய வெண்மையான அருவிகளையுடைய அழகிய மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புணர்த்

யல் வந்து நம்மைவிரும்பி வருந்தாநின்றான்' என்று கூறுகின்ற எனது ஒப் பற்ற வாய்மொழியைத்தெளிந்தாயல்லே; என்னோடு உசாவுவதையொழித்து நீயும் அவனைநோக்கி நின்மாட்டு அன்புடைய தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறிவினால் இதுதகுதி இதுதகாததென்பதையுமறிந்து பின்னர் அளவளாவு தல் வேண்டும்; அவன் கூற்று மறுத்தற்கரியனகாண்; அறிவுடைய சான் றோர் தம்பாலடைந்து நட்புக்கொள்ள விரும்பினோர்திறத்து முன்னர் அவரு டைய குணச்செய்கைகளது நன்மையை ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளுவதல் லது நட்புச்செய்து பின்பு ஆராய்ந்துபாரார்; நீ அங்ஙன் ஆராய்ந்து மலைகிழ வோனை நட்புக்கொண்டாயல்லை; முன்புநட்டு இப்பொழுது வெறுத்தல் தகாதுகண்டாய்; எ - று.

கவான் - மலைப்பக்கம். நீ அங்ஙன் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். வாய்ச்சொல்,—வாய் - வேண்டாகூறல். நெடுமைநோக்கி மாயோளை யுவமித்தது.

அவனுந் தகுதிப்பாடுடையனென்பாள் மலைகிழவோனென்றான். நண் டியான் கூறியதனை ஆராய்கின்றனைபோலும் இவ்வாராய்ச்சி இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னரேவேண்டும் இவ்வயிற் பயனுடைத்தன்றென்பாள் பிறிதுமொழியாற் கூறினாள். "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின், வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு" (குறள்—எகக) என்றதனுணர்க. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப் பித்தல். (கஉ)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகளது குறிப்பறிந்த
தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் வருந்துதலும் அதனையறிந்ததோழி வேற்றுநாட்டகல்கின்ற அவன் நீட்டியாது குறித்த பருவத்து வருதலைக்கருதி அவனை எதிர்ப்பட்டு நின்பிரிவுகேட்டு நாவெழா மற் கண்ணீர்விட்டழுமிவள் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பளென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

இளவேட்டனார்பாடியது.

கங., படுசுட ரடைந்த பகுவாய் கெடுவரை
முரம்புசேர் சிறுகுடிப் பரந்த மாலைப்
புலம்புகூட் டுண்ணும் புல்லென் மன்றத்துக்
கல்லுடைப் படுவிற் கலுழி தந்து

நிறைபெய லறியாக் குறைக்கூ ணல்கிற்
றுவர்செய் யாடைச் செந்தொடை மறவ
ரதர்பார்த் தல்கு மஞ்சுவரு நெறியிடை
யிறப்ப வெண்ணுவ ரவரெனின் மறுத்தல்
வல்லுவங் 'கொல்லோ மெல்லிய ளுமென
விம்முறு கிளவிய ளென்முக நோக்கி
நல்லக வனமுலைக் கரைசேர்பு
மல்குபுனல் பரந்த மலரேர் கண்ணே.

உரை:—எம்பெருமானே, தலைமகள் என்னைநோக்கி மெல்லியால், மேலைத்திசையிற் செல்லுகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் மறைந்தொழிதலாலே பரவிய மாலைப்பொழுதிற் பிளவுபட்ட நீண்ட மலைச்சாரலில் வன்னிலத்தமைந்த சிறுகுடியின்கண் அச்சமிக்கிருக்கும் பொலிவழிந்த பொதியிலிற் கல்லையுடைய குழிகளிலுள்ள கலங்கனீரைக் கொணர்ந்து கொடுத்து நிறைந்த மழையைக் கண்டறியாத குறைந்த உணவையுடைய இராப்பொழுதிலே துவர்த்த நிறத்தையுடைய ஆடையையும் செவ்விய அம்புத்தொடையையுமுடைய ஆறலைகள்வர் நெறி நோக்கியிருக்கும் அச்சம்வரும் வழியின்கண்ணே அவர் செல்லக்கருதுவரெனின் யாம் மறுக்கவல்லேமோ வென்று வெளியிற் போதாமே விம்மிய சொல்லையுடையளாய் என்முகத்தைநோக்கலும் அவ்வளவில் அவளுடைய மலர்போன்ற கண்களிலிருந்து நல்ல மார்பின்கணுள்ள அழகிய முலைமுகட்டில் வீழ்ந்து பரக்கும்படி மல்கிய கண்ணீர்பரந்தன; ஆதலின் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருக்குந்தன்மையள்?

முரம்பு - வன்னிலம்; பருக்கைக்கற்க ணிரம்பிய மேட்டுநிலமுமாம். படு - மடு. நோக்கி யென்பதை நோக்கவெனத்திரிக்க. அடைந்தபரந்தமாலை- அடைதலாற்பரவியமாலை யெனக்கொள்க. ஆதலினென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். விம்முறு கிளவியள் என்றது துன்பத்துப்புலம்பல்.

இறைச்சி:—ஆறலைகள்வர் அதர்பார்த்து ஒளித்திருத்தல்போலத் தலைவன் பிரிவை நோக்கிப் பசலையொளித்திருக்கும்; அவன்பிரிதலும் அது பரந்து நலத்தைக் கெடுக்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௯௯)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தெய்வத்துக்குரைப்பாளாய்
வெறிவிலக்கியது.

எ - து, களவுக்காலத்துப் பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவியைநோக்கி இவன் முருகனால் அணங்கப்பட்டாளென்று அன்னை வெறியெடுப்பக்கண்ட

தோழி அறத்தொடு நிற்பாளாய் வெறிவிலக்குமாறு நாடனது மார்பினால்

வந்த இந்நோய் நின்னாலணங்கப்பட்டதன்றென்பதை நீ யறிந்துவைத்தும் நின்னணங்கென்று விளிப்பதற்காகப் பலியேற்க வருவையெனில் நீயறிவில்லாதவனென்று முருகனைநோக்கி யிகழ்ந்துகூறுகிற்பது.

பிரமசாரிபாடியது.

௩௪. கடவுட் கற்சுனை யடையிறந் தவிழ்ந்த
பறியாக் குவளை மலரொடு காந்தட்
குருதி யொண்பூ வுருகெழக் கட்டிப்
பெருவரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மக
ளருவி யின்னியத் தாடு நாடன்
மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்
நின்னணங் கன்மை யறிந்து மண்ணார்ந்து
கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்
கடவு ளாயினு மாக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே.

உரை:—முருகவேளே, நீ நெடுங்காலம் இம்மடமையோடு வாழ்வாயாக; கடவுட்டன்மைபொருந்திய மலையிலுள்ளசுனையில் இலைகளைவிலக்கி மேலேயெழுந்து மலர்ந்த கொய்யாமல்விட்டிருந்த குவளைமலரைப் பறித்து அவற்றோடு குருதிபோன்ற காந்தளின் ஒள்ளிய மலர்களை வடிவுவிளங்கக்கட்டிச் சூடிப் பெரியமலையின்பக்கங்களெல்லாம் பொலிவுபெற அருவியின் ஒலியே இனிய வாச்சியமுட்டுக்களாகக்கொண்டு சூரரமகள் ஆடாநிற்கும் நாட்டையுடைய தலைவனது மார்பைப் புணர்ந்ததன் காரணமாக அம் மார்புதருதலால் வந்த கருததலிற்குறைபாடில்லாத நீங்குதற்கரிய இக்காமநோயானது நின்னால் வருத்திக்கொடுக்கபபட்ட தன்றென்பதைநன்றாக நீ அறிந்துவைத்தும் தலைநிமிர்ந்து கார்காலத்து மலர்கின்ற நறிய கடம்பமாலையைச்சூடிப் படிமத்தான் வேண்டுகையாலே வெறிக்களத்துப் பலிபெறவந்தோய், நீ கடவுட் பகுதியாருள்வைத்தெண்ணுதற்குரியையாயினுமாகுக; திண்ணமாக நீ அறியாமையுடையைகாண்; எ - று.

பறியாக்குவளை - கடவுட்சுனை மலராதலிற் பூப்பலிக்கன்றிப் பறியாத குவளை. கடம்பு - செங்கடம்பு. மன்ற - தேற்றப்பொருள்பட்ட இடைச்சொல். படர்தல் - கருதுதல். பின்னையார் வேலையேந்தியாடுதலிற் படிமத்தான் வேலனெனப்பட்டான். இவன் இக்காலத்துப்பூசாரியெனப்படுவோன். வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு அண்ணாந்து - நினைக்குத்தலையெடுப்பும் வேண்மெனவென்றிகழ்ந்தது

சஅ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

இறைச்சி:—சூரரமகள் மாலைசூடி அருவியை இனியவாச்சியமாகக்கொண்டு ஆடுமென்றதனுனே தலைமகள் தலைவனை மணமாலையணிந்து மணந்து என்னை எஞ்ஞான்றும் தனக்கு உசாத்துணையாக நீங்காதுகொண்டு இல்லறநிகழ்த்தக் கருதியிருக்குமென்றவாறு. சூரரமகளைத் தெய்வத்தை இடைபிட்டுரைத்தமையின் உள்ளுறையன்மையுணர்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதத்தைச்சார்ந்தநகை. பயன் - குறிப்பினுல்வெறிவிலக்குவித்தல். (கூச)

[நெய்தல்.]

இது, மணமனைப் பிற்றைஞான்று புக்க தோழி
நன்காற்றுவித்தாயென்றதலைமகற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, வரைந்தபின் மணமனைபுக்கதோழியைப் பிரிவுக்காலத்து நன்காற்றுவித்தாயென்றற்குத் தலைவிபொருட்டு யாய்க்கஞ்சி யொழுகினேனை நீ விரையவந்து காத்ததன்றி யான் ஆற்றுவித்ததுமுளதோவெனக்கூறுவாள் சிறிது கைநெகிழிற் பண்டும் இத்தன்மையளே யெனப் பிரிவால் தலைவி வருந்துந்தன்மையுஞ் சேரக் கூறுநிற்பது.

அம்மூவனார்பாடியது.

கூடு. பொங்குதிரை பொருத வார்மண லடைகரைப்
புன்கா ஞவற் பொதிப்புற விருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து

கொள்ளா நரம்பி னிமிரும் பூச
லிரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்குந்
துறைகெழு மாந்தை யன்ன விவணலம்
பண்டு மிற்றே கண்டிசிற் றெய்ய
வுழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
ஞெகிழ்ந்த கவினலங் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர்
கட்களி செருக்கத் தன்ன
காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் ததுவே.

உரை:—பொங்கியெழுகின்ற அலைமோதிய சேர்தாகிய மணலடுத்த கடற்கரையின்கண்ணே யுதிர்ந்த புல்லிய காம்பையுடைய நாவலின் கனி பொருந்திய புறத்தினையுடைய கரிய கனியைத் தம்மினமென்று கருதி மொய்த்த வண்டுகள் அதனைக் கனியெனவோர்ந்து பலவாகிய கால்களை யுடைய ஞெண்டு கைக்கொண்டகோட்பாட்டினால் அஞ்ஞெண்டை விலக் கித் தாம் வலிந்துகொள்ளப்படாதனவாய் யாழோசைபோல மிக்கு ஒலிக்

கும் பெரும்பூசலை ஆண்டு இரையைத்தேடுகின்ற நாரைவரக்கண்டஞெண்டு கைவிட்டகலாநிற்குங் கடற்றுறைவிளங்கிய மாந்தைபோன்ற இவளுடைய நலமானது பண்டும் இத்தன்மையதேயாகும்; நீ காண்பாயாக; இவள்பால் நின்றும் களவுக்காலத்து விலகாமலிருந்து தலையளிசெய்தாலும் இவள் கண் பசப்புற்றதன் காரணம் சிறிதளவு மயக்கம் கைநெகிழ்ந்ததனாற் கெட்ட அழகின்மிகுதியோ? கள்ளுண்டார்க்குக் கள் அறாஉங்காலத்துப் பிறந்த வேறுபாடுபோன்ற காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டுமல்லவே; எ - று.

புன்கால் - மெல்லியகாம்பு. செத்து - கருதி. இசின் - முன்னிலை யசை. தெய்ய - அசைநிலையிடைச்சொல். அளிப்பினும் இவள் கண்பசந் தமை கவினலமோ? காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டுமல்ல. பிரிவினாலே பசந்தனகாணென இயைக்க.

எனவே இஃது ஓரமளிக்கண்ணே துயிலப்பெற்றும் வேதவிதிபற்றிக் கூட்டம் நிகழாமையாற் பிறந்தவேறுபாடன்றோ' இதனை நீயேமயங்கி ஆற்றுவிக்குமாறன்றி யான் ஆற்றுவிக்குமாறென்னை யென்றாளென்பதாம். வேதவிதி - கரணத்தினமைந்து முடிந்தகாலை முதல் மூன்றுநாளும் முறையே தண்கதிர்ச்செல்வற்கும், கந்தருவற்கும், அங்கியங்கடவுட்கும் அளித்து

நான்காநாள் அங்கியங்கடவுள் தலைமகனுக்களிப்ப அவன் துய்ப்பானாக வென்பது.

உள்ளுறை:—கனி தலைவியாகவும், தும்பி தோழியாகவும், அலவன் தன்மேலே தவறிழைக்குந் தமராகவும், இரைதேர் நாரை தலைவனாகவுங் கொண்டு கனியைத் தும்பிமொய்த்தலும் அலவன் கைப்பற்றிக்கொள்ள நாரை வரக்கண்டு விட்டதுபோலத் தலைவியைத் தோழி சார்ந்திருப்பவும் தமர் முதலாயினோர் இற்செறிப்பத் தலைவன் வரலும் அவர் மகட்கொடை நேர்ந்து இற்செறிப்பொழித்தாரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகையைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பிரியற்கவெனக்கூறுதல். (௩௫)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத்
தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து ஒரு மறைவிடத்தில் நிற்பதை யறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரையவேண்டித் 'தலைவன் சொல்லைத் தெளிந்த யாம் எம்முடையநலத்தை யிழந்தேவிட்டேம், அதனாற் கண் துயின்றிலேம்; அலரெடுத்த இவ்வூர் நம்மைப்போல எதனையிழந்தது? இன்னுந் துயின்றிலதே' என அவன் வருந்தொழிற்கருமைகூறி வரைவுகடாவா நிற்பது.

சீத்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

௩௬. குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
பூநுத லிரும்பிடி புலம்பத் தாக்கித்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்களி றடூஉங்
கல்லக வெற்பன் சொல்லிற் றேறி
யாமெந் நலனிழந் தனமே யாமத்
தலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்பலொ டொன்றிப்
புரையி றீமொழி பயிற்றிய வுரையெடுத்
தானாக் கௌவைத் தாகத்
தானென் னிழந்ததில் வழுங்க லூரே.

உரை:—குறிய முன்னங்காலையுடைய கொல்லவல்ல பெரிய ஆண் புலி, பொலிவுபெற்ற நெற்றியையுடைய கரிய பிடியானை புலம்புமாறு நீரற்ற அகன்ற காட்டினிடத்துப் பெரிய களிற்றியானையைத் தாக்கிக் கொல்லாநிற்கும் மலையிடத்தையுடைய சிலம்பன் 'நின்னிற் பிரியேன்' என்று கூறிய பொய்ம்மொழியை மெய்யெனத் தெளிந்து யாம் எந்நலத்தை இழந்தேவிட்டேம், ஆதலின் இந் நயோமத்துக் கண்டுயிலா தொழிந்தனம்; பழிதூற்றும் வாயையுடைய எதிலாட்டியாரால் கூறப்படும் அம்பலொடு சேர ஒலிமிக்க இவ்வூர் மேன்மையில்லாத தீயசொற்களைக் கூறுதற்கு வேண்டிய வுரைகளை எறட்டெடுத்துக்கொண்டு அமையாத பழிமொழியை யுடைய தாக எம்மைப்போல எதனையிழந்தது? இந் நயோமத்திலுந் துயின்றிலதே.

குறக்கை யெனவும் பாடம்.

எற்றை - விலங்கினுண்பாற்பெயர். புரை - மேன்மை. கௌவை - பழிச்சொல். அழுங்கல் - ஒலி.

தலைவன் ஒரு சிறைப்புறத்தானென அறிந்த தோழி அவன் குறித்த பொழுது வாராமையாலே தலைவி நலனிழந்தமையும், ஏதிலாட்டியர் அல ரெடுத்தமையும், ஊரார் பழிதூற்றுதலும், ஊர் கண்ணுறங்காமையால் இர வுக்குறியின் முட்டுப்பாடுங் கூறி வரைவுகடாய தறிக. ஊருறங்காமைகூறி யது முட்டுவயிற்கழறல். நலனிழந்தனமென்றது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—பிடி புலம்புமாறு புலியானது களிற்றைத் தாக்கிக் கொல்லாநிற்கும் காடனென்றதனால் இரவு இக் நெறியின்கண் வரின் யாம் புலம்புமாறு எமர் நின்னை எதஞ்செய்யாநிற்பர் என்றதாம்; இதனானும் இர வுக்குறி மறுத்து வரைவுடம்படுத்திய தறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த அச்சம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௧)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௩௨

[பாலை.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண்
தோழி சொல்லியது.

எ - று, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந் தலைமகன் யான் வருமளவும் தலைவியை ஆற்றியிருவென்றாற்கு நீ இவளையும் உடன்கொண்டு செல்வா யாக, அன்றிப் பிரிந்துசென்றால் கார்காலத்து மாலைப்பொழுதில் இவள் படுந் துன்பம் என்னா லாற்றுவிக்குந் தரத்ததன்றெனத் தோழி மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

பேரிசாத்தனார்பாடியது.

௩௭. பிணங்கரில் வாடிய பழவிறல் னனந்தலை
யுணங்கூ ணாயத் தோரான் றெண்மணி
பைய விசைக்கு மத்தம் வையெயிற்
றிவளொடுஞ் செலினோ நன்றே குவளை
நீர்சூழ் மாமல ரன்ன கண்ணழக்
கலைபொழி பிணையிற் கலங்கி மாறி
யன்பிலி ரகறி ராயி னென்பர
மாகுவ தன்றிவ ளவல நாகத்
தணங்குடை யருந்தலை யுடலி வலனேர்
பார்கலி நல்லேறு திரிதரும்
கார்செய் மாலை வரூஉம் போழ்தே.

உரை:—ஒன்றோடொன்று சிக்குண்ட சிறுதூறுகளும், பழைமையான நல்ல தோற்றமும் வாடிய அகன்ற இடத்தையுடைய, உணவின்றி வாட்ட முற்ற நிரையிலுள்ள ஓராவினது தெளிந்த மணியோசை மெல்லெனவந்து ஒலியாநிற்கும் அத்தத்தில் நீயிர் பொருள்நசையாற் செல்லுகின்ற இப்பொழுது கூரிய பற்களையுடைய இவளோடுஞ் செல்வீராயின், அது மிக்க நல்ல தொருகாரியமாகும்; அங்ஙனமின்றிக் கலைமானைப்பிரிந்த பெண்மான்போல இவள் கலக்கமுற்றுக் குவளையின் நீர்நிரம்பிய கரிய மலர்போன்ற கண்க ளில் அழுகின்ற நீர்வடிய மாறுபட்டு அன்பில்லாதீராய் நீயிர் இவளைப் பிரிந்து செல்லுவீராயின், பாம்பினது வருத்துகின்ற அரிய தலை துணிந்து விழும்படி சினந்து வலமாக எழுந்து மிக்க முழக்கத்தையுடைய நல்ல இடி யேறு குமுறித் திரியாநின்ற முகில்சூழ்ந் துலாவுங் கார்ப்பருவத்து மாலைக் காலம் வரும்பொழுது இவள் படுகின்ற அவலம் என்னாலே தாங்கப்படுவ தொன்றன்று காண்மின்; எ - று.

கார்செய்காலையெனவும் பாடம்.

பழவிறல் - பழையதன்மை. திரிதால் - மேகத்தில் யாண்டுமோடி முழங்குதல். ஈனந்தலே யத்தமென இயைக்க. வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல் ஒரு பருவகாலத்தளவேயாமாதலிற் கார்ப்பருவத்தா னென்னவே ஆனித்திங்கண்முதற் செல்வானென்பது பெறப்பட்டது.

அத்தத்து ஊணின்றி வாடுங்காலத்தும் ஆவினைப் பெற்றம் அணையா நிற்குங்கண்டீர்; அங்ஙனம் அணையும்பொழுது எழுகின்ற மணியோசைக்கு நீயிர் வருந்துவீராதலின் இவளையும் உடன்கொண்டு சேற னன்றென்றான். இடிமுழக்கத்துக் கஞ்சுழி அணைத்துக்கொளற் கின்மையா னிறந்துபடுமாத லின் இவளவல மென்னாலே தாங்கப்படுவதன்றென்றான். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். "ஓம்ப டைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்......தோழிமேன" (தொ-பொ-கசச,) என்றதனால் வரைவிடைவைத்துப் பிரிகின்றான் ஆற்றிக்கொண் டிருவெ ன்று கூறத் தோழி மறுத்துக்கூறின ளாயிற்றென்பது நச்சினார்க்கினியம்.

[நெய்தல்.]

இது, தலைவி வன்புறைஎதிரழிந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலாலே தலைவி வருந்தியதுகண்ட தோழி நீ வருந்துவது புறத்தார்க்குப் புலனாயின் அலராகுமென்று வற்புறுத்துவது கேட்ட தலைவி நம்மூர் இனிமையுடைய தாயினும் நமது தலைவன் பிரிந்தவுடன் வெறுப்பாகத் தோன்றுகின்றதாத லின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாதொழிவனென அழுங்கிக் கூறுகிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

கூஅ. வேட்டம் பொய்யாது வலைவளஞ் சிறப்பப்
பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர
விரும்பனர் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழு
மார்கலி யாணர்த் தாயினுந் தோடுகெழு
மெல்லம் புலம்பன் பிரியிற் புல்லெனப்
புலம்பா கின்றே தோழி கலங்குநீர்க்
கழிசூழ் படப்பைக் காண்டவாயி
லொலிகா வோலை முண்மிடை வேலிப்
பெண்ணை யிகுலி மாங்கண்
வெண்மணற் படப்பையெம் மழுங்க லூரே.

உரை:—தோழீ, கலங்கிய நீரையுடைய கடற்கழி சூழ்ந்த தோட்டங் களையுடைய 'காண்ட வாயில்' என்னு மூரிலுள்ள தழைந்த முற்றிய

பனையோலையோடு மட்களைச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட வேலியகத்துப் பனைமரங்க ளுயர்ந்த வெளிய மணல்மேட்டினை யுடைய பக்கஞ்சூழ்ந்த ஒலிமிக்க எம்மூரானது, கடலிடத்து மீன்வேட்டைமேற் சென்றார்க்கு ஆங்குத் தப்பாது பெறவேண்டி மழைபொய்யாது பெய்தலானே வலைவளஞ்சிறப்ப அவ் வலைவளத்தால் வந்த பொருளைப் பிறநாட்டிற்சென்று பரதமாக்கள் விலைக்கு விற்று வர அப் பொருளையீந்து சரியபனையின் இனிய கள்ளைப் பெற்றுண் ணுபவராய் மகிழ்ந்திருக்கும் நிரம்பிய ஒலியையுடைய புதுவருவாயினை யுடைய தாயினும் தொகுதி விளங்கிய நமது மெல்லிய கடற்சேர்ப்பன் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் நம்மூரானது பொலிவழிந்தாற்போல வருத்த முடையதா யிராநின்றது; ஆதலின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாது ஆற்றி யிருப்பேன்? எ - று.

பாட்டம் - மேகம்; "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்றார், (௭௧) பழமொழியினும். "நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின்." (குறள்-௧௭,) என்பதனாலும் கடற்பொருளுக்கு மழை இன்றியமையாமை யறிக. தோடு - படைமுதலியவற்றின்தொகுதி. ஆங்கண் - அவ்விடம்; அசையுமாம். காவோலை - முற்றிய ஓலை; முற்றிக் காய்ந்த ஓலையுமாம். 'தோழீ, வளர்யாணர்த்தாயினும் புலம்பன் பிரியிற் புலம்பாகின்று' எனக் கூட்டுக. ஆதலின் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௩௮)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரண்டாங்கூட்டத் தெதிர்ச்சியில்
தலைவன் சொல்லியது.

எ - து, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கி இடந்தலைப்பாடுற்றுச் சென்று முந்துறக்கண்ட தலைமகன் அத் தலைமகளைநோக்கி நீ நாணுகின் றனை, யானுற்றகாமம் தாங்குத லெளியதொருகாரியமோ; நின் கண்களே யன்றி நின் தோள்களும் என்னை வருத்துகின்றனகாணென்று மெய்தொட் டுப்பயிறன் முதலானவற்றை யுள்ளடக்கிக் கூறாநிற்பது.

மருதனிளநாகனார்பாடியது.

௩௯. சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளா யாழநின்
திருமுக மிறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிகிற் றாங்குத லெளிதோ

கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப்
புலிவிளை யாடிய புலவுநா றுவேழத்தின்

தலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ வல்ல நண்ணா
ரரண்டலை மதில ராகவு முரசுகொண்
டோம்பரண் கடந்த வடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூட லன்னநின்
கரும்புடைத் தோளு முடையவா லணங்கே.

உரை:—நங்காய், யான் நின்னைத் தழீஇக்கொண்டு சிலகூறின் அவற்றை எதிரேற்றுக் கொள்ளாயாய் நின் அழகிய முகம் இறைஞ்சிநின்று கண்புதைத்து நாணுகின்றனை; விரைவாக, காமமானது கைகடந்து மிகுமாயின் அதனை யான் தாங்கியிருத்தல் எளியதொருகாரியமாகுமோ? புலி நடுங்குமாறு அதன் வளைந்த கரியநிறமுள்ள வரிகளையுடைய பெரிய முதுகிலே குத்திவீழ்த்தி விளையாட்டயர்ந்த புலவுநாற்றத்தையுடைய களிற்றின் இனிய நுனியையுடைய மருப்புப்போலக் கடைமணிசிவந்த நின் கண்கள்தாமோ சினவாநின்றன? அவைமட்டுமல்ல; பகைவர் அரண்மிக்க மதிலிடத்திற் போர்த்தாராகவும் உடனே மேல்வீழ்ந்து வென்று அவரது முரசைக் கைக்கொண்டு அவராற் பாதுகாக்கப்படுகின்ற அரணையுங் கைப்பற்றிய போரிற் கொல்லவல்ல பாண்டியனது பெரிய புகழையுடைய மதுரையையொத்த நின்னுடைய தொய்யிலாலெழுதப்பட்ட கரும்பையுடைய தோள்களும் என்னைவருத்துதலையுடையனகாண்; எ - று.

மதிலராக எனவும் பாடம்.

கரும்பு - காமனது வில்; தொடர்புடைமையில் தழீஇக்கொண்டு கூறப்

பட்டது.

முகமிறைஞ்சி நாணக்காண்டலிற் றன்கூற்றை யேற்றுக்கொண்டிலள் போலுமெனக் கொண்டு எதிர்கொள்ளாது வெறுத்தனையென்றான். தாங்குதலெளிதோ என்றது நீ வெறுத்தனையெனினும் காமந்தாங்குத லெளிதன்றாதலின் மேல்வீழ்ந்து முயங்குவேனென்றதாம். கண்ணுந் தோளுங் கதத்தன வென்றது அவை என்னைவருத்தாவாறு கண்ணை யயர்ந்துநோக்கித் தோளை யணைத்து முயங்குகவென்றதாம். மற்றும் இதனுள் தழீஇக்கொண்ட தென்றது மெய்தொட்டுப்பயிறலும், சிலகூறில் என்றது பொய்பாராட்டலும், நாணுதி யென்றது இடையூறுகிளத்தலும், தாங்குதலெளிதோ வென்றது நீடுநினைந்திரங்கலும், புலியிடைத்தோய்ந்து சிவந்த மருப்புப் போல என்னிடைத்தோய்ந்து காமக்குறிப்பினாற்சிவந்தகண்ணென்றது கூடுதலுறுத்தலுங் கூறியவாறறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாமை யுணர்த்தல். (௩௯)

[மருதம்.]

இது, தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பப் பரத்தை சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி பொறையுயிர்த்து விடுத்த வெள்ளணிகண்டு பெயர்ந்து தலைவிபாற்செல்லக்கண்ட பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினார்கேட்பத் தனக்கு மகன்பிறந்தானென்னு மகிழ்ச்சியால் ஊரன் கள்வனைப்போல மெல்ல நமது இல்வயினுற்றான் போலுமென்று நகையாடிக் கூறுநிற்பது.

கோண்மாநெடுங்கோட்டனார்பாடியது.

௪௦. நெடுநா ளொண்மணி கடிமனை யிரட்டக்
குரையிலைப் போகிய விரவுமணற் பந்தர்ப்
பெரும்பாண் காவல் பூண்டென வொருசார்த்
திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப
வெறியுற விரிந்த வறுவை மெல்லணைப்
புனிறுநாறு செவிலியொடு புதல்வன் றுஞ்ச
வையவி யணிந்த நெய்யாட் டீரணிப்

பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்
சீர்கெழு மடந்தை யீரிமை பொருந்த
நள்ளென் கங்குற் கள்வன் போல
வகன்றுறை யூர னும் வந்தனன்
சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே.

உரை:—காவலையுடைய மாளிகையிடத்து நெடிய நாவையுடைய ஒள்ளிய மணி ஒலியாநிற்ப ஒலிக்கின்ற தெங்கங்கீற்றான் மிடைந்து புனைந்த மணல்பரப்பிய பந்தரின்கண்ணே, முன்பு பரத்தையிற்சென்றவழிப் பெரிய பாணர் தலைவனைச்சூழ்ந்து காவலை மேற்கொண்டாற்போலத் திருந்திய கலனணிந்த மகளிர் இப்பொழுது நன்னிமித்தமாகநிற்ப, நறுமணமிக்க விரிப்பு விரித்த மெல்லிய அணையின்மீது செவிலியுடனே ஈன்ற அணுமைவிளங்கிய புதல்வன் துயிலாநிற்ப, வெண்கடுகையப்பிய எண்ணெய்தேய்த்து ஆடும் நீராட்டினால் ஈரிய அணியையுடைய குளிர்ந்த நெய்பூசிய மிக்க மென்மையாகிய உடம்பினையுடைய அழகுவிளங்கிய மனைவிதான் தன் ஈரிமையுமொன்றோடொன்று பொருந்த உறங்காநிற்ப அகன்ற நீர்த்துறையையுடைய ஊரனும் சிறந்த தந்தையின் பெயரனாகிய தன்மைந்தன் பிறந்ததனால் இடையாமத்திருளிலே கள்வனைப்போல வந்துற்றான்; எ - று

விரிச்சி - நிமித்தம். அறுவை - ஆடை. ஐயவி - வெண்கடுகு. குரை- அசையெனக்கொண்டு இலையான் வேய்ந்த பந்தரெனக் கூறினும் அமையும். ஐயவி - காவலாக அணிவது; அணங்குகள் அணங்காமைக்கு. மாறு - மூன்றனுருபின் பொருள்படவந்தோரிடைச்சொல். கள்வன்போல என்றது சிறுமைபற்றிய நகையுவமம். மற்றுமிது கிழக்கிடுபொருளாக முதலொடு முதலேவந்த வினையுவமுமாம். இனி இப்பாட்டு முன்பு வருங்காலத்து வாராது மைந்தன் பிறந்ததனால் வந்தானெனத் தோழிகூறியதாக வுரைப்பினு மமையும்.

மணி கடிமனை யிரட்டவென்றது தலைமகனது செல்வமிகுதி கூறியதாயிற்று. பரத்தையர்காணிற் பலர்கொள்பலகைபோலப் பற்றி யீர்த்தலுமீர்ப்பரென அவர் காணாமை நள்ளிருளிற் கள்வன்போல வந்தனனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய எள்ளல்பொருட்டாக வந்த நகை.

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி உலகியல்கூறி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைவனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைவி வருந்தியபொழுது, முன்னாள் நின் குறுநடைக்கூட்டம் விரும்பிப் பிரியாதிருந்தவர் இப்பொழுது பொருளீட்டுமாறு சேணிடைச்சென்று வருந்துவதானது பின்னர் நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற்பொருட்டன்றோவென இவள் விருந்தெதிர்கொள்ளும் உலகியலையெடுத்துக்காட்டித் தோழி வற்புறுத்திக் கூறுகிற்பது.

இளந்தேவனார்பாடியது.

௬௧. பைங்கண் யானைப் பரூஉத்தா ளுதைத்த
வெண்புறக் களரி விடுநீ றாடிச்
சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் பைபயப்
பார மலிசிறு கூவலிற் றணியு
நெடுஞ்சேட் சென்று வருந்துவர் மாதோ
வெல்லி வந்த நல்லிசை விருந்திற்குக்
கிளரிழை யரிவை நெய்துழந் தட்ட
விளரூ னம்புகை யெறிந்த நெற்றிச்
சிறுநுண் பல்வியர் பொறித்த
குறுநடைக் கூட்டம் வேண்டு வோரே.

உரை:—விளங்கிய கலனணிந்த அரிவையே, இரவின்கண் வந்த நல்ல புகழையுடைய விருந்தினருண்ணவேண்டி நீ நெய்யை அளாவவிட்டுக் கொழுவிய தசையைச் சமைத்தத னாலாகிய புகைபடிந்த நெற்றியின்கட் சிறிய நுண்ணிய பலவாய வியர்வைநீர் தோன்றப்பெற்ற குறுகிய நடையொடுசென்ற நின் புணர்ச்சியை அக்காலத்து விரும்பினவர் பசிய கண்களையுடைய யானை தன் பருத்தகாலா லுதைத்தலிற் பொடிபட்ட வெளிய மேலிடத்தையுடைய பாழ்நிலத்திலுள்ள விடுபுழுதி மூழ்கப்பெற்றுச் சுரத்தின்கண் வந்து வருந்திய வருத்தமெல்லாம் மெல்லநடந்து பருத்திகள் சூழ முளைத்திருக்கின்ற சிறிய கிணற்றிற் சென்று தணித்துக்கொள்ளாநிற்கும் நெடிய மிக்க சேணிடத்தேகி வருந்தாநிற்பர்போலும்; அங்ஙனம் போய்

வருந்துவதும் பின்னர் நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற்பொருட்
டன்றோ? இதனையாராயாது நீ வருந்துவதென்னை? எ - று.

பாரம் - பருத்தி; இது பருத்திவாணிபர் அந்நெறியிற் சென்று கூவல
ருகிற்றங்குழி ஆண்டு அவ்வித்துதிர்ந்து முளைத்திருப்பது. விளர்-கொழுப்பு.
விருந்தெதிர்கொண்டமை கூறலின் உலகிய லாயிற்று; இஃது ஒப்புர
வெனவும்படும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் -
தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௪௧)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்து மீண்டு குறித்தபருவத்து வருகின்ற
தலைமகன் பாகனைநோக்கிப் பாகனே, மழைபெய்தலும் தவளைக ளொலித்த
லினாற் செல்லுகின்ற தேரின் மணியொலியை நமது காதலி யறிந்தில
ளாதலால் நீயிர் போய்த் தெரிவிப்பீரென இளையரைவிடுத்தலும் அவர்சென்
றறிவித்தனராக, உடனே அவள் நீராடித் தன்னைப் புனைந்துகொள்ளுந்
தறுவாயில் யான்சென் றுட்புகாநிற்ப ஆங்கு என்னையணைத்து மகிழுநிலை
மறத்தற்கரிதுகாணென முன்பொருகால் நிகழ்ந்ததனைக் கூறாநிற்பது.

கீரத்தனார்பாடியது.

௪௨. மறத்தற் கரிதாற் பாக பன்னாள்
வறத்தொடு பொருந்திய வுலகுதொழிற் கொளீஇய
பழமழை பொழிந்த புதுநீ ரவல
நாநவில் பல்கிளை கறங்க மாவுடை
மணியொலி கேளாள் வாணுத லதனா
லேகுமி னென்ற விளையர் வல்லே

யில்புக் கறியுந ராக மெல்லென
மண்ணுக் கூந்தன் மாசறக் கழீஇச்
சில்போது கொண்டு பல்குர லழுத்திய
வந்நிலை புகுதலின் மெய்வருத் துறாஅ
வவிழ்பூ முடியினள் கவைஇய
மடமா வரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே.

உரை:—பாகனே, நீரின்மையாலே கோடையில் பலநாளாக வறட்சியுற்ற உலகத்து உயிர்கள், மகிழ்ச்சியோடு தத்தந்தொழிலை மேற்கொண்டு நிகழ்த்துமாறு தொன்றுதொட்டுப் பெய்யும் வழக்குப்போல மழைபெய்ததனாலாய புதிய நீர்நிரம்பிய பள்ளங்கடோறும் நாவினு லொலிக்கின்ற பலவாய கூட்டத்தையுடைய தவளைக ளொலித்தலானே நாம் செல்லுகின்ற தேரிற் கட்டிய நாவினையுடைய மணிகளினொலியை ஒள்ளிய நுதலையுடைய நமது தலைவி கேட்டறிந்திலள்; ஆதலின் நீயிர் முன்னேசென்று கூறுமினென்றபடி அக்கட்டளையை யேற்ற இளையோர் விரைந்து நமது மாளிகையிற் புகுந்து அறிவித்தனராக, உடனே மெல்ல அதுகாறுஞ் சிவிக்கைசெய்யாத கூந்தலின் மாசுபோகத் தூநீராடிச் சிலவாய மலரைக்கொண்டு பலவாய கூந்தலிலேமுடிக்கின்ற அத்தறுவாயில் யான் உள்ளேபுகுதலும் என்னை நோக்கித் தன்மெய் துவள வந்து அவிழ்ந்தகுழலையு முடியினளாய் என்னை யணைத்துக்கொண்ட மடப்பத்தையுடைய சிறந்த நமது அரிவை மகிழ்ந்து கொண்டாடுந்தன்மை யாம் மறத்தற்கரியதுகாண்; அத்தகையாளின்றும் மகிழ்ந்தணைக்குமாறு விரைவிலே தேரைச்செலுத்துவாயாக;எ-று.

புது நீரவத்து என்றும் பாடம்.

உலகு - உயிர். அவல் - பள்ளம். அறியுநர் - அறிவிக்குநர் என்பதன் விகுதிதொக்கது. என்ற - எதுப்பொருட்டில்வந்த பெயரெச்சம். குரல்- கூந்தல். கவைஇய - அணைத்த.

முன்னிகழ்ச்சி கூறு முகத்தாலே இன்றும் மழைபெய்யாநின்றதெனத் தான் தலைவிக்குக் குறித்தபருவத்தைக் குறிப்பித்தான். கற்பு மிகுதிகூறுவான் மண்ணுக்கூந்தலென்றான்; தம் வனப்பைக்கண்டு மகிழும் ஆடவரில்வழிக் கற்புடைமகளிர் தம்மைப் புனையாராகலின். மெய்வருத்துறூஉ என அவளது காமமிகுதி கூறினான். இவ்வளவு காமமிகுதியுடையவள் மண்ணுக்கூந்தலளெனவே அவளது நிறையுடைமை கூறினானுமாம். கவைஇய என அன்பின்மிகுதியு முடன்கூறினான். அத்தகையாள் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் விரைந்து தேர்கடாவல். (௪௨)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவனைச் செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, தலைவன்தான் வினைவயிற் பிரிதலை யறிவிப்பக் கேட்டதோழி

நீயிர் பிரிந்து சரம்போகுதல் நமக்கு உவகையுடைத்தாயிராநின்றது, அங்ஙனம் பிரிதலைக் கேட்டவுடன் இவட்குப் பெரியதோ ரழிவுவாராநின்றது, ஆதலின் எற்றது செய்ம்மினெனச் செலவழுங்கக் கூறுநிற்பது.

எயினந்தையார்பாடியது.

சரு. துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி ருருப்பி
னென்றூழ் நீடிய குன்றத்துக் கவாஅ ;
ஞொய்ப்பசிச் செந்நா யுயங்குமரை தொலைச்சி
யார்ந்தன வொழிந்த மிச்சில் சேய்நாட்
டருஞ்சுரஞ் செல்வோர்க்கு வல்சி யாகும்
வெம்மை யாரிடை யிறந்த னுமக்கே
மெய்ம்மலி யுவகை யாகின் றிவட்கே
யஞ்ச லென்ற விறைகை விட்டெனப்
பைங்கண் யானை வேந்துபுறத் திறுத்தலிற்
களையுநர்க் காணாது கலங்கிய வுடைமதி
லோரெயின் மன்னன் போல
வழிவுவந் தன்றா லொழிதல் கேட்டே.

உரை:—வெள்ளிய ஆடையை விரித்தாற்போன்ற வெயில்விளங்கிய வெப்பத்தையுடைய கோடைநீடிய மலைப்பக்கத்தில் நணுகிய பசியையுடைய செந்நாய், வாடிய மரையாவைக் கொன்றுபோகட்டுத் தின்றொழித்த மிச்சில் நெடுந்தூரத்திலுள்ள வேற்றுநாட்டினின்று செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின்கண்ணே செல்லுகின்ற மாந்தர் உண்ணுமுணவாயிருக்கும் வெப்பமுற்ற அரியவழியிலே செல்லுதல் நுமக்கு உடம்புநிறைவுற்ற மகிழ்ச்சியுடைத்தா யிராநின்றது; இவட்கோவென்றால் நீயிர் பிரிந்து போதலைக் கேட்டவுடன் 'அஞ்சாதேகொள்' என்ற துணைவயின்வந்த அரசன் கைவிட்டானாக, அப்பொழுது பைங்கண்ணையுடைய யானைப்படையையுடைய பகைவேந்தன் தன்மதிற்புறத்துவந்து தங்கலூர் தனக்குவந்த துன்பத்தைப் போக்குபவரைக் காணாமல் கலக்கமுற்ற உறுப்புக்களமைந்த உடைந்த ஒரு மதிலையுடைய அரசனைப்போல அழிவுவாராநின்றது, ஆதலின் எற்றதொன்றனைச் செய்ம்மின்; எ - று.

உருப்பு - வெப்பம். என்றூழ் - கோடை. ஓய்பசி - நட்பமாகியபசி. ஆரிடை - அரியவழி. ஆகின்று - ஆகிற்று. எயில் - மதிலுறுப்பு. துணையரசன் காதலனாகவும், அவன் கைவிட்டவுடன் பகையரசன்புகுதல் தலைவன்பிரிந்தவுடன் காமந்தலையெடுத்துப் புகுதலாகவும், ஒருடைமதில் ஏனைய கழிந்து எஞ்சிய நாணமொன்றே அதுவுஞ் சிதைந்து நின்றதாகவும், மன்னன் தலைவியாகவும் உவமையும் பொருளு மொத்தவாறறிக.

இறைச்சி:—செந்நாய்தின்ற மரையாவின் தசை நெறியிற் செல்வோர்க்கு உணவாகுமென்றதனானே நீயுண்டெஞ்சிய தலைவியினது நலனைப் பசலையுண்டொழிக்கு மென்றதாம். எனவே மூற்பட இறைச்சியாற் பொருள் கொள்ளுமாறு கூறக்கேட்டும் தலைவன் பிரிதலே மேற்கோடலின் வெளிப்படையுவமத்தானுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தானாயிற்று. மெய்ப்பாடு-பிறன் கட்டோன்றிய அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (சங)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இற்செறிப்பிற் பிற்றைஞான்று தலைமகன் குறியிடத்துவந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பகற்குறிவந்தொழுகுநாளுள் யாதொருகாரணத்தாற் பிரிதலும் அவ்வழி வேறுபட்ட தலைவியின் வேறுபாடறிந்த செவிலி அவளை இற்செறித்தபின் மற்றைநாட் குறியிடத்து வந்த தலைவன் தன்னெஞ்சை நோக்கி நீ மலைநாடன்மகளை முன்னரே கருதித்துய்த்து மகிழாமல் மனைவயிற்செறிக்கப்பட்ட பின்பு கருதிய நின்னுலோ அவள் அறியத்தக்கவளென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

பெருங்கௌசிகனூர்பாடியது.

சச. பொருவி லாயமோ டருவி யாடி
நீரலைச் சிவந்த பேரமர் மழைக்கட்
குறியா நோக்கமொடு முறுவ னல்கி
மனைவயிற் பெயர்ந்த காலை நினைஇய
நினக்கோ வரியுந ணெஞ்சே புனத்த
நீடிலை விளைதினைக் கொடுங்கா னிமிரக்
கொழுங்குரல் கோடல் கண்ணிச் செழும்பல
பல்கிளைக் குறவ ரல்கயர் முன்றிற்
குடக்கா யாசினிப் படப்பை நீடிய
பன்மா வுயர்சினை மின்மினி விளக்கத்துச்

சென்மழை யியக்கங் காணு
நன்மலை நாடன் காதன் மகளே.

உரை:—நெஞ்சே, கொல்லையிலுள்ள நீண்ட இலையையுடைய முற்றிய கதிரைத் தாங்கமாட்டாமே சாய்ந்த தினையின் வளைந்த தாள் நிமிர்ந்து நிற்குமாறு அவற்றின் கொழுவிய கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போதலைக் கருதிச் செழுவிய மிக்க பலகூட்டமுடைய குறவர்கள், சிறூர் கூடித்தங்கி விளையாட்டயர்கின்ற முன்றிலின்க ணிருந்து குடம்போன்ற காயையுடைய ஆசினிப்பலாவையுடைய தோட்டத்தில் நீண்ட பலவாய மரங்களினுயர்ந்த கிளைகளிலுள்ள மின்மினியை விளக்கமாகக்கொண்டு விசும்பிற் செல்லுகின்ற மழைமுகிலி னியக்கத்தை யறியாநிற்கும் நல்ல மலைநாடனது அன்புள்ள புதல்வி, ஒப்பில்லாத தோழியர் கூட்டத்துடன் அருவியினீராடி அங்கு நீரான் அலைக்கப்படுதலாலே சிவந்த பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்களின் குறிக்கப்படாத பார்வையையும், புன்னகையையும் நமக்குத்தந்து தனதுமனையிடத்துச் சென்றுவிட்டபிற்பாடு கருதிவந்த நின்னுலோ அவ ளறியத்தக்காள்? முன்னரேயன்றோ கைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? எ - று.

கால் - தாள். குரல் - கதிர். இயக்கம் - சஞ்சாரம். நினக்கு - உருபு மயக்கம். இதனால் ஆண்டெப்போந் தின்பத்துய்த்தாயில்லை; பின்னர்வந்து புலம்புதி யென்றவாறு. குறவர் தினைகொய்தலைக் கருதி யுறையுமென்றி வென்னுங் குறிப்பால் தினைகொய்யப்பட்டதும் தலைவி பின்னர்ச் சுனையாடி மனைவயிற்புக்கதுங் கூறியவாற்றா லிற்செறிப்புண்ட பின்னர்த் தலைவன் கூற்று நிகழ்ந்ததெனக்கூறினால் மனைவயிற்புக்கபின் இரவுக்குறிவேண்டற்பாற்றேயன்றி யிதுநிகழாதெனவும், அலாரானும் பிறவாற்றானு மறிந்துழிச் செவிலி இற்செறிக்குமெனவும், அவ்வயின் இக்கூற்றுநிகழ்ந்ததெனவுங் கூறிவிடுக்க.

துய்க்குந்தோறும் புதுமைபயத்தலின் முன்புநுகர்ந்தன கனவேபோலுமெனக் கருதித் தான் துய்த்திலனேபோலக் கூறினான்; நோக்குமுறுவலுமட்டுமேகல்கினுளென்றமையின்.

உள்ளுறை:—குறவர் மின்மினியைவிளக்காகக்கொண்டு மழையியக்கத்தை நோக்கியிருத்தல்போல நீயும் தோழிகூற்றால் தலைவியினியக்கத்தைக் காணமுயலுகின்றனைபோலு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய அவலம்பற்றியஇளிவரல். பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௨௨)

[நெய்தல்.]

இது, குறைவேண்டிய தலைவனைத் தோழி
சேட்படுத்தது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தன்குறை கூறிச்சென் றிரந்த தலை வனைத் தோழிநோக்கி ''உயர்குலத்தரசன்மகனுதலின் தாழ்ந்த பரதவர்

குலத்தாளை மணக்கற்பாலையல்லை, எமக்கு நலன்என்னவேண்டிக்கிடந்தது? சாற்றத்தேமாகவி னகன்றுநில்; எம்வாழ்க்கை நும்மோடொத்ததன்றெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துச்சேட்படுத்தாநிற்பது.

சேட்படுத்தலென்பது—தோழியானவள் தலைமகளதுபெருமையும் தன தருமையற்சியினருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இவ்வளவருமையுடை யாள் இனி நமக்கு எய்துதற் கருமையுடையாளென இக் களவுப்புணர்ச்சி நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும் தலைமகனுக் கியை வதை மறுத்துக்கூறுநிற்பது.

. . . .

௪௫. இவளே, கான னண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீனிறப் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே
நீயே, நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே
நிணச்சுறு வறுத்த வுணக்கல் வேண்டி
யினப்புள் ளோப்பு மெமக்குநல னெவனோ
புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ வன்றே
யெம்ம னோரிற் செம்மலு முடைத்தே.

உரை:—நின்னாற் காதலிக்கப்படு மிவள்தான், கடற்கரைச் சோலை யிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே யிருக்கின்ற, நீலநிறத்தை யுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற்சென்று வலைவீசி மீனைப்

பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்விகண்டாய்; நீதானும் கொடியகொடிகள் காற்றூ லசைந்து நுடங்குங் கடைத்தெருக்களையுடைய பழைய ஆரின்கணுள்ள கடிய செலவினையுடைய தேரையுடைய செல்வமன்னனது காதலிற்பெற்று வளர்த்த புதல்வனுயிராநின்றனை; ஆதலிற் குலத்துக்கே பொருத்தமில்லை; அங்ஙனமணப்பதாயினும் நிணத்தையுடைய சுறுமீனையறுத்திட்ட தசைகளைக் காயவைத்தல்வேண்டி வெயிலிற்போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்டமாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஒட்டிப் பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்தநலத்தான் யாதுவேண்டிக்கிடந்தது? ஒன்றும் வேண்டா; சுறுநிணத்தைத் தடிந்து பரப்புதலானே யாம் புலவுநாற்றம் நாறுகின்றேம்; இந் நாற்றம் நீ பொறுயாதலின் எம்மருகில் வாரதேகொள்; அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன்; கடனீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல

வாழ்க்கையானது நும்மோடொக்க வுயர்வுடைத்தன்று; எம்போன்ற பரதவரில் நின்போன்ற செல்வமாக்களையு மெங்கண்மர புடைத்தாயிராநின்றது.

புள் - காக்கை.

கடலைக் கலக்கும் வன்மையரென்றது எமர் சூர்க்கராதலின் நின்னைக் காணின் ஏதமிழைப்பரென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். மீனெறிவார்மகள் என்றது இரக்கமின்றி மீனையெறிந்து கொல்லும் பரதவர்மகளாதலின் நீ படுந்துன்பத்துக் கிரங்காளெனக்கூறியதாம். உணக்கல்வேண்டிப் புள்ளோப்புவேமென்றது நீ இங்ஙனம்வரி னுடம்படவொட்டாது போக்குவேமென்றதாம். இது தோழி தனதுகாவலொடு மாறுகொள்ளாமை கருதியென்க. புலவு நாறுதுமென்றது எம்போலப்புலவுநாற்றத்தொடுவரி னியையுமென்றதாம்; இது, முன்பு கூறியவற்றைக் கேட்டதலைவ னாற்றானாக, அவனாற்றுதல் வேண்டிக் கூறப்பட்டது. செலநின்றீயென்றது குறியிடமிது தகுதியுடைத்தன்றென மறுத்ததாம்.

இதனுட் 'கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே' என்றது அவன் தன்னை அரியனாகச்செய்துகொண்டு இவர்களைச் சின்னாண் மறந்திருத்தலானே அவனை இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் றலைவனாகக்கூறினாளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செவ்விபெறுதல். (௪௫)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகனால் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி ஐயனே, இவள் கிடந்து வருந்தாநிற்ப யாம் பொருள்வயிற் பிரிது மென்ற நம்மைத் தெருட்டி இளமையதருமையும் அன்பினதகலமும் காட்டற்கியலுமோ, ஆதலின் நீயிரே பேணற்பாலிரென மறுத்துக்கூறு நிற்பது.

....

சசு. வைக ளூறு மின்பமு மிளமையு
மெய்கவின் சிழலிற் கழியுமிவ் வுலகத்துக்
காணீ ரென்றலோ வரிதே யதுநனி
பேணீ ராகுவி ரையவென் றோழி
பூணணி யாகம் புலம்பப் பாண
ரயிர்ப்புக்கொண் டன்ன கொன்றையந் தீங்கனி
பறைபறை கடிப்பி னறைபறையாத் துயல்வர
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயி லழுவத்
தெவ்வ மிகூஉ மருஞ்சுர மிறந்து

குலத்தாரை மணக்கற்பாலையல்லே, எமக்கு நலன்என்னவேண்டிக்கிடந்தது? காற்றத்தேமாகவி னகன்றுநில்; எம்வாழ்க்கை நும்மோடொத்ததன்றெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துச்சேட்படுத்தாநிற்பது.

சேட்படுத்தலென்பது—தோழியானவள் தலைமகளதுபெருமையும் தன துமுயற்சியினருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இவ்வளவருமையுடை யாள் இனி நமக்கு எய்துதற் கருமையுடையாளென இக் களவுப்புணர்ச்சி நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும் தலைமகனுக் கியை வதை மறுத்துக்கூறுநிற்பது.

....

சரு. இவளே, கான னண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீனிறப் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே
நீயே நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே

நிணச்சுறு வறுத்த வுணக்கல் வேண்டி
யினப்புள் ளோப்பு மெமக்குநல னெவனோ
புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ வன்றே
யெம்ம னோரிற் செம்மலு முடைத்தே.

உரை:—நின்னாற் காதலிக்கப்படு மிவள்தான், கடற்கரைச் சோலையிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே யிருக்கின்ற, நீலநிறத்தையுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற்சென்று வலைவீசி மீனைப் பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்விகண்டாய்; நீதானும் நெடியகொடிகள் காற்றுலைசந்து நுடங்குங் கடைத்தெருக்களையுடைய பழைய ஊரின்கணுள்ள கடிய செலவினையுடைய தேரையுடைய செல்வமன்னனது காதலிற்பெற்று வளர்த்த புதல்வனுயிராநின்றனை; ஆதலிற் குலத்துக்கே பொருத்தமில்லை; அங்ஙனமனைப்பதாயினும் நிணத்தையுடைய சுறுமீனையறுத்திட்ட தசைகளைக் காயவைத்தல்வேண்டி வெயிலிற்போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்டமாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஓட்டிப் பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்நலந்தான் யாதுவேண்டிக்கிடந்தது? ஒன்றும் வேண்டா; சுறுநிணத்தைத் தடிந்து பரப்புதலானே யாம் புலவுநாற்றம் நாறுகின்றேம்; இந் நாற்றம் நீ பொறுயாதலின் எம்மருகில் வராதேகொள்; அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன்; கடனீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல

வாழ்க்கையானது நும்மோடொக்க வுயர்வுடைத்தன்று; எம்போன்ற பரதவரில் நின்போன்ற செல்வமாக்களையு மெங்கண்மர புடைத்தாயிராநின்றது.

புள் - காக்கை.

கடலைக் கலக்கும் வன்மையரென்றது எமர் மூர்க்கராதலின் நின்னைக் காணின் ஏதமிழைப்பரென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். மீனெறிவார்மகள் என்றது இரக்கமின்றி மீனையெறிந்து கொல்லும் பரதவர்மகளாதலின் நீ படுந்துன்பத்துக் கிரங்காளெனக்கூறியதாம். உணக்கல்வேண்டிப் புள்ளோப்புவேமென்றது நீ இங்ஙனம்வரி னுடம்படவொட்டாது போக்குவேமென்றதாம். இது தோழி தனதுகாவலொடு மாறுகொள்ளாமை கருதியென்க. புலவு நாறுதுமென்றது எம்போலப்புலவுநாற்றத்தொடுவரி னியையுமென்றதாம்; இது, முன்பு கூறியவற்றைக் கேட்டதலைவ னாற்றானாக, அவனாற்றுதல் வேண்டிக் கூறப்பட்டது. செலநின்றீயென்றது குறியிடமிது தகுதியுடை

பதன்றென மறுத்ததாம்.

இதனுட் 'கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே' என்றது அவன் தன்னை அரியனாகச்செய்துகொண்டு இவர்களைச் சின்னாள் மறந்திருத்தலா னே அவனை இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் றலைவனாகக்கூறினானெனவுமாம். மெய்ப் பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செல்விபெறுதல். (சூ)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகனால் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி ஐயனே, இவள் கிடந்து வருந்தாநிற்ப யாம் பொருள்வயிற் பிரிது மென்ற நும்மைத் தெருட்டி இளமையதருமையும் அன்பினதகலமுங் காட்டற்கியலுமோ, ஆதலின் நீயிரே பேணற்பாலிரென மறுத்துக்கூறு கிற்பது.

....

சசு. வைகல் தோறு மின்பமு மிளமையு
மெய்கனை நிழலிற் கழியுமிவ் வுலகத்துக்
காணீ ரென்றலோ வரிதே யதுநனி
பேணீ ராகுவி ரையவென் றோழி
பூணணி யாகம் புலம்பப் பாண
ரயிர்ப்புக்கொண் டன்ன கொன்றைப் பைங்கனி
பறைபறை கடிப்பி னறைபறைபாத் துயல்வர
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயி லழுவத்
தெவ்வ மிகூஉ மருஞ்சுர மிறந்து

நன்வா யல்லா வாழ்க்கை
மன்னாப் பொருட்பிணிப் பிரிதும்யா மெனவே.

உரை:—ஐயனே, எனதுதோழியின் கலன்களணிந்த மார்பகம் தனியே கிடந்து வருந்தாநிற்பக் கொன்றையி னினிய சுவையையுடைய கனிகள், பாணரென ஐயங்கொள்ளும்படியவாய் அவர் தமதுபறையையுழக்குங் குறுந் தடிபோலப் பாறையில்விழுமாறு இலைகள் மிகத் துவண்டாடக் கொடிய காற்று வீசாநின்ற மூங்கில்மிக்க இடத்தையுடைய துன்பமிக்குள்ள செல் லுதற்கரிய சுரத்திற்போய் நன்மைவாய்த்தலில்லாத வாழ்விற்குரிய நிலை

யற்ற பொருளீட்டுதலிற் பிணித்தவுள்ளத்தோடு 'யாம் பிரிதும்' என்று நீயிர் கூறுதலானே இவ்வுலகத்து நாள்தோறும் வில்லினின்றெய்யப்படுங் கணை சென்று குறியிலே தைக்கப்படுமளவையின் அக் கணை செல்லுநிழல் எவ் வண்ணம் விரைவிற் சென்றழியுமோ அவ்வண்ணம் இன்பமும் இளமையுங் கழியாநிற்கும், அவற்றைக் கண்டிலீரோவென்றல் அரிதேயாகும்; அவை, யாவர்க்குந்தெரிந்திருத்தலாலே; ஆதலின் அந் நிலையாமை யொன்றனையே விரும்பி ஆராய்ந்து அவ்வின்பமும் இளமையுங் கழியுந்துணை இவளைப் பிரியீரா யுறைவீராக; எ - று.

புலம்பு - தனிமை. கடிப்பு - குறுந்தடி. மன்னுமை - நிலையாமை.

இன்பத்தா னிளமைசிறத்தலின் இன்பத்தை முற்கூறினான். இள மையு மின்பமும் வாளா கழியப் பொருள்வயி னுள்ளந்துரப்பலால் நன்வா யல்லா வாழ்க்கையென்றான். இளமையைக் கெடுத்தபின் பொருளாற்பய னில்லையாதலின் மன்னுப்பொருளென் றிகழ்ந்துகூறினான். கைக்குவருமின் பத்தைவிட்டு நிலையாப்பொரு ளீட்டுதிரோ வென்றானுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (சக)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகளுக் குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, பிரிந்து நீட்டித்துச்சென்ற தலைவன் மீண்டுவந்து சிறைப்பு றத்தானுதலை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரைந்துகொள்ளவேண் டித் தலைவியைநோக்கி அன்னையெடுத்த வெறி நின் பசலையைத் தீர்த்தி லதே, இதனைக் கானகநாடனுக்குச் சொல்லுதுமோவென உள்ளுறையால் தாங்கள் படுந் துன்பமுஞ் சேரக் கூறுகின்றது.

நல்வெள்ளியார்பாடியது.

சஎ. 'பெருங்களி றுழுவை யட்டென இரும்பிடி
யுயங்குபிணி வருத்தமொ டியங்கல்செல் லாது

நெய்தற் பாசடை புரையு மஞ்செவிப்
பைதலங் குழவி தழீஇ யொய்யென
வரும்புண் ணுறுநரின் வருந்தி வைகுங்
கானக நாடற் கிதுவென யானது

கூறி னெவனோ தோழி வேறுணர்க்
தணங்கறி கழங்கிற் கோட்டங் காட்டி
வெறியென வுணர்ந்த வுள்ளமொடு மறியறுத்
தன்னை யயரு முருகுநின்
பொன்னேர் பசலைக் குதவா மாறே.

உரை:—தோழீ, தலைவனைப் பிரிந்ததனாலாகிய நின் மெய்வேறுபாட்டைப் பிறிதொன்றாகக் கருதித் தெய்வத்தான் அறியப்படுகின்ற கழங்கில் அம்மாறுபாட்டைக் காட்டுதலாலே வெறியெடுத்தவழித் தீருமென்றறிந்த வுள்ளத்துடனே யாட்டையறுத்து அன்னையால் வணங்கப்படாநின்ற முருகவேள் நினது பொன்போன்ற பசலையைப் போக்குதற்குப் பயன்படாமையினாலே புலியானது பெரியகளிற்றியானையைக் கொன்றதேயென்று அதன் கரிய பிடியானை வாடியதுன்பத்தொடும் வருத்தத்தொடும் இயங்கமாட்டாமே நெய்தலின் பசிய இலையையொக்கின்ற அழகிய செவியையுடைய துன்புற்ற தன் கன்றினை யணைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தீர்த்தற்கரிய புண்ணுற்றாரைப் போல வருத்தமுற்றிருக்குங் கானகநாடனை நெருங்கி 'நீ தலையளிசெய்யாமை காரணமாக இப்பசலை தோன்றிற்றுக்கண்டாய்,' என்று யான் அதனைக்கூறின் அதனால் ஏதேனுங் குற்றப்பாடுளதாமோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்; எ - று.

உழுவை - புலி. அஞ்செவி - அகஞ்செவியுமாம். பைதல் - வருத்தம். ஒய்யென - விரைவாக. கோட்டம் - மாறுபாடு. காட்டி - காட்டவெனத் திரிக்க. முருகு - பண்பாகுபெயர். கழங்கு - கழற்சிவித்துப் பலவற்றை முருகன்முன் போகட்டு வேலன் தன்தலையில் ஆடைசூடிக் கையிற் பல தலைகளிற் சிறுபைதனைக்கட்டிய கோலொன்றேந்தி அக்கோலாற் கழங்கு வித்துக்களை வாரியெடுப்புழிக் குறிப்புக்காணுகின்ற ஒருவகைக்குறி. இதனை "அருஞ்சுரம்" என்ற (அகம் ௧௯௫.) செய்யுளாலறிக.

அன்னை வெறியெடுத்தாளெனத் தலைவன் பிரிந்ததனாலுய தலைவியின் வேறுபாடுகூறினள். வெறியெடுப்புப் பசலையைத் தீர்த்திலதென்றதனால் அவளுக்குப் பசப்புத்தோன்றினமையறிவுறுத்தினள். நாடனுக்குச்சொல்லுவாமென இதுகாறும் அவன் தம்மைக் கருதாதிருந்தமை யறிவுறுத்தினள்.

உள்ளுறை:—களிற்றைப் புலிகொன்றதனாலே பிடியானை தன்கன்றொடுநின்று உயங்காநிற்குமென்றது நம் பெருந்தகைமையை அலர்கெடுத்த

லாலே வருந்தி யான் நின்னுடன் சோகின்று உயங்காநிற்பே னென்றதாம்.
மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (சஎ)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, கற்பினுட் பிரிவுணர்த்திய தலைவனைத் தோழி நோக்கி முன்பு நீயிர் தலைவியை உடன்கொண்டு வரும்நெறியில் எதிர்த்தாரைப் போர் தொலைத்துச் செல்லுங்கால என்னையன்மார் பின்தொடர்ந்துவருதலும் எம்மைக் கைவிட்டு மறைந்துகொண்டகாடு இப்பொழுதும் என்கண்ணெதிரிலிருப்பதுபோலச் சுழலாநிற்கும்; அதனுள் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீரென மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

சஅ. அன்றை யனைய வாகி யின்றுமெங்
கண்ணுள் போலச் சுழலு மாதோ
புல்லிதழ்க் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ,
வைகுறு மீனி னினையத் தோன்றிப்
புறவணி கொண்ட பூநாறு கடத்திடைக்
கிழிஎனன விடிக்குங் கோற்றொடி மறவர்
வடிநவி லம்பின் வினைய ரஞ்சா
தமரிடை யுறுதர நீக்கிநீ
ரெமரிடை யுறுதர வொளித்த காடே.

உரை:—புல்லிய புறவிதழையுடைய கோங்கினுடைய மெல்லிய இதழ் மிக்க குடைபோன்ற மலர்களெல்லாம் வைகறைப்பொழுதிலே விசும்பின்கண் விளங்குகின்ற மீன்களாமெனக் கருதும்படி தோன்றுநின்று காடெங்கும் அழகமைந்த மலர்மணம்வீசும் கன்னெறியிலே 'கிடின்' என்னும் ஓசையுண்டாக மோதாநின்ற அழகிய வீரவளையணிந்த மறவர் கூர்மைபயின்ற அம்பினாற்செய்யுங் கொலைத்தொழிலையுடையராய் அஞ்சாது நும்பால் அமர் செய்யவந்தபொழுது அவரைவென்றுபோக்கி அப்பால் எம் ஐயன்மார் எங்களைத்தேடிப் பின்தொடர்ந்துவருதலும் அதனைநோக்கிய நீயிர் எம்மைக் கைவிட்டுத் தமியராய்ச்சென்று மறைந்துகொண்டகாடு, (க) அற்றைநாளில் அத்தன்மையவாய்த் தோன்றியவன்றி இற்றைநாளினும் எம் கண்ணெதிருத்தல்போலச் சுழலாநிற்கும்; அக்காட்டின்கண் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீர்?
புறவு - காடு. வடி - கூர்மை. தொடி - வீரவளை. மீனின்னினைய.

ஆறலைகள்வராகிய மறவர் அமரைநீக்கியென்றது அவர் யாதும் தலை வற்குப்பகைமையுடையரல்லாரதவின் அவரைக்கொல்லாமல் வென்றுநீக்கி னமை கூறுவான்போன்று தலைவனது அருளுடைமைகூறினன். அத்தகைய அருளுடையீர் நும் வரைப்பினளாய இவளைக் கைவிடற்பாலீரல்லீரென்ற தாம். மறைந்தமைகூறியது போர்தொடங்கின் எம்பெருமானுக்கு ஏதம்நிக ழுமோவெனக் கவன்று தலைவி பிறந்துபமோதலின் அவள் கவலாதவாறு மறைந்தமை கூறியதாம்.

இறைச்சி:—கோங்கம்பூ மலர்ந்து காடு அழகுகொண்டவென்றது நீயிர் தலைவிபால் முகமலர்ந்துறைதலால் இல்லறம் அழகாக நடைபெறுகின்ற தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - செலவு மூக்குவித்தல். (௯அ)

[நெய்தல்.]

(க.) இது, தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி நயப்பித்தது.

எ - து, தலைவன் இரவில்வந்து கூடுதற்கு உடன்பட்டதோழி தலைம களை நின்வருத்தந்தீரத் தலைவனூர்க்குப்போய் அவனிடத்து நமது துறை யின்தனிமையையும் எமர் அங்குவாராது தாழ்த்ததனையுங் கூறினற் குற்ற முளதாமோவென உள்ளுறையால் அவள் தலைவனைக் கூடுதற்கு இரவுக்குறி விரும்பும்படி கூறுநிற்பது.

(உ.) சிறைப்புறமாகத் தோழி ஆற்றுமை வியந்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைவன்வந்து ஒருசிறைப்புறத்தானாக அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றுனே தலைவியினாற்றுமைக்கு வியந்துகூறுவாள்போன்று துறை தனிமையுடைத்தென்று அவனூர்க்குச்சென்று கூறி யழைத்துவருதுமோ வெனக் கூறுநிற்பது.

நெய்தற்றத்தனார்பாடியது.

௪௯. படுதிரை கொழீஇய பானிற வெக்கர்த்
தொடியோர் மடிந்தெனத் துறைபுலம் பின்றே
முடிவலை முகந்த முடங்கிறாப் பாவைப்
படுபுள் ளோப்பலிற் பகன்மாய்ந் தன்றே
கோட்டுமீ னெறிந்த வுவகையர் வேட்டமடிந்
தெமரு மல்கின ரேமார்ந் தனமெனச்
சென்றுநா மறியி னவனோ தோழி

மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறவீ
முன்றிற் றாழையொடு கமழுந்
தெண்கடற் சேர்ப்பன்வாழ் சிறுநல் லூர்க்கே.

உரை:—தோழீ, பரதவர்முன்றிலின்கணுள்ள பலர்கூடுகின்ற மன்றம் போலமைந்த புன்னையின் கரிய கிளைகளிலுள்ள நறியமலர் அயலிலுள்ள தாழைமடலோடுகூடி நறுமணம்வீசாநிற்கும் தெளிந்த கடற்றுறைவன் வாழ்கின்ற சிறிய நல்ல வூரின்கட்சென்று (க) அவன்பால், 'கடலிலுள்ளபெரிய அலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட பால்போலும்வெளிய நிறத்தையுடைய எக்கராகிய மணன்மேட்டில் விளையாட்டயரும் வளையுடைக்கையராய பரத்தியர் யாவரும் தம்தம் மனையகத்துத் துயில்கின்றமையாலே துறை தனிமையுடையதாயிராநின்றது; முடியிட்ட வலையால் முகக்கப்பட்ட முடங்குதலையுடைய பாவைபோன்ற இறாமீன்களைக் காயவிட்டு அவற்றில்வந்து வீழுகின்ற காக்கைகளை ஓப்புதலானே பகற்பொழுது கழிந்துவிட்டது; எம்முடைய ஐயன்மாரும் திரண்ட கோடுகளையுடைய சுறாமுதலிய மீன்களைப் பிடித்தலானாகிய உவகையராய்ப் பின்னும் வேட்டைமேற்செல்லாதொழிந்து தம்தம் மனையகத்தே தங்கிவிட்டனர்காண்; யாமும் நீ இல்லாமையால் மயக்கமுடையேமாயிராநின்றேம்' என்றுகூறி நாம் அவன்கருத்தை ஆராய்ந்தறியின் அதனாலேதேனுங் குற்றப்பாடுளதோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்.

அல்குதல் - தங்குதல். ஏமார்த்தல் - மயங்குதல். மன்றம் - சபை.

இறாமீன் கைமுதலாய வுறுப்புக்கள்போலு முண்முதலியவற்றையுடைத்தாகிப் பாவைபோறலிற் பாவையென்றார். 'துறைபுலம்பின்று' என்றதனால் அந்நெறியேவரற்பாலனெனவும், முன்றில் தாழையும் புன்னையுங்

கமழுமென்றதனால் நமது முன்றிலின்கணுள்ள தாழைசூழ்ந்த புன்னையின் கீழிடமே கூடுதற்காகும் குறியிடமெனவும், எமரும் அல்கினரென்றதனால் தமரால் ஏதங்கழ்த்தப்படானெனவும் தலைவி இரவுக்குறியில் விருப்பமுறக் கூறினளாயிற்று.

உள்ளுறை:—புன்னைமலர் தாழைமடலோடுசேர மணங்கமழாநிற்கு மென்றதனால் நீ தலைவனொடு முன்றிற் சோலையுட்கூடி இன்பந்துய்ப்பா யாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த இளிவரல். பயன் - தலைமகளை இரவுக்குறிநயப்பித்தல். தலைவியின் ஆற்றாமை வியந்ததற்கும் ஏற்றபடி உரைகொள்க. (௪௯)

[மருதம்.]

இது, தோழி பாணற்கு வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிவின்கண்ணே சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமக னால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண்டிச்சென்ற பாணனை மறுக்கின்ற தோழி

அத்தலைமகன் கேட்குமாறு தலைவியைநோக்கி ஊரன் துணங்கையாடு மகளைக் கைப்படுக்க யான்சென்றபொழுது அவன் மகளிர்வடிவந்தாங்கித் தெருக்கடைவரக்கண்டு வினவ அவன் தான்மகளிரெனக் கொள்ளுமாறு கூறிப்போயினன்; என்னறியாமையால் யானும் அவனை இகழ்ந்தவன்தே னெனக் கூறுநிற்பது.

மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோப் பாடியது.

௫௦. அறியா மையி னன்னை யஞ்சிக்
குழையன் கோதையன் குறும்பைந் தொடியன்
விழவயர் துணங்கை தழூஉகஞ் செல்ல
நெடுநிமிர் தெருவிற் கைபுகு கொடுமிடை
நொதும லாளன் கதுமெனத் தாக்கலிற்
கேட்போ ருளர்கொ லில்லைகொல் போற்றென
யாண து பசலை யென்றன னதனெதிர்
நாணிலை யெலுவ வென்றுவந் திசினே
செறுநரும் விழையுஞ் செம்ம லோனென
நறுநுத லரிவை போற்றேன்
சிறுமை பெருமையிற் காணாது துணிந்தே.

உரை:—அன்னாய், நறியநுதலையுடையதலைவீ, என் அறியாமையாலே நின்னையஞ்சிக் குழைபெய்து மாலைசூடிக் குறிய பசிய தொடியணிந்தவனாகி

விழாக்களத்து அவன் துணங்கையாடுதலைக் கையகப்படுப்பேமாகி யாங்கள் செல்லாநிற்கையில் நமக்கு அயலானாகிய அவன்தான் அவ்வணிகளையுடையனாய் நெடிய நிமிர்ந்த தெருமுடிந்த வேறொருவழிவந்துபுகுந்த வளைந்தவிடத்தே விரைவின்வந்து எதிர்ப்பட்டானாக, 'இங்ஙனம்செய்யும்நின்னைக் கேட்போருண்டோ வில்லையோ? அறிந்துகொள்' என்றியான்கூற அவனும் அவ்வறியாமையுடையான்போல என்கட் பசலை அழகுடையதென்றனன்; அதனுக்கெதிர்மொழிகொடுத்தற்காக அவன் பகைவராலும் விரும்பப்படுஞ் செம்மாப்புடையானெனக்கொண்டு வணங்கிச்செல்லாது என்சிறுமைபெரிதாகலான் ஆராயாதேதுணிந்து 'எலுவ, நீ நாணுடையையல்லை' என்று கூறிவந்தேன்; எ - று.

நொதுமலாளன் என்றது பாணன்கேட்டு நீங்குதற்கு. பசலை யாணது என்றது தலைவன் தன்னைப் பெண்பாலொருத்தியிவளெனத் தோழிகருதற்பொருட்டு. துணங்கை யாடியதையும் மகளிர்வடிவம்பூண்டதையுங் கூறியது இனமாற்றோளைப் பாணன் கருதற்பொருட்டு. தலைவியின்முன்னிலையில் தலைவனது கொடுந்தொழிலைக் கூறுதல் வாயில்கட்கில்லையாயினும் புலந்த தலைவியை அவன்கூடுதற்கு மருந்தாயமையப்பெறுதலிற் றோழி

கூற்றமைந்ததென்க; (தொ-பொ-கககூ.) தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூற்றமைந்ததற்குவிதி (தொ-பொ-கூ-கஎகூ.) மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன்-வாயின் மறுத்தல். (௩௦)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆற்றது ஏதமஞ்சி வேறுபட்டாள் வெறியாட லுற்றவிடத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்கண்ணதாகிய வெறியெடுக்கும்பொழுது சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் வந்திருப்பதையறிந்த தலைவி அவன்கேட்குமாற்றானே தோழியைநோக்கி மழை இடியொடு பெய்யாநின்றதெனத் தான்நெறியினது ஏத மஞ்சியதும், படிமத்தான்வந்ததனாலே மூச்சி அளித்தலமையாதென வெறியயர்வதுஞ்சொல்லி இங்ஙனம் வெறியெடுத்தலானே

நமது தலைவன்றிறத்து நாம் செயற்பால தியாதென அழுங்கிக் கூறுகிற்பது.

பேராலவாயர்பாடியது.

௫௧. யாங்குச்செய் வாங்கொ றோழி யோங்குகழைக்
காம்புடை விடாகஞ் சிலம்பப் பாம்புடன்
றோங்குவரை மிளிர வாட்டி வீங்குசெலற்
கடுங்குர லேற்றொடு கனைதுளி தலைஇப்
பெயலா னாதே வானம் பெயலொடு
மின்னுமிமிர்ந் தன்ன வேலன் வந்தெனப்
பின்னுவிடு முச்சி யளிப்பா னாதே
பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி
யிருஞ்சே றாடிய நுதலகொல் களிறு
பேதை யாசினி யொசித்த
வீதா வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே.

உரை:—தோழீ, மேகமானது உயர்ந்த அடித்தண்டினையுடைய மூங்கில்கள் நிரம்பிய மலைப்பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலியெடுப்பப் பாம்புகள் வருத்தமுற்று உயர்ந்த துறுகல்மீது புரளுமாறு தன்புறத்தி விரைந்தசெலவையுடைய கடிய முழக்கமிக்க இடியேற்றுடனே மிக்கதுளியைப் பெய்யத் தொடங்கி அப்பெயலை நிறுத்துகின்றிலது; அத்தகைய பெயலைக்கண்டு ஆற்றாது ஏதமஞ்சி வேறுபட்ட என்னை உற்றதறியாது நற்றிறம்படர்ந்த அன்னை வெறியெடுத்தலும் அதற்காக மின்னலைச்செய்தமைத்தாற்போன்ற வேலைக்கையிலுடைய படிமத்தான் வந்தானாதலின் இனிப் பின்னிவிடுத்தற்குரிய கொண்டையிற் பூவைக் குலையாது காத்தலு மரியதாயிராநின்றது; ஆதலாற் பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய பச்சிலைமரத்தை முறித்துழக்கின

பரந்த அடிகளையுடைய கரிய சேற்றைப்பிய நெற்றியையுடைய கொல்லவல்ல களிற்றியானை அறியாமையால் ஆசினியைமுறித்து மலருதிர்ந்து பரவிய வேங்கைமரத்தின்கீழே தங்காநிற்கும் மலைகிழவோனுக்கு யாம் என்ன செய்யமாட்டுவேம்? கூறாய்; எ - று.

யாங்கு - என்னவண்ணம். கழை - மூங்கிலின்தண்டு. காம்பு - மூங்கில். குளவி - காட்டுமெல்லிகையுமாம். மிளிர்தல் - புரளுதல். இடிமோதி மழைபெய்யும் நெறியில் காதலன்யாங்ஙனம் வருவனோவென்ற ஏக்கத்தினால் உடம்பு வேறுபட்டதை அன்னை முருகணங்கெனக் கொண்டனளென்க.

வேலன் வருதலும் தலைவியை முன்னிறுத்தி அவன் கூந்தலிற் பூவை யெடுத்துப்போகட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்த வியல்பாதலின் முருகயணிப் பாணுதென்றான்; இதனை "நெடுவே லேந்திய நீயெமக் கியாஅர், தொடுதே லோம்பென வரற்றலு மாற்றும், கடவுள் வேங்கையுஞ் சார்தரு மலைந்த, தொடலைக் கண்ணி பரியல மென்னும்" (தொல்-பொ-சூ-ககஉ, மேற்கோள்.) என்பதனானுமுணர்க.

உள்ளுறை:—குளவியைக் குழைத்த களிறு தலைவியை நலனுண்டு வாடவிட்ட தலைவனாகவும், அது சேற்றை நெற்றியிலணிந்தது ஊரார்தூற்றும் பழிச்சொல்லைத் தலைவன் மேற்கொண்டதாகவும், அறியாமையால் ஆசினியை ஒசித்தது அவன் அறியாமையால் இதுகாறும் வரைந்தெய்து நெறியைக் கைவிட்டதாகவும், களிறு வேங்கையின்கீழே தங்கியிருப்பது தலைவன் ஒருசிறைப்புறமாகவந்து தங்கியிருப்பதாகவுங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த அச்சம். பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௯௧)

[பாலை.]

இது, தலைமகன் செலவழுங்கியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகன் பிரிதற்கு உள்ளம் எழானுகி நெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சமே, யாம் இவளது முயக்கத்தைக் கைவிடக் கருதுகில்லேம்; நீதானும் முயற்சியை மேற்கொண்டு பிரிந்துபோதலைக் கருதியமைகின்றிலை; இவளது முயக்கத்தினும் பொருள் மென்மையதாதலின் நீயே போவாயெனக் கூறிச் செலவழுங்காநிற்பது.

பாலத்தனார்பாடியது.

௯௨. மாக்கொடி யதிரற் பூவொடு பாதிரித்
தூத்தகட் டெதிர்மலர் வேய்ந்த கூந்தன்
மணங்கமழ் நாற்ற மரீஇ யாமிவள்
சுணங்கணி யாக மடைய முயங்கி

வீங்குவார்க் கவவி னீங்கல் செல்லேம்
நீயே, யாள்வினை சிறப்ப வெண்ணி நாளும்
பிரிந்துறை வாழ்க்கை புரிந்தமை யலையே
யன்பிலை வாழியெந் நெஞ்சே வெம்போர்

மழவர் பெருமகன் மாவள் ளோரி
கைவள மியைவ தாயினு
மைதே கம்ம வியைந்துசெய் பொருளே.

உரை:—எமதுநெஞ்சமே, கரிய கொடியையுடைய காட்டுமல்லிகைப் பூவுடனே தூய பொற்றகடுபோன்ற பாதிரிமலரையுஞ் சேர எதிரெதிர் வைத்துத் தொடுத்துக்கட்டிய மலர்மாலையைச்சூடிய கூந்தலின் மணங்கமழும் நாற்றத்தைப்பெற்று யாம் இவளுடைய சுணங்கமைந்த மார்பிற் கொங்கையை ஒருசேர அணைத்துக்கொண்டு மிக்க இன்சுவையையுடைய இவள் கையாலணைத்திருத்தலினின்றும் நீங்கமாட்டுகிலேம்; நீதானும் முயற்சியை மேம்படக்கருதி நாள்தோறும் எம்மைப்பிரிந்து தனித்துறைகின்ற வாழ்வினைவிரும்பிச் சிறிதுபொழுதும் ஒய்கின்றனையல்லை; ஆதலின் நீ என்மாட்டு அன்பினையுடையையல்லைமன்; இங்ஙனமே நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நீ உட்கொண்டு உடன்பட்டு ஈட்டும்பொருள்தான், வெய்ய போர் செய்யவல்ல போர்வீரர் தலைவனாகிய சிறந்த கொடையையுடைய ஓரியென்பவனது கைவண்மைக்குப் பொருந்திய செல்வமே நீ ஈட்டும்பொருளாக நினக்குக் கிடைக்கப்பெறினும் அப்பொருள் இவளது முயக்கத்தினுங்காட்டிற் சிறந்ததன்றாகண்டாய்; அது மிகமென்மையுடையதன்றோ? அதனால் வேண்டுமெனில் நீயே ஏகுவாய்; யாம் வாரகில்லேம்; எ - று.

கவவு - அகத்திடுவது. உவர் - இனியசுவை. அம்ம - வியப்பு. ஐது - மெல்லிது; நுண்ணிதுமாம். ஆள்வினை - முயற்சி. யாம்வாரகில்லேம் - குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுதோறு மகிழ்ச்சிகலுமுறுதியுடைய இவளின்பத்தினும் நிலைக்கும் வன்மையுடையதன்றென்பான் மெல்லிதென்றான். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்கல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுநீட்டிப்பத் தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, வரையாது நீட்டித்த தலைமகன் ஒருகால்வந்து ஒருசிறைப் புறத்தானாதலை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரைந்தெய்துமாற்றானே தலைவியை நமது அன்னை நின்னைய் அகலுமாறு காணியாற்றி லாடி

வாக்கூறினு னாதலால் நங் களவொழுக்கத்தை அறிந்தாள்கொல் அன்றி அருளினாலேவினள்கொல் அவள்கருதியது யாதுகொல்லென மருண்டு கூறுநிற்பது.

நல்வேட்டனார்பாடியது.

நிகூ. யானஃ தஞ்சினென் கரப்பவுந் தானஃ
தறிந்தனள் கொல்லோ வருளினள் கொல்லோ
வெவன்கொ றோழி யன்னை கண்ணியது
வானுற நிவந்த பெருமலைக் கவாஅ
னார்கலி வானந் தலைஇ நடுநாட்
கனைபெயல் பொழிந்தெனக் கானக் கல்யாற்று
முளியிலை கழித்தன முகிழிணர் ரொடுவரு
விருந்திற் றீநீர் மருந்து மாகுந்
தண்ணென வுண்டு கண்ணி னோக்கி
முனியா தாடப் பெறினிவள்
பனியுந் தீர்குவள் செல்கென் றோளே.

உரை:—தோழீ, தலைமகன் கைவிடுதலானே நீ துன்புற்றிளைத்ததனை 'இன்னகாரணத்தால் நீதான் இங்ஙனமாயினை' என்று கூறாமல் யான் அஞ்சி அதனை மறைத்திருப்பவும் அன்னை என்னைநோக்கி 'ஆகாயத்தில் மிகவுயர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தில் மிக்க இடியோசையையுடைய மேகம் மழைபெய்யத்தொடங்கி நள்ளிருளில் மிக்க மழைபொழிந்ததனாலே, கற்கள் நிரம்பிய காட்டின்கணுண்டுபட்ட யாற்றிலே மரங்கள் காய்ந்த சருகுகளோடு கழித்தனவாகிய முகிழ்த்தபூங்கொத்துக்களையும் அடித்துக்கொண்டு வருகின்ற புதிய இனியநீரானது இவளுக்குற்ற நோயைத் தீர்க்கு மருந்துமாகும்; அதனைக்குளிர்ச்சிபெறப் பருகி ஆண்டுள்ள காட்சிகளைக் கண்ணால் நோக்கி நீராட்டத்து வெறுப்பின்றி யாடப்பெற்றால் இவள் மெய்யின் நடுக்கமுந்தீர்குவள்; ஆதலால் ஆங்குச்செல்வீர்களாக' என்றுகூறினாள்; ஆதலின் அவள் தான் நமது ஒழுகலாற்றை முன்னமே யறிந்துவைத்தனள்கொல்? அன்றி அருளினாற் கூறினாள்கொல்? நம் அன்னைகருதியது வேறியாதுகொல்? ஆராய்ந்துகாண். எ - று.

முகிழ்மலரெனவும் பாடம்.

முளியிலை - காய்ந்தசருகு. இணர் - பூங்கொத்து. மருந்து - காமநோய்க்கு மருந்து. பனி - அதனாலுண்டாய நடுக்கம்.

வரைவுநீட்டித்தமையால் இவையுண்டாயினவெனவும், அன்னையு மறி

பலாயிற்றெனவே இற்செறித்து வெறிபெடுக்குமெனவுந் தலைவன் கொள் ளும்படி கூறியவாறறிக. நோயுடைத்தென்றஞ்சி நீராடற்குவெருமே யாடுக
கU

வென்னுங்குறிப்பால் முனியாதாடப்பெறினென்றான். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த அழுகை. பயன் - வரைவுகடாதல். (ருஎ)

[நெய்தல்.]

இது, காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக் குறியானும்வந் தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடு பட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைவி வரைதல்வேட்கையளாய் வேட்கை பெரிதுஞ்சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையை நோக்கி நாராய், நந் துறைவனுக்கு யான் மாலைப்பொழுதில் வருந்துகின்றதனை அவனுணருமாறு சொல்லுதி யென இரந்துகூறுநிற்பது.

சேந்தங்கண்ணனார்பாடியது.

எஅ. வளைநீர் மேய்ந்து கிளைமுதற் செலீஇ
வாப்பறை விரும்பினை யாயினுந் தூச்சிறை
யிரும்புலா வருந்துநின் கிளையொடு சிறிதிருந்து
கருங்கால் வெண்குரு கெனவ கேண்மதி
பெரும்புலம் பின்றே சிறுபுன் மாலை
யதுநீ யறியி னன்புமா ருடையை
நோயடு நெஞ்சங் கொள்ளா தென்குறை
யிற்றாங் குணர வுரைமதி தழையோர்
கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஞாழல்
தெண்டிரை மணிப்புறந் தைவரும்
கண்டல் வேலி நுந் துறைகிழ வோற்கே.

உரை:—கரியகாலையுடைய வெளியநாராய், நீ நின்சுற்றமுதலாயவற் றோடு சென்று வளைந்த நீர்ப்பரப்பிலுள்ள இரையை யருந்தித் தாவிப் பறந்

துவருதலை விரும்பினையாயினும் மிக்க புலவைத்தின்னுகின்ற தூய சிறகு களையுடைய நின்சுற்றத்தோடு சிறிதுபொழுது ஈண்டுத் தங்கியிருந்து என்னுடைய சொற்களைக் கேட்பாயாக; சிறிய புல்லிய மாலைப்பொழுதானது எனக்குப் பெரியவருத்தஞ்செய்தலை யுடையதாயிராநின்றது; அதனை நீ அறியின் என்மாட்டுப் பெரிதும் அன்புடையையாதலால் வேறுபட்ட மனங் கொள்ளாமல் என்குறை இத்தன்மையதென்று, தழையுடுப்பவர் கொய்தற் குரிய குழைதழைந்த இளையஞாழல் .தெளிந்த திரையின் கரியபுறத்தைத் தடவாநிற்குங் கண்டல்பரவேலிகளையுடைய நுங் கடற்றுறைச்சேர்ப்பனிடஞ் சென்று அவனுணருமாறு உரைப்பாயாக; எ - று.

புலம்பு - வருத்தம். வாப்பறை - தாவிப்பறத்தல்; வாவும் என்னும் செய்யுமென்னெச்சத்திற் றுயிர்மெய்கெட்டு வலிக்கும்வழி வலித்தல்பெற்றது. ஆர் - அசை. மதிஇரண்டும் முன்னிலையசை. கண்டல் - நெய்தனிலத்திலுள்ளதொருமரம். எனவ, அ - விரித்தல்விகாரம்; எழுத்துப்பேறுமாம்; பின்னுள்ளோர் பன்மையணர்த்தும்விகுதியென்ப. இது, தூதுமுனிவின்மை.

சிறிதுபொழுதகத்துள்ளே தோன்றிமறையினும் அதனிடை ஆடவரில்வழி மகளிரை வருத்துந்தன்மை நோக்கிச் சிறுபுன்மாலையென்றாள். ஒன்றுமறப்பினும் ஒன்றுநினைப்பூட்டுமாதலிற் கிளையோடிருந்து கேட்டியென்றாள். ஞாழலந்தழை திரைப்புறந்தைவரு நாடனென்றது அவன் என்னைமுயங்கி முதுகைத்தைவா யான் புலம்பொழிவனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௫௪)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழி தலைவற்குச் சொல்லியது.

எ - து, வரைபொருட் பிரிந்துவந்த தலைவனைத் தோழி நீ முன்னர் இரவின்வந்து முயங்கியதனலாய குறிப்புக்களைக்கண்ட அன்னை வினவலும் இவள் விடைகூற அறியாளாய் என்னை நோக்கினளாக, யான் சந்தனவிறகின் கொள்ளியைக் காட்டி இதனலுண்டாயினவென் றுய்வித்தேனெனத் தானுற்றுவித்திருந்த அருமைதோன்றக் கூறுநிற்பது.

பெருவழுதிபாடியது.

௫௫. ஒங்குமலை நாட வொழிகநின் வாய்மை
காம்புதலை மணந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
யுறுபகை பேணு திரவின் வந்திவள்
பொறிகிளா ராகம் புல்லத் தோள்சேர்
பறுகாற் பறவை யளவில மொய்த்தலிற்
கண்கோ ளாக நோக்கிப் பண்டு
மினையை யோவென வினவினள் யாயே
யதனெதிர் சொல்லா ளாகி யல்லாந்
தென்முக நோக்கி யோளே யன்னு
யாங்குணர்ந் துய்குவள் கொல்லென மடித்த
சாந்த ஞெகிழி காட்டி
யீங்கா யினவா லென்றிசின் யானே.

௭௬ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

உரை:—ஓங்கிய மலைநாடனே, நீ கூறும் வாய்மைகளெல்லாம் இப்படியே பொய்த்தொழிவனவாக; மூங்கில்கள் நெருங்கியகற்பாறைநெறியாகிய சிறியவழியில் இரைதேடியுழலுகின்ற வேங்கை முதலாய மிக்க பகையைப் பொருட்படுத்தாத இரவிடைவந்து இவளதுதிருவிளங்கிய மார்பை முயங்கி மகிழ, அதனாலுண்டாகிய புதுமணத்தைக் கருதி இவளுடைய தோளைச் சார்ந்துவண்டுகள் அளவில்லாதன மொய்த்தலினாலே எம் அன்னை தன்கண்களாலே கொல்லுபவள்போல நோக்கி 'நீ இதன்முன்னும் இப்படி வண்டுகளால் மொய்க்கப்பெற்ற தோளினையுடையையோ' என்று வினவினள், அங்ஙனம் வினவலும் இவள் அதற்கு எதிர்மொழிசொல்ல அறியாளாய் வருத்தமுற்று என்முகத்தை நோக்கி நின்றாள்; அதனையறிந்த யான் 'இவள் எப்படி ஆராய்ந்து மறைத்துக்கூறியுய்குவள்' என்றெண்ணி அன்னையை நோக்கி அடுப்பிலிட்ட சந்தனவிறகின் கொள்ளியை யெடுத்துக்காட்டி அன்னாய், இவ்விறகினை அடுப்பிலிடுதலும் இதிலுள்ள சுரும்புகள் இவளுடையதோளில் மொய்க்கின்றனகாணென மறைத்துக்கூறினேன்; இங்ஙனம் எத்துணைநாள் நீ வரைந்துகொள்ளுதல் காரணமாகப் பொய்கூறியுய்விப்பது? எ - று.

காம்பு - மூங்கில். ஞெகிழி - கொள்ளி. கோள் - கொலை. வாய்மை - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; குறித்தபருவங்கடந்துவருதலின். இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வுமறுத்தல்.

புதுமணநோக்கி வண்டுமொய்த்தலை யன்னை யறிந்துடையளாதலிற் கண்கோளாக நோக்கி எனக்கூறினாள். களவொழுக்கம் நீட்டித்திருக்குங் கொலென்னும் ஐயமுடையாளாதலிற் பண்டு மின்னையையோவென வினவி னளென்றாள். இவை படைத்துமொழிகிளவி; விரைவில் வரைந்துகொள்ள வேண்டியென்க. பின்னது செவிலி தோழியை வினயதைக்கொண்டு கூறியது. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (௫௫)

[பாலை.]

இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.

எ - து, வரைபொருட்பிரிந்தோன் வருமளவு மெலியாவண்ணம் ஆற்றுவிக்குந் தோழியைத் தலைவிநோக்கி யான் ஆற்றவேணுமினும் என்னுள்ளம் என்பாலில்லாது வரைபொருட்குப்பிரிந்த அவர்பாற்போகியதுதான் இனி அவருடன் வருகின்றதோ? அவர் அருளாமையால் மீண்டுவந்து அப்பொழுதைக்குள் வேறுபட்ட என்னுடம்பைநோக்கி இவள் அயலிலுள்ளாளெனப் போயொழிந்ததோ வென்று நொந்து கூறாநிற்பது.

பெருவழுதிபாடியது.

௫௬. குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறூஉங் கவின்பெறு காலை
யெல்வளை ஞெகிழ்த்தோர்க் கல்ல லுறீஇயர்
சென்ற நெஞ்சஞ் செய்வினைக் குசாவா
யொருங்குவா னசைபொடு வருந்துங் கொல்லோ
வருளா னாதலி னழிந்திவண் வந்து
தொன்னல னிழந்தவென் பொன்னிற நோக்கி
யேதி லாட்டி யிவளெனப்
போயின்று கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே.

உரை:—குறிதாக நிற்றலையுடைய குராமரத்தின் சிறிய அரும்புகள் முதிர்ந்த நறியமலரில் வண்டுவிழுதலா னெழுந்த மணத்தைத் தென்றற்காற் றப்புகுந்து கலந்துவீச, கண்கள் அவற்றை நோக்கி மகிழ்வடைகின்ற அழக மைந்த அத்தறுவாயில் ஒளிபொருந்தியவளையை நெகிழ்வித்தோரைக்கருதித்

துன்பமுறுதலின் அவர்பாற்சென்ற என்னெஞ்சமானது ஆண்டு அவர்செய்யும் வினைக்குச் சூழ்ச்சிசொல்லுந்துணையாயிருந்து முற்றுவித்து அவருடன் ஒருசேர வருதற்கு விருப்பமுற்று வருந்தியிருக்கின்றதோ? அன்றி அவர் அருள்செய்யாமையாலே கலங்கி இங்குவந்து அஃது என்னைப் பிரியுமுன் னிருந்தநல னிழந்துவிட்டதனாலாகிய எனது பொன்னிறமான பசலையை நோக்கி, ‘இவள் அயலிலாட்டியாரும்,—என்னைவிடுத்தவளைக் காண்கிலேன் மன்’ என்றெண்ணி நோய்மிகக்கொண்டு என்னைத் தேடிச்சென்றொழிந்ததோ? அறிகிலேன்; ஆதலின்யான் எங்ஙனமாற்றுகிற்பேன்? எ - று.

எல் - ஒளி. உசாத்துணை - சூழ்ச்சிவினவுந்துணை. அருளான் - பன்மை ஒருமைமயக்கம். இனி அவ்விடத்துச் சினமூளுதலின் ஒருமையாக விழித்துக் கூறினளுமாம். போயின்றுகொல் என்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல்.

செய்வினைக்கென அவன் பொருள்வயிற்சென்றதும், ஒருக்குவரனசைஇயென இன்னும் அவன்வாராமையும், வளைநெகிழ்த்தோரென அவன் பிரிவாலுண்டாகிய மெய்வாட்டமும், அல்லலுறீஇயர் சென்றநெஞ்சமெனத் தன்னெஞ்சழிந்தமையும், என்பொன்னிறமெனப் பசலைபூத்தமையுங் கூறி வருந்தியதுகாண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந் தொழுகாநின்ற தலைமகனைத் தோழி புனத்திலே தினைகொய்யுங்காலம் அணுகியதாதலின் இனித் தலைவி மனையகம்புகுதா

நிற்கும், அங்ஙனம் புக்கபின் நீ ஆண்டெய்துதற் கியலாமையின் அவன் தன்னலந்தொலைந்து வருந்துமென் றியான் மருளுகின்றேனெனவும் உள்ளுறையால் அவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளுமாறுங் கூறுகிற்பது.

பொதும்பில்கிழார்பாடியது.

ருஎ. தடங்கோட் டாமான் மடங்கன் மாநிரைக்
குன்ற வேங்கைக் கன்றொடு வதிந்தெனத்
துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி
கல்லென் சுற்றங் கைகவியாக் குறுகி

வீங்குசுரை ஞெமுங்க வாங்கித் தீம்பால்
கல்லா வன்பறழ்க் கைந்நிறை பிழியு
மாமலை நாட மருட்கை யுடைத்தே
செங்கோற் கொடுங்குரற் சிறுதினை வியன்புனங்
கொய்பதங் குறுகுங் காலையெம்
மையீ ரோதி மாணலந் தொலைவே.

உரை:—சிங்கமுதலாய விலங்கின் கூட்டம் நெருங்கிய மலையின்கணுள்ள வேங்கைமரத்தின்கீழ் வளைந்த கொம்பினையுடைய ஆமான் தன்கன்றோடு தங்கியுளதாக அவை துயில்வதனைக் கண்ட பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய மந்தி, கல்லென வொலிக்குந் தன்சுற்றத்தை அவை ஒலியாவாறு தன்கையாலமர்த்திவிட்டு அருகிலேசென்று ஆமானின்பால்சுரந்தமடியை அழுந்தும்படி பற்றியீர்த்து இனியபாலைக்கறந்து தன்தொழிலையுங் கல்லாத வலிய குட்டியின் கையில் நிறையப் பிழியாநிற்கும் பெரிய மலைநாடனே, சிவந்த தாளையும் வளைந்த கதிரையுமுடைய சிறியதினையின் பெரிய கொல்லைமுற்றும் கதிர்கொய்யும்பதம் வந்துற்றது, வரவே தலைமகள் மனையகம் புகுதாநிற்கும்; புக்கபின் நீ அங்கேவருதற்கியலாமையின் எமது கரிய ஈரிய கூந்தலையுடையாளது மாட்சிமைப்பட்ட நலங் கெட்டொழியுங்கண்டாய்; அங்ஙனங் கெடுவதைநோக்கி என்னுள்ளம் மருளுதலையுடையதா யிராநிற்கும், ஆதலின் நீ ஆய்ந்து எற்றபெற்றிப்பட ஒழுகுவாயாக; எ - று.

துய் - பஞ்சு. ஞெமுங்குதல் - அழுந்துதல். இஃது அவன்புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—மந்தி கொடிய விலங்கிற்கஞ்சாது பதம்பெற்றுச்சென்று பாலைப்பிழிந்து ஊட்டிப் பறழைக் காக்குமாறு நீயும் கொடிய சுரநெறியிற் சென்று பொருளீட்டிக்கொணர்ந்து கொடுத்து இவளை மணந்து பாதுகாப்பாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந்தலைமகன் போக்குநோக்கித் தோழி மாவின்மேல்வைத்துச் சொல்லியது.

எ - து, பகற்குறியின்கண்ணே தலைமகளை ஆயத்துய்த்த தோழி தலை

மகன்பாற்சென்று அவனை இற்றைநாள் இங்குத் தங்கிப்போவாயென்றதும் அவன் உடன்படாமைகண்டு அவனது செலவைநீக்குமாறு மாலைப்பொழுதிலே தனித்துவருந்தும்படி எம்மைக் கைவிட்டுப்பெயருஞ் சேர்ப்பன் ஏறுகின்ற தேர்க்குதிரைகள் ஒறுக்கப்படுவனவாகவென்று குதிரைகளின் மேல்வைத்து வரைவுடன்படக் கூறுவிற்பது.

முதுகூற்றனார்பாடியது.

௩௮. பெருமுது செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர்
சிறுதோட் கோத்த செவ்வரிப் பறையின்
கண்ணகத் தெழுதிய குரீஇப் போலக்
கோல்கொண் டலைப்பப் படீஇயர் மாதோ
வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன்
முரசுமுதற் கொளீஇய மாலை விளக்கின்
வெண்கோ டியம்ப நுண்பனி யரும்பக்
கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்
தவல நெஞ்சினம் பெயர வுயர்திரை
நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்ப
னோடுதேர் நுண்ணுக நுழைத்த மாவே.

உரை:—உறையூரின்கண் அரசாண்ட வீரைவேண்மான் வெளியன் என்னுந் தித்தனுடைய முரசு முதலியவற்றோடு வெள்ளியசங்குகளொலியா நிற்பச் சிறியபனியுண்டாக வரிசையாக எடுக்கப்பட்ட விளக்குக்களுடனே சென்று எதிர்கொள்ளுகின்ற, பிரிந்துறைமகளிர் செயலறும்படிவந்தமாலைப் பொழுதிலே மெய்சோர்ந்து வருந்தியமனத்தேமாகிப் பெயர்ந்து போகும் வண்ணம், ஓங்கியெழுகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட நீர்வடிவாகிய கடலின் குளிர்ந்த துறையையுடைய சேர்ப்பனது ஓடுகின்றதேரின் நுண்ணிய நுகத்திற்பூட்டப்பட்டுச்செல்லுகின்ற குதிரைகள்தாம், முற்செய்த தவத்தாற்பெற்ற முதிர்ந்த செல்வரின் பொன்னணிகளையுடைய புதல்வர் சிறிய தோளில் மாட்டிய செவ்விதின் ஒலிக்கும் பறையின்கண்ணி லெழுதிய குருவி அடிபடுதல்போலக் கோலைக்கொண்டடிக்க அதனாலே துன்பப்படுவனவாக; எ - று.

பெருமுதிரென்றபாடத்திற்கு பெரியமுதிர்ந்த என்றவாறு.

கோயிலகத்து மாலையில் வாச்சியமொலிப்பித்தலை அம்மாலையை எதிர் கோடலாக உபசரித்தார். நண்பனியரும்புமாலையெனவே கூதிர்ப்பொழு தெனக் கருதலானே இரவிடை முயக்க மின்றியமையாதாயிற்று. இரவில் வெளிப்படையாகத் தங்கவேண்டின் வரைந்தன்றி இயலாமையின் வரைவு தோன்றக் கூறியதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - குறிப்பினால் வரைவுகடாதல். (௩௮)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்துமீள்வோன் தன் தேர்ப்பாகன்கேட்டு விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாற்றானே நமது தலைவியுறையு மூதூரானது காட்டகத்ததாயிராநின்றது, அத்தகைய புறவத்திடத்தளாய்ப் பொறுத்தலை மேற்கொண்டிருப்பினும் குறித்தபருவத்துப் புகுதாவிடின் அவள் துன்புறு மாலென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

௩௯. உடும்பு கொரீஇ வரிநுணலகழ்ந்து
நெடுங்கோட்டுப் புற்றத் தீயல் கெண்டி
யெல்லுமுய லெறிந்த வேட்டுவ னுஞ்சுவல
பல்வேறு பண்டத் தொடைமறந் தில்லத்
திருமடைக் கள்ளி னின்களி செருக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புகலந்து
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்
துள்ளின ளுறைவோ ளூரே முல்லை
நுண்முகை யவிழ்ந்த புறவிற்
பொறைதலை மணந்தன் றுயவுமா ரினிதே.

உரை:—அன்புமிகுதலாலே யுள்ளங்கலந்து நம்பால் விரும்பிய கொள் கையுடனே என்றுந் தன்னெஞ்சிலே யெம்மை நினைந்துறையுங் காதலிய ளூர், பகற்பொழுதெல்லாம் சூழ ஆடைபரப்பிநின்று கலைத்தவழி வெளி வந்த உடும்பை ஈட்டியாலேகுத்தி, மண்ணின்முழுகி மறைந்துகிடக்கும்வரி களையுடைய நுணலையை மண்வெட்டியாலே பறித்தெடுத்து, நெடியகோடு களையுடைய புற்றுக்களை வெட்டிப் புகைமூட்டியவைத்தழி வெளிவந்த ஈயலைத் தாழியிலே பெய்துகொண்டு, வளைதடியாலே முயலையெறிந்து பற் றியவேட்டுவன் இரவிடை அழகியதோளிலே சுமந்துவந்தபலவேறுவகையா கிய அப்பண்டங்களைப் பொதிந்த மூடையுடனே எனையகருவிகளையு மனை

யகத்தேபோகட்டுமறந்து ஆங்கு மிகுதியாகப்பருகிய கள்ளின் இனிய மயக்கத்தாலே செருக்குண்டு கிடவாநிற்கும் வன்புலத்ததாகிய காடுசூழ்ந்த நாட்டின்கணுளதாயிராநின்றது; அங்ஙனம் முல்லையி னுண்ணிய அரும்புமலர்த்த புறவின்கண்ணதாகிய வூரிலிருந்தாலும் அவளுள்ளம் இதுகாறும் பொறுமையுடையதாயிராநின்றது; இன்றுசெல்லாவிடில் நனிவருந்தாநிற்கும்;எ-று.

• கொருவுதல் - குற்றுதல்; குத்துதலென்றுவழங்குகின்றது. கெண்டுதல் - வெட்டுதல். சுவல் - தோள்மேல். மடை - மடுக்கப்படுவது. உயவும் - வருந்தும். ஆடைசூழவிரிப்பது கலக்கப்பட்ட உடம்பு ஆடைமேலோடினால் அதன் வளைந்த உகிர் துகிலிலேசிக்கிக்கொண்டு விழுமாதலிற் பற்றுதற்கெளிதாதல்பொருட்டு. ஈயல்பிடிப்பது:—கோடுகளை ஒழுங்குபெறச்சிதைத்து மேலேவிழலால் மூடி மீதுசேற்றைப்பூசி ஒருதுளைவைத்து அதில் புகைமூட்டியைவைத்தூதினால் உள்ளிருந்த ஈயல்வெளிவரும், அங்கே வேறொரு புழைசெய்து புகைபோகும்வழியுண்டாக்கி அதில் ஒருதாழியைவைத்திருந்தால் வந்த ஈயலெல்லாம் தாழியிலே படியுமென்றதாம். ஏனையபற்றுதல் வெளிப்படை.

உள்ளுறை:—உடும்புமுதலாயவற்றைக் கொண்டுவந்த வேட்டுவன் அவைகளை இல்லின்கண்ணே போகட்டுக் கள்ளின்செருக்கினால் மயங்கிக் கிடக்குமென்றது அயல்நாடுசென்று பலவகையாலே பொருளீட்டிவந்த யான் அவற்றை இல்லின்கணிட்டு நமது காதலிகலவியுண்டு காமக்களியாலே செருக்கெய்தி மயங்கிக்கிடப்பேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன்தேர்கடாவல். (இக)

[மருதம்.]

இது, சிறைப்புறமாக உழவற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - று, சிறைப்புறமாக வந்திருந்த தலைமகன் தலைமகளை இல்வயிற் செறித்தமையறிந்து விரைவில் வரையுமாற்றானே தோழி உழவனைநோக்கிச் சொல்லுவாள்போன்று உழவனே, நீ நாற்றுநடுமாறு உழச்சென்றவயலிலுள்ள கோரையையும் குவளையையும் அழித்துவிடாதேயுழுவாய், அவற்றை

*கொரீஇ என்பது இக்காலத்து அருகிய சொல்; பொருள்விளங்கவில்லை. கன்றுகளுக்குப்போடும் இருப்புமுள்ளாலாகிய வாய்க்கூட்டிக்குக் 'கொரி' என்று திருநெல்வேலியை அடுத்த ஊர்களில் வழங்கப்படுகிறது; மாட்டுமடியில் ஊட்டச்சென்றால் அம்முள் மடியில் குத்துந்தன்மையாயிருத்தலால் அந்தப்பொருளைக்கொண்டு குத்திப்பிடிப்பதாக உரையெழுதினேன். குத்தாமலேபிடித்து வாலைக் கழுத்திற்பிணித்து வளையமாகக் காவிக் கொணர்தலுமுண்டு; கொரீஇ என்பதற்கு வேறுபொருள் விளக்கமாகத் தெரிகிறவரையில் குத்து என்பதைக்கொள்க.

கக

இவள் வளையாகவும் உடையாகவுங் கொள்ளுமென இல்வயிற்செறித்தமை தோன்றக் கூறுகிற்பது.

தூங்கலோரியார்பாடியது.

௬0. மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பிற்
பெருநெற் பல்கூட் டெருமை யுழவ
கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியற்
கருங்கண் வராஅற் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
புகர்வை யரிசிப் பொம்மற் பெருஞ்சோறு
கவர்படு கையை கழும மாந்தி
நீருறு செறுவி னாறுமுடி யழுத்தநின்
னடுநரொடு சேறி யாயின்வண்
சாயு நெய்தலு மோம்புமதி யெம்மின்
மாயிருங் கூந்தன் மடந்தை
யாய்வளைக் கூட்டு மணியுமா ரவையே.

உரை:—மலையைச்செய்துவைத்தாற்போன்ற நிலைபொருந்திய உயர்ச்சியையுடைய மிக்க நெற்களையுடைய பலபெரியசேர்களைக்கட்டிவைத்திருக்கின்ற எருமையைப்பூட்டி யுழுகின்ற உழவனே, நீ இரவிலே தூங்காது குளிர்ச்சியையுடைய இருள்நீங்கும் வைகறைப்பொழுதிலே கரியகண்களையுடைய வரால்மீனைப் பெரியனவாகத் தடித்த தசையாகிய ஆணத்திலேபிற

ழவிட்ட மிளிர்வையுடனே உணவுக்குரிய அரிசியாலாக்கிய மிக்க சோற்றுத் திரளையை விருப்பமிக்க கையையுடையையாய் நிறைய மயக்கமேறவுண்டு நீர்மிக்க சேற்றிலே நாற்றுமுடிகளை நடுதற்கு நின் உழத்தியரோடு உடன் செல்லுவையாயின் நீ உழுகின்ற வயலிலுள்ள வளமிக்க கோரைகளையும், நெய்தல்களையும் களையெனக் களையாது பாதுகாப்பாய்; அங்ஙனம் பாது

காத்துவைப்பதுதான் எற்றிற்கோவெனக் கேட்டியாயின் எங்களுடைய மிக்க கரியகூந்தலையுடைய தலைவி இப்பொழுது இற்செறிக்கப்பட்டாள், மற்றொருபொழுது காப்புச்சிறைநீக்கப் பெறுவளேல் அவள் அவற்றுள் அழகிய கோரையை வளையமாகப் பூண்டுகொள்ளுவள், நெய்தலந்தழையை உடையாக அணிந்துகொள்ளுவள்காண்; எ - று.

நீலச்செறு எனவும், மடந்தைக்கு எனவும் பாடம்.

பல்கூடு - பலகுதிர்களுமாம். மிளிர்வை - ஆணத்திலிடப்படுவது; இஃது இக்காலத்தில் 'தான்' என வழங்கப்படுகின்றது. சாய் - கோரை. புகர்வு - உணவுக்குரியபண்டம். நாறு - நாற்று. சாய் வளைக்கும் நெய்தல் உடையணிக்கும் நிரனிறையாகக்கொள்க. நீர்ச்சோற்றையுண்ணிற் சிறிது மயக்கமுண்டாமாதலிற் கழுமமாந்தியென்றார். தொழின்மேற்செல்வார்க்கு

மிக்க வன்மையளித்தலி னின்றியமையாதாயிற்று. தாஞ் சென்று பறித்தற் கியலாது உழவனை யோம்புமதியென்றதனால் தலைவி இற்செறிக்கப்பட் டதை யுணர்த்தியதாம். வெயிலேறின் உழவெருமை மயங்குமாதலின் இர விடைத்துயில்பெறாது விரைந்துசெல்வது குறித்தான். மெய்ப்பாடு - பெரு மிதம். பயன் - இற்செறிப்புரைத்து வரைவுகடாதல். (௬0)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன் வரவுணர்ந்து தலைவிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் இரவுக்குறி வருதலையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி இரவெல்லாம் காமவேட்கையால் நோய்கொண்டு புலம்பியதறிந்த

நமது அன்னை நீ என் தூங்குவாயல்லையோ வென்றாட்கு மெல்ல என்னெஞ் சினுள்ளே கானகநாடனைக் கருதினோர்க்குத் தூக்கமும் வருமோவென்று கூறினேனெனத் தங்களுடைய துன்பத்தை அவனுணர்ந்து விரைய வரை யுமாற்றாற் கூறுநிற்பது.

சிறுமோலிகனார்பாடியது.

௬௧. கேளா யெல்ல தோழி யல்கல்
வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா
வேமான் பிணையின் வருந்தினெ னாகத்
துயர்மருங் கறிந்தனள் போல வன்னை
துஞ்சா யோவென் குறுமக ளென்றலிற்
சொல்வெளிப் படாமை மெல்லவென் னெஞ்சிற்
படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கிற்
சிரல்வா யுற்ற தளவிற் பரலவற்
கான்கெழு நாடற் படர்ந்தோர்க்குக்
கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே.

உரை:—ஏஉ, தோழீ, யான்கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக; நேற் றிரவில் வேட்கைமிகுதியாலுற்ற ஆசைப்பெருக்கமானது துன்புறுத்த லாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து அம்புபட்ட மான்பிணைபோல வருத்தமுற்றேனாக, அப்பொழுது அன்னை யானுற்ற துன்பமிகுதியை அறிந்தாள்போல என்னைநோக்கி 'என்னிளமகளே, நீ தூங்குவாயல்லையோ' என்றலும் யான் சொல்வது வெளியிலே தெரியாதபடி மெல்ல என்னெஞ் சினுள்ளே, மிக்க மழைபொழிந்த கற்பாறையருகிலே பூத்த சிச்சிலிப்பற வையின் வாய்போன்ற அரும்புகளையுடைய முல்லையும் பரல்கள் நிரம்பிய

பள்ளங்களுமுடைய விளங்கிய காடுசூழ்ந்த நாட்டையுடைய தலைமகனைக் கருதியிருப்போர்க்குக் கண்ணுறக்கமும் வாராநிற்குமோ வென்றேன்காண்.

[1] எல்ல - இருபாற்பொதுச்சொல். அல்கல் - இரவு. வேணவா - வேட்கை யாலுண்டாகியஅவா; 'வேட்கை, அவா' என்னுமிருசொல்லும் "செய்யுண் மருங்கின்" (தொ-எழு-கு-உஅஅ,) என்ற சூத்திரவிதிப்படி கெட்டு மருவி முடிந்தது. ஏ - அம்பு. படர்தல் - நினைத்தல். இது தலைவியைத் தோழி

தாளுகக்கொண்டுகூறியது, தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலனாதலின்; இதற்குமுன்பு (உஅ) ஆஞ்செய்யுளுரையிற்கூறிய விதியை மீண்டுரைத்துக் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுநிவுறுத்தல். (கக)

[பாலை.]

இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த
தலைவன், பின்னும் பொருள்வலிக்கப்பட்ட
நெஞ்சிற்குச் செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் யான் முன்பு சுரத்தின்கட் சென்றபொழுது விசும்பிலெழுந்த திங்களைநோக்கி மலைமீது எம் காதலியிடத்து நிரம்பியதிங்களொன்று எம்முடையதென நினைத்திருந்தேனல்லலேனோவென்று முன்பு பொருள்வயிற்பிரிந்ததையும், நிலத்தின்கொடுமையையும், அங்கேசென்றபொழுது காதலியைக் கருதுங்கவற்சியையும் கூறிச் செலவழுங்காநிற்பது.

இளங்கீரனார்பாடியது.

சுஉ. வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை யயர்வுயிர்த் தன்ன
வென்றாழ் நீடிய வேய்பிறங் கழுவத்துக்
குன்றூர் மதிய நோக்கி நின்றுநினைந்
துள்ளினெ னல்லனோ யானே முள்ளெயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுத
லெமதுமுண் டோர் மதிநாட் டிங்க
ளுரறுகுரல் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்பல
வுலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறங்கு மாமலை யும்பரஃ தெனவே.

உரை:—வேர்கள் ஒன்றோடொன்று பிணிப்புண்ட மூங்கில்களிலே காற்றுமோதுதலா லுண்டாகிய ஒலிக்கின்ற வோசையானது தறியிலே கட்டப்பட்ட யானை வருந்தி நெட்டுயிர்ப்பெறிந்தாற்போன்ற கோடையிலே

பெற்ற மூங்கில் பிறங்கிய சுரத்துநெறியில் மலைவாய்ச்செல்லுங் திங்களை நோக்கிநின்று சிறிதுகருதி முட்போன்றபற்களையும் திலகமிட்ட மணக்

கமழ்கின்ற அழகிய நெற்றியையுமுடைய நான்நிரம்பிய மதித்திங்களைன்ப தோன் றெம்முடையதுமுண்டு, அத்திங்கள் இப்பொழுது யாண்டைய தோவெனில் 'முழங்குகின்ற வோசையையுடைய வெவ்விய காற்றானது வீசுதலாலே இலையுதிர்ந்து நிலையுடைய பலவாகிய வெறுங்கொம்புகளாய் நிற்கின்ற மரங்களையுடைய கற்கள்விளங்கிய கரியமலைமீதுள்ளதா யிராநின் றது' என்று யான் நினைத்திருந்தேனல்லேனோ? எ - று.

வேர்பயில் என்றும் பாடம்.

என்றூழ் - கோடை. உரறுதல் - முழங்குதல். உலவை - காய்ந்தகிளையுமாம். உள்ளினேனென்பது முன்பு பொருள்வயிற்பிரிந்தது. என்றூழ் நீடிய அழுவமென்பது நிலத்தின்கொடுமைகூறியது. இருந்தல்முதலாயின காதலியைக்கருதியகவற்சி. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - செலவழுங்கல்.

[நெய்தல்.]

இஃது, அலரச்சத்தாற் றோழி சிறைப்புற மாகச் செறிப்பறி வுறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் ஒருசிறைப்புறமாக வந்திருப்பதறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைவில்வரையுமாற்றானே, ஊரார்தூற்றிய பழிச்சொல்லால் அன்னை இல்வயிற்செறித்ததும் தலைவிகலன் பசலையாலுண்ணப்பட்டழி வதும் அறிவுறுத்துவானாய்த் தலைவன்தொடர்பானது இற்செறித்தலால் இப்படிப்பசலையாகி யழியக்கடவதுதானோவென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௬௩. உரவுக்கட லுழந்த பெருவலைப் பரதவர்
மிகுமீ னுணக்கிய புதுமண லங்கட்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவுநா றுவிளங்கிணர் விரித்துடன் கமழு
மழுங்க லூரோ வறனின் றதனு
லறனி லன்னை யருங்கடிப் படுப்பப்
பசலை யாகி விளிவது கொல்லோ
புள்ளுற வொசிந்த பூமயங் கள்ளற்
கழிச்சுரா நிவக்கு மிருஞ்சிறை யிவுளி
திரைதரு புணரியிற் கழூஉ
மலிதிரைச் சேர்ப்பனொ டமைந்தநந் தொடர்பே.

உரை:—வலிமையுடைய கடலிலேசென்று மீன்பிடித்தலில் வருந்திய பெரிய வலைகளையுடைய பரதவர் மிக்கமீன்களைக் காயப்போகட்ட புதிய மணற்பரப்பாகிய அவ்விடத்துக் கல்லெனவொலிக்குஞ் சேரியையடுத்த புலவுநாற்றத்திடத்துள்ள புன்னையின் விழாவுக்குரிய மணமுடைய விளங்கியபூங்கொத்து ஒருசேரவிரிந்து மணங்கமழாநிற்கும் அலரெடுக்கின்ற பேரொலியையுடைய இவ்வூரோவெனில் அறமுடையதில்லை; அதனால் பூ[illegible]வுந்திருத்தலா லுதிர்ந்த பூக்கலந்த சேற்றினையுடைய கழியாகிய இட[illegible]ன்மீதோடும் தேரிற்பூட்டிய பெரிய பிணிப்பையுடைய குதிரைகள் அலையெழுந்துவருங் கடனீராலே கழுவப்படுகின்ற மிக்க கடற்சேர்ப்பனோடு பொருந்திய நமது தொடர்ச்சியானது அறனில்லாத அன்னை இற்செறித்து அரியகாவலிற் படுத்தலாலே இங்ஙனம் பசலையாகி விளிர்தொழியக்[illegible]டியதானோ? எ - று.

கூரம் - இடம். நிவத்தல் - ஓடுதல். புலவல், அல் - சாரியை.

தன்னொழுகலாற்றைப் பொறாது அலர்தூற்றலால் ஊர் அறனின்றென்றாள். கேள்வனைக்கூடாதவாறு இற்செறித்தமையால் அன்னையும் அறனிலளென்றாள். களவொழுக்கம் எண்வகைமணத்தினு ளொன்றாதலின் அஃதறனேயாம்; அதனுக்கு ஊறுசெய்தல் அறனின்மையென்றவாறு. பசலையாகிவிளிவதோவென்றது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—கழிச்சேற்றிலோடுங் குதிரைகளினுடம்பிலே பட்ட சேறு கடல்நீரால் கழுவப்படுமென்றது களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைமகள் மேலும் தலைமகன்மீதுமேறிய அலர் அவ்விருவரும் வரைந்து கொள்ளுதலால் நீக்கப்படவேண்டு மென்றதாம்.

இறைச்சி:—மணற்பரப்பிலே பரதவர் மீனுணக்கலானாகிய புலவு நாற்றத்தைப் புன்னைமலர் மணம்வீசுதலாற் போக்கிக் கமழாநிற்குமென்றது சேரியிடத்தே தலைவிக்காக எமர்பெறக்கருதிய பொருளாசையைத் தலைவன் சான்றோரைமுன்னிட்டுத் தரும் அருங்கலமுதலியவற்றாலே போக்கி வரைவுமாட்சிமைப்பட முடிப்பானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவிடைத் தலைவியதருமைகண்டு தூதுவிடக்
கருதிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் வருந்தியதறிந்த தோழி அவன்பால் தூதுவிடக்கருதுதலும் அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி நம்மைக்கைவிட்ட அவரைக்கருதாதொழிக, உள்ளம் அவர்பாற்சென்றமை

யால் என்னுடம்பு வறிதாயிராநின்றது, இனிவரினும் நமது நோய்க்குமருந்தாகமாட்டார், ஆதலின் அவர் அங்கேயேயிருப்பாராக, நம்நோயை நமர் காணுதொழிவாராகவென வருத்தமிகுதிதோன்றக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௬௪. என்ன ராயினு மினிநினை வொழிக
வன்ன வாக வினைய றோழியா
மின்ன மாகநத் துறந்தோர் நட்பெவன்
மாரி ருடுக்கை மலையுறை குறவ
ரறியா தறுத்த சிறியிலைச் சாந்தம்
வறனுற் றார முருக்கிப் பையென
மரம்வறி தாகச் சோர்ந்துக் காங்கெ
னறிவு முள்ளமு மவர்வயிற் சென்றென
வறிதா கிகுலையென் யாக்கை யினியவர்
வரினு நோய்மருந் தல்லர் வாரா
தவண ராகுக காதல ரிவணந்
காமம் படரட வருந்திய
நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.

உரை:—தோழீ, நமதுகாதலர் எவ்வளவுசிறப்புடையராயினும் அவர்பால் தூதுவிடக்கருதுவதனை இனி நீ ஒழிப்பாயாக; நம்மைக் கைவிட்டாரென்று அத்தன்மையவாக வருந்தாதேகொள்; நாம் இத்தன்மையேமாகி வருந்தும்வண்ணம் நம்மைத்துறந்த அவர்நட்புத்தான் இனி நமக்குயாதுபயன்

படாநிற்கும்? மரற்பட்டையினாலே பின்னிய உடையினையுடைய மலையிலிருக்கிற குறவர் தாம் அறியாமையினாலே மேற்பட்டையையறுத்த சிறிய இலையையுடைய சந்தனமரத்தில் வற்றல்தொடங்கி மிகக்கெடுத்து மெல்லென அந்தமரம் வறிதாமாறு, அதன்கணுள்ள நீர் அறுபட்டவாயின்வழியே சோர்ந்துவடிந்தாற்போல என் அறிவும் உள்ளமும் அவரிடத்துச்சென்றொழிந்தனவாதலின் இருளாய், என்னுடம்பு உள்ளில் யாதுமில்லையாய் நின்றதுகாண்; இனி அவர் இங்குவந்தாலும் என்னோய்க்குரிய மருந்தாகார் ஆதலிற் காதலர் வாராது அங்கேயே உறைவாராக; இங்குக் காமமும், அதனாலுண்டாகிய நினைவும் நம்மை யொறுத்தலாலே வருந்தியநோய் மிக்க ஏதப்பாட்டினை நமது சுற்றத்தார் காணாதொழிவாராக; எ - று.

நத்துறந்தோர் - நம்மைத்துறந்தோர்; இரண்டன்றொகை. நம்துறந்தோர் என்பது (தொ-எழு-கசுஎ,) சூத்திரத்தில் அன்னபிறவுமென்றதனால் வலித்துநின்றது. காணன்மார் - இது மாரீற்று எதிர்மறைவியங்கோள்;

அல்-எதிர்மறையுணர்த்தியது. மேற்பட்டைசீவியதன்வழியாலே நீர்வடிந்த சந்தனமரம் படுவதுபோலப் புணர்ச்சிநசையின்வழியாலே என்னறிவு முள்ளமும் அங்கேசெல்ல உடம்பு இறக்குந்தன்மையையுடையதென உவமையோடு பொருளைப் பொருத்திக்காண்க. இஃது அழிவில்கூட்டத்துக் காதல் கைம்மிகல்.

ஆற்றாமைமிகுதியால் இருகால்விளித்தாள். நோய்முற்றி இறந்துபடுந் தன்மைவந் துற்றதெனக்கொண்டு வரினும் நோய்மருந்தல்ல ரென்றாள். சுற்றத்தார் கண்டுவைத்துப் பழியேற்றாதபடி இறப்பதே நலனெனக்கொண்டு எமர் காணாதொழிகவென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (சுச)

[குறிஞ்சி.]

இது, விரிச்சிபெற்றுப்புகன்ற தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் குறித்தபருவத்துவாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி, யானுங்கவலுகையில் நம் அயலகத்து மாது தான் வேறொருத்தியிடம் உரையாடும்பொழுது 'அவன் இப்பொழுதே வருகுவன்' என

வாய்ச்சொற்கூறினளாதலின் அவன் அமிழ்தமுண்பாளாகவெனத் தான் பெற்ற நன்னிமித்தங்கூறித் தேற்றுகிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

சுரு. அமுத முண்கநம் மயலி லாட்டி
கிடங்கி லன்ன விட்டுக்கரைக் கான்யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீரலைக் கலாவ
வொளிறுவெள் ளருவி யொண்டுறை மடுத்துப்
புலியொடு பொருத புண்கூர் யானை
நற்கோடு நயந்த வன்பில் கானவர்
விற்சுழிப் பட்ட நாமப் பூசல்
னுருமிடைக் கடியிடி கரையும்
பெருமலை நாடனை வரூஉமென் றோளே.

உரை:—விட்டுவிட்டுக் கரைத்துச் செல்லுதலையுடைய கான்யாற்றின் கண்ணே கலங்கும்பாசியை நீர் அலைத்தலானே அவை யாண்டுங்கலப்ப விளங்கிய வெள்ளிய அருவியினது ஒள்ளிய துறையின்கண்ணே பாய்ந்து புலியுடனே போர்செய்தலானுண்டாகிய புண்மிக்கயானையின் நல்லதந்தத்தை விரும்பிய அன்பற்ற வேடரின் வில்லினின்றுவிடும் அம்புபட்டதனாலாகிய சுழன்ற அச்சத்தைத் தருகின்ற பிளிற்றலின்பேரொலியானது இடியிலுண்

டாகு மிக்க முழக்கத்தைப்போல ஒலிக்கும் பெரியமலைநாடன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அவனை நாம் கருதியிருக்கும்பொழுது நம் அயல்வீட்டு மாதொருத்தி வேறொருத்தியிடம் உரையாடுகின்றவள் நமக்கு நன்னிமித்தமாக, 'கிடங்கில்' என்னும் ஊர்போன்ற சிறந்த இனியசொல்லால் 'அவன் இன்னே வருகுவன்' எனக்கூறினள்காண்; அவ்வார்த்தை அசரீரியெனப் படுதலால் நம்மலைநாடன் இன்னேவருமென யான்கருதுகின்றேன்; நீ வருந்தாதேகொள்; இங்ஙனம் நமக்கு நன்னிமித்தமாகக்கூறிய அவ் வயல்வீட்டு மாது தேவருணவாகிய அமுதத்தினை ஈண்டுக் கைவரப்பெற்று இப்பொழுதே உண்பாளாக; எ - று.

உண்டுறையெனவும் பாடம்; நீர்பருகப்படுந்துறையென்க.

கிடங்கில் - ஓரூர்; பொய்கையாராற் பாடப்பெற்றசிறப்புடையது. விரிச்சி - நன்னிமித்தம். கான்யாற்றருவியெனவியைக்க. விட்டுக்கரை -

மலையொத்தகரையெனினுமமையும். சுழி - சுழற்சி.

உள்ளுறை:—புலிபொருதலாலே புண்மிக்கயானை காமநோய்பொருதலால் வருத்தமுற்றதலைவியாகவும், வேடர் யானையின்மருப்புப் போக அம்பு விடுவது ஏதிலாட்டியர் தலைவியினுயிருக்கே ஏதமுண்டாம்படி அலரெடுத்ததாகவும், அம்புபட்ட யானை பூசலிடுவது அலரைப்பொருளாய தலைவி வருந்துவதாகவும், அப்பூசல் மலையிற்சென்று மோதுதலானது அவ்வருத்தச் செய்தி தலைவன்மாட்டுஞ் சென்றுவிட்டதாகவும் அத்தகைய மலைநாடனுதவின் இன்னேவருகுவனெனவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (சுரு)

[பாலை.]

இது, மனைமருட்சி.

எ - து, தலைவன் கொண்டுதலைக்கழிதலும் அவ்வுடன்போக்கினை யறிந்த நற்றாய் உண்மகிழ்வோடு அஃது அறனெனக்கொண்டிருந்தும் தனிமையில் வெஞ்சுரஞ்சென்றமைகருதி ஆற்றாளாய் என் மெல்லிய இளமகள் தன்னைவிரும்பும் நல்லகாதலனைப் பெற்றனளாயினும் கொடியசுரத்திற் செல்லுதலாலே மலர்போன்ற அவளுடைய கண்கள் சிவந்து ஒளிமழுங்கி யலமருங்கொல்லென மனையகத்து மருண்டு வருந்திக் கூறுகிற்பது.

இனிசந்தநாகனார்பாடியது.

சுசு. மிளகுபெய் தனைய சுவைய புன்கா
யுலறுதலை யுகாஅய்ச் சிதர்சிதர்ந் துண்ட
புலம்புகொ ணெடுஞ்சினை யேறி நினைந்துதன்
பொறிகிள ரெருத்தம் வெறிபட மறுகிப்
புன்புறா வுயவும் வெந்துக ளியவி

ணயந்த காதலற் புணர்ந்தன ளாயினுஞ்
சிவந்தொளி மழுங்கி யமர்த்தன கொல்லோ
கோதை மயங்கினுங் குறுந்தொடி நெகிழினுங்
காழ்பெய் யல்குற் காசுமுறை திரியினு
மாணலங் கையறக் கலுழுமென்
மாயக் குறுமகண் மலரேர் கண்ணே.

உரை:—மிளகினை யிட்டுவைத்தாற்போன்ற சுவையுடைய காய்ந்த

கிளைகளையுடைய உகாய்மரத்திலுள்ள புல்லியகாயை வண்டுகள் நெருங்காத படி போக்கி யுண்டதனாலாகிய வருத்தமிக்க புல்லியபுறா, நெடியகிளைமே லேறித் தான் தின்ற தவற்றைக்கருதி வரைகள்விளங்கிய தன்பிடரிசிலிர்த் துத் தின்ற வெறிப்பினால் மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்கும் வெப்பங்கொண்ட புழுதிமிக்க நெறியின்கண்ணே தன்னைவிரும்பிய காதலனைக் கூடிச்சென் றனளாயினும் சூடிய பூமாலைசிக்குண்டாலும், சூடியவளை கையினின்று கழுவினாலும், காஞ்சியணிந்த அல்குலின்மேல் நாலுகின்ற பொற்காசினம் முறைபிறழ்ந்துகிடந்தாலும் அவற்றைத் திருத்துதற்குத் தெரிந்திலளாய்த் தனது மாட்சிமைப்பட்ட அழகானது அழிந்தொழியுமாறு கலுழாநிற்கும் எனது அழகிய இளம்புதல்வியின் மலர்போன்றகண்கள் வெய்யசுரத்திற் செல்லுங்கடுமையாலே சிவந்து ஒளிமழுங்கிக் கலக்கமடைந்தனவோ? இவ் வொன்றற்கே வருந்தாநிற்பேன்; எ - று.

உலறுதலை - காய்ந்தகிளை. சிதர் - வண்டு. இயவு - நெறி. காழ் - எட் டுக்கோத்துக்களையுடைய அரைப்பட்டிகை. புலம்புகொள்புன்புறாவென இயைக்க. மாயம் - அழகு. குறுமகள் - இளமகள். மனைமருட்சி - இல்ல கத்து மருண்டிருத்தல். 'நயந்தகாதலற் புணர்ந்தனளாயினும்' எனத் தான் அதனை அறத்தாறெனக் கருதியதுகூறினள். மெகிழினும் திரியினும் கைய றக்கலுழுமென்றது மிக்க இளமைப்பருவத்தைக் குறித்தது. இவ்வளவு இளம்பருவத்தாள் ஓராடவனைப்பெற்றுச் சென்றனளென அவளறிவுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் வியந்துமகிழ்ந்தனளாம். கண்கலங்காமற்சென்றுழி மூற் றுமே மகிழ்வாளாவது.

இறைச்சி:—புறா தின்னத்தகாத காயைத் தின்று கிளையிலேறி மறுக் கமுற்று வருந்தாநிற்றல்போல என்மகள் ஏதிலாளனது மாயவின்பத்தினை நன்றெனக்கொண்டு சென்று பின்பு மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்குமோவென் றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமைநீங்குதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந்து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி நோக்கி மாலைப்பொழுதாயிற்று, நெறி ஏதமுடைத்து, எமரும் வேட்டைமேற்சென் றனராதலால் எம்மூரின்கண்வந்து இன்றிரவுதங்கிச் செல்வாயாகவெனப்

பிரிவாற்றாமை கூறுவாள்போன்று குறிப்பினால் வரைவுதோன்றக் கூறு கிற்பது.

பேரிசாத்தனார்பாடியது.

௬௭, செய்விசும் பிவர்ந்த செழுங்கதிர் மண்டில
மால்வரை மறையத் துறைபுலம் பின்றே
யிறவருந்தி யெழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு
வெண்குவட் டருஞ்சிறைத் தாஅய்க் கரைய
கருங்கோட்டுப் புன்னை யிறைகொண் டனவே
கணைக்கான் மாமலர் கரப்ப மல்குகழித்
துணைச்சுறு வழங்கலும் வழங்கு மாயிடை
யெல்லிமிழ் பனிக்கடன் மல்குசுடர்க் கொளீஇ
யெமரும் வேட்டம் புக்கன ரதனாற்
றங்கி னெவனோ தெய்ய பொங்குபிசிர்
முழவிசைப் புணரி யெழுதரு
முடைகடற் படப்பையெம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—செய்மைக்கண்ணே ஆகாயத்திலேறிவந்த செழுவிய கிரணங்களையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் பெரிய அத்தமென்னுஞ் சிலம்பினூடு சென்று மறைதலானே யாருமின்றி நமது கடற்றுறை தனிமையாயிராநின்றது; இறாமீனைத் தின்றெழுந்த கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெளிய உப்புக்குவட்டின்மேலாக அரிய சிறகைவீசிப் பரந்துசென்று கரையிலுள்ள கரியகிளைகளையுடைய புன்னைமரங்களிலே தங்குதல்கொண்டன; திரண்ட தண்டினையுடைய நெய்தன்மலர் மறையும்படியாக நீர்பெருகும் கழியின்கண்ணே துணையோடு சுறாமீன் இயங்குதலுஞ்செய்யும்; அவ்விடத்தில் இரவில் ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலில் மிக்க விளக்கங்களைக் கொண்டு எமது சுற்றத்தாரும் மீன்வேட்டையாடச் சென்றுவிட்டனர்; ஆதலால் பொங்குகின்ற பிசிரையும், முழவுபோல ஒலித்தலையுமுடைய அலையெழுந்து உடைந்துவிழுகின்ற கடற்கரையிலுள்ள நெய்தனிலத்தில் யாங்களுறைதலையுடைய எம்மூரின்கண் நீயிர் இன்றிரவிலே தங்கிச்செல்லின் என்னகுறைபாடுண்டாகுமோ? எ - று.

அருந்தெழுந்தவெனவும் பாடம்.

வெண்குவடு - வெளியமணற்குன்றமாம். இறைகொள்ளல் - தங்குதல். வழங்கலும் வழங்கும், முழுவதூஉக்காரியவாசகமாயேயின்றது. ஊர்க்கு - ஊரின்கண்; உருபுமயக்கம்.

துறைபுலம்பின்று என மக்களியங்காமையும் இயங்காதவழி ஆறலைப் போரால் ஏதநிகழுமென்பதுங் குறிப்பித்தாள். தலைவியோடுறைகவென் பாள் குருகுகள் மனையிலே தங்குதல்கொண்டன காணுதிரென்றாள். நெறியிலே தன்கொம்பா லூறிழைக்குஞ் சுறுமீன் துணையோடியங்கலுமா மென இதவும் நெறியின தேதங்கூறித் தலைவியொடு தலைப்பெய்திருக்கப் பணித்ததாம். எமரும் வேட்டம்புக்கனரெனத் தமரா லேதநிகழாமைகூறி னவன் செல்லுதிரேல்நெறியில் அவர்கண்டு ஊறிழைப்பினு மிழைப்பரென அச்சுறுத்தினளுமாம். இரவில் தலைவியின்மனையகத்துத் தங்குவதனைவிரும் புதற்கு வரைந்தன்றி வெளிப்படையாகத் தங்க வியலாதாதலா லிது வரைவு கடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனுக்கு இற்செறிப்புணர்த்தி அவன் வரையுமாற்றானே, அவர்மலையில் மழைபெய்து வெள்ளம்வாராநின் றது, நம்மை இல்வயிற்செறித்திருப்பதை விட்டுவிடும்படியாக யாரேனுஞ் சென்றுகூறினால் அன்னை விடுவளோ விடுவளாயின் நமதுநோய் நீங்கும்படி ஆடுகிற்பேம்; அங்ஙனங்கூறுவாரைப் பெறாமையின் அது கழிந்ததெனத் தோழி தலைவியைநோக்கி வருந்திக் கூறாநிற்பது.

பிரான்சாத்தனார்பாடியது.

கூஅ. விளையா டாயமொ டோரை யாடா
தினையோ ரில்லிடத் திற்செறிந் திருத்த
லறனு மன்றே யாக்கமுந் தேய்ம்மெனக்
குறுநுரை சுமந்து நறுமல ருந்திப்
பொங்கிவரு புதுநீர் நெஞ்சுண வாடேம்
வல்லி தின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறினே
செல்கென விடுநண்மற் கொல்லோ வெல்லுயிர்க்
கூரவுரு முரறு மலையிரு ணடுநாட்

கொடிநுடங் கிலங்கின மின்னி
யாடுமழை யிறுத்தன்றவர் கோடுயர் குன்றே.

உரை:—அவரது சிகரமுயர்ந்த குன்றம் ஒளியை யெங்கும்பரப்பி வலிய இடிமுழங்குகின்ற இரவிருளி னயாமத்திலே கொடிநுடங்கினாற் போன் றிலங்கினவாய்மின்னி இயங்குகின்றமுகில் தங்கி மழையைப்பெய் யாநின்றது; இப்பொழுது 'இளமங்கையர் தாம் விளையாடுகின்ற தோழியர் கூட்டத்தோடு ஓரையாடாமல் வீட்டில் இற்செறிக்கப்பட்டிருத்தலானது அறநெறியன்று, அன்றிச் செல்வமுந் தேய்ந்துவிடும்' என்று விரைந்து சென்று அன்னையை வணங்கிச் சொல்லுபவரை நாம் பெறுவேமாயின் அவ் வன்னை நம்மைநோக்கி நீயிர் செல்வீராகவென்று விடுப்பாளோ? அங்ஙனம் விடுப்பின் அவர்மலையிற் பெய்யுமழை குறியநுரைகளைச் சுமந்துகொண்டு நறியமலர்களுடனே யாற்றிற்பொங்கிவருகின்ற புதுநீரை உள்ளம் மகிழ யாம் ஆடாநிற்போம்; அங்ஙனங் கூறுவாரைப் பெற்றிலேமாதலால் யாங் கொண்ட அவா வீணேகழிந்தது; எ - று.

ஓரை - புஞ்சாய்ப்பாவைகொண்டு மகளிராடும் விளையாட்டு. உந்தி - யாறு. ஆக்கம் - செல்வம். குன்றம்முகில் மழையிறுத்தன்று என இடத்து நிகழ் பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. மன் - கழிவுப்பொருளது. எல்லுமிழ்ந்து மின்னியெனக்கூட்டுக. நறுமலருடனே பொங்கிவருமெனக் கூட்டுக.

இளையோர் ஆடவெனக்கொண்டு இளையோரில்லாதவிடத்திருத்த லறனுமன்று என்றவழி தங்கருத்துத் தலைவி காதலனைமுயங்கவேண்டினும் பாதுகாப்பா ரில்லாதவிடமென்று அன்னை கொள்ளுதற்பொருட்டெனவு மாம். வரைவுநீட ஆற்றாததலைவியின் வேறுபாடு புறத்தார்க்குப்புலனு காமை மறையுமென்னுங்கருத்தால் அவர் மலையினின்றுவருகின்ற நீரிலாடு கெமென்றாள். இற்செறிந்திருத்த லென்றதனால் செறிப்பறிவுறுத்தியதா யிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (கஅ)

[முல்லை.]

இது, வினைவயிற்பிரித லாற்றாளாய தலைவி

சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்துபோன தலைவன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அதனை யாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுதுவருதலு மிகத்துன்புற்று இம் மாலைப்பொழுது அவர்சென்றநாட்டும் இத்தன்மையதாய் வருத்திப்புகுமாயின் அவர் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினைமேற்செல்லும் பற்றுள்ளம் விடுத்து இன்னேவருகுவர்; அப்படியில்லைப்போலுமென வருந்திக் கூறாநிற்பது

சேகம்பூதனார்பாடியது.

௬௯. பல்கதிர் மண்டிலம் பகல்செய் தாற்றிச்
சேயுயர் பெருவரைச் சென்றவண் மறையப்
பறவை பார்ப்புவயி னடையப் புறவின்
மாயெருத் திரலை மடப்பிணை தழுவ
முல்லை முகைவாய் திறப்பப் பல்வயிற்
றோன்றி தோன்றுபு புதல்விளக் குறாஅ
மதர்வை நல்லான் மாசி றெண்மணி
கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோ டொன்றி
யைதுவந் திசைக்கு மருளின் மாலை
யாள்வினைக் ககன்றோர் சென்ற நாட்டு
மினைய வாகித் தோன்றின்
வினைவலித் தமைத லாற்றலர் மன்னே.

உரை:—பலகதிர்களையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் பகற்பொழுதைச் செய்துமுடித்து மிகவுயர்ந்த பெரிய அத்தமயமலையிற் சென்று அங்கே மறையவும், பறவைகள் தம் பிள்ளைகளிருக்குங் கூட்டிற்சென்று தங்கியிருப் பவும், காட்டின்கண்ணே கரிய பிடரியையுடைய கலைமான் இளமையை யுடைய தன்பெண்மானைத் தழுவியிருப்பவும், முல்லையரும்புகள் மலரவும், பலவிடங்களிலுமுள்ள புதர்தோறும் காந்தள்தழைத்துத் தன்மலராகியவிளக் கேந்திநிற்பவும் செம்மாப்பையுடைய நல்ல பசுவின் குற்றமற்ற மணியின் தெளிந்தவோசை விளைந்த கோலையுடைய ஆயர்தங் குழலோசையோடு சேர்ந்து மெல்லிதாகவந்து ஒலியாநிற்கும் அருளில்லாத இம் மாலைப்பொழு தானது பொருளீட்டுமுயற்சியால் நம்மைக் கைவிட்டகன்ற தலைவர் சென் றநாட்டிலும் இத்தன்மையாகத் தோன்றுமாயின் அவர்தாம் ஏறட்டுக் கொண்ட செயலின்கண்ணே உறுதிகொண்டு தங்கியிருப்பாரல்லர்; அப்படி யில்லாமற்கழிகின்றது; எ - று.

பார்ப்பு - இளம்பறவை. உற - உடன்பாட்டெச்சம். தெண்மணி - மாலையிற்போதரும் பசுக்களை ஏறுசென்று புணர்தலாலே அப்பசுவின்கழுத் திட்ட மணி விரைந்தொலிக்குந் தெளிந்த ஓசை. ஐது - மெல்லிது. மன் - கழிவு.

மண்டிலம் ஆற்றி மறையவென்றது பகலின் வெம்மையடங்கியதும் காமக்களியாட்டயர்தற்குரிய பொழுது போதருகின்றதுங் குறிப்பித்தது. பறவை யடையவென்றது குடம்பையிற் பிரிந்துசென்ற புள்ளினம் மீண்டு வந்து புகும்பொழுதத்துங் காதலர்வந்திலரேயென மாலைநோக்கி யிரங்கிய தாம். இரலை பிணையைத் தழுவுங்காலம் அதுவேயாதலின் இங்ஙனம் காத

லர்வந் தென்னைத் தழுவினரிலரேயென இதுவும் அம்மாலையைநோக்கி வருந்திக்கூறியதாம். முல்லை முகைவாய்திறப்பவென்றது நறுமணங்கொ டுக்கு முல்லைமலருங்காலம் மாலையாதலின் இதுவும் அம்மாலையைநோக் கியதாயிற்று. காந்தள் புதலில்விளக்கெடுப்பவென்றது மாலைமறையின் விளக்கொடாயினும் போதரி னலனெய்துவேனென இதுவும் அதனை யேநோக்கிற்று. ஏனையவெளிப்படை. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர் வுயிர்த்தல். (கக)

[மருதம்.]

இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக்குறியானும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடு பட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகள் வரைதல்விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ்சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையைநோக்கிச் சிறியவெளியநாராய், தலைவர்க்கு யான்படுந் துன்பத்தைச் செப்பாதோய், எம்மூரி னிரையை அருந்தியபின் அவரூர்க்கேனுஞ்செல்; அதனையு மறப்பையோவென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

வெள்ளிவீதியார்பாடியது.

௭0. சிறுவெள்ளாங் குருகே சிறுவெள்ளாங் குருகே
துறைபோ கறுவைத் தூமடி யன்ன
நிறங்கிளர் தூவிச் சிறுவெள்ளாங் குருகே
யெம்மூர் வந்தெம் மொண்டுறைத் துழைஇச்

சினைக்கெளிற் றார்கையை யவரூர்ப் பெயர்தி
யனைய வன்பினையோ பெருமற வியையோ
வாங்கட் டெம்புன லிங்கட் பரக்குங்
கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க்கென்
னிழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே.

உரை:—சிறியவெளியகுருகே, சிறியவெளியகுருகே, நீர்த்துறையிலேகழுவிய வெள்ளாடையின் மாசற்ற மடிபோன்ற நன்னிறம்விளங்கிய சிறகினையுடைய சிறியவெளியகுருகே, அவ்விடத்துள்ள இனிய புனல் இவ்வூரின்கண்ணேவந்து பரக்கின்ற கழனியையுடைய நல்லவூரினையுடைய எனது காதலர்பாலேகி என்னுடைய கலன்கள் கழலுகின்றதுன்பத்தை இதுகாறுஞ்சொல்லாதோய், நீ எம்மூரினையடைந்து எமது ஒள்ளிய பொய்கையினது துறையிலேபுகுந்து துழாவிச் சினையுள்ள கெளிற்றுமீனைத் தின்றனையாகி அப்பால் அவருடையவூர்க்குச் செல்வாயாக; எம்மூர்வந்துண்ட

நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங்கூறுதற்குத்தக்க அனைய அன்பினையுடை

யையோ? அன்றேல் பெரியமறதியையுடையையோ? ஒன்றினை ஆராய்ந்து கூறிக்காண்; எ - று.

கெடிறு எனவும் பாடம்.

குருகு - நாரை; கொக்குமாம். அறுவை - ஆடை. தூவி - சிறகு. மறவி - மறதி. பருவரல் - துன்பம். வெள்ளாங்குருகு, ஆம் - சாரியை. இஃது அழிவில்கூட்டத்தின்கண்ணதாகிய அருமுனிவின்மை.

ஆங்கட்டீம்புன லீங்கட்பரக்கும் கழனி என்றது அவரூரிலுள்ள இனியபுனலே இங்குவருதலால் நீசென்றக்கால் அங்கும் இரையைப்பெறுதற் கியலுமென்றும் கழனியின்புன லீண்வெருதலால் ஊரும் அணித்தேயாமாதலின் வருந்தாதேகுதற்கியலுமென்றும் கூறியதாம். அனையவன்பினையோவென்றது எம்மூர்வந்தண்ட நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங்கூறுதற்குத்தக்க அத்தகைய அன்புடையையோவென்றதாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (எ0)

[பாலை.]

இது, தலைவனைத் தோழி செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, தலைவன் தான் பொருள்வயிற் பிரிவதைத் தலைவிக்குணர்த்தும்படி வேண்டத் தோழி தம்பாலுள்ள கண்ணோட்டத்தால் அவள் விடுப்பினும் புறாக்கள் ஒன்றனையொன்று புணர்ச்சிக்கு அழைக்கின்ற குரலைக் கேட்டு அவள் பெரிதும் ஆசையாலழிந்துதேயுமாறு அவளைத் தைவந்து விடுத்துப் போதற்கும் வன்மையுடையீரோவென்று அவன்செலவழுங்கக் கூறுகிற்பது.

வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்பாடியது.

எக. மன்னுப் பொருட்பிணி முன்னி யின்னதை
வளையணி முன்கைநின் னிகுளைக் குணர்த்தெனப்
பன்மா ணிரத்தி ராயிற் சென்மென
விடுந ளாதலு முரியள் விடினே
கண்ணு நுதலு நீவி முன்னின்று
பிரிதல் வல்லிரோ வைய செல்வர்
வகையமர் நல்லி லதவிறை யுறையும்
வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்
வீழ்துணைப் பயிருங் கையறு முரல்குரல்
தூம்பிலள் புலம்பக் கேட்டொறும்
பொம்ம லோதி பெருவிதுப் புறவே.

உரை:—ஐயனே, நிலையில்லாத பொருளைத்தேட ஆசைபிணித்தலானே அதன்கண்ணே கருத்தைச்செலுத்தி இக்காரியத்தை வளையணிந்த முன்கையையுடைய நின்தோழிக்குக் கூறுவாயாகவென்று பலவாக மாட்சிமைப்பட இரந்துகூறுகின்றனிராதலால் யான் சென்றுகூறின் 'நீயிர் செல்லுவீராக' என்று உம்மைவிடுத்தலுஞ்செய்வாள்; அங்ஙனம் அவள் நும்மைவிடுப்பினும் செல்வருடைய பலகட்டுக்களமைந்த வீட்டின்கண்ணே உள்ளிறப்பிலிருக்கும் அழகிய சிவந்த கால்களையுடைய சேவற்புறா தான் விரும்பிய பெண்புறாவைப் புணர்ச்சிக்கு அழையாநிற்கும் காமத்தாற் செயலறவுகொண் டொலிக்கின்ற அக்குரலோசையை, நும்மைப்பிரிந்து தனிமையாயிருந்து கேட்குந்தோறும் எம் பொலிவுபெற்ற கூந்தலையுடையதலைவி பேரவாவால்நடுங்கி வருந்துமாறு அவளுக்குமுன்புநின்று நீயிர் அவளுடைய கண்ணையும் நெற்றியையும் தைவந்து பிரிந்துபோதற்குவன்மையுடையீரோ? உடையீராயிற் சென்றுசொல்லுவேன்; எ - று.

செல்வரகவிறையுறையும்புறவு - செல்வமாந்தரால் வளர்க்கப்பட்டு அவரது உள்ளிறப்பில்விளையாட்டயரும்புறவு. பயிர்தல் - புணர்ச்சிக்கழைத்தல். பலபடிபயிர்தலால் கையற்றமுரல்குரலுமாம். விதுப்பு - ஆசையினால்வருந்துகின்றவருத்தம்.

இன்னேநிலையுற்ற இவளது காமவின்பத்தை இகந்து நிலையில்லாத பொருளை விரும்பிய நும்மறிவிருந்தபடிதா னென்னையென்பாள் மன்னுப் பொருட்பிணி முன்னினிரென்றாள். புறாக்கள் இடைவிடாது புல்லிப்புணருமியல்பின. அவற்றைநோக்குவார்க்குக் காமவின்ப மீதூருமாதலின் அதன் பொருட்டும் புறாவளர்ப்பது மக்களுக்கியல்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். ( )

[நெய்தல்.]

இது, தோழிசிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி முன்பு யான் அன்னைக்கு அஞ்சவேண்டுதலிற் பெயர்ந்து போவாயென்றுகூறினும் நம்மைவிட்டு நீங்காத தலைவன் இப்பொழுது நம் ஆயம் அறியினும் என்னவேதம்வருமோவென்று நடுங்குகின்றனனாதலின் நம்பால் அவன்வைத்தநட்பு இனி ஒழியுமென யானஞ்சுகின்றேனென்று தோழி கவன்றுகூறுகின்றது.

இளம்போதியார்பாடியது.

எட. பேணுப பேணர் பெரியோ ரென்பது
நாணுத்தக் கன்றது காணுங் காலை

கரு.

புயிரோ ரன்ன செயிர்தீர் நட்பி
னினக்கியான் மறைத்தல் யாவது மிகப்பெரி
தழிதக் கன்றாற் றானே கொண்கன்
யான்யா யஞ்சுவ லெனினுந் தானே
பிரிதல் சூழான் மன்னே யினியே
கான லாய மறியினு மாரு
தலர்வ தன்றுகொ லென்னு மதனாற்
புலர்வது கொல்லவ னட்பெனு
வஞ்சுவ றோழியென் னெஞ்சத் தானே.

உ.ரை:—தோழீ, பெரியோர் தாம் விரும்பியொழுகவேண்டுவனவற்றில் அங்ஙனம் விரும்பியொழுகாரென்று கூறுவதுதான் அதனை ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து எனக்கே வெட்கமுடைத்தாயிராநின்றது; உயிர் ஒன்றாயிருந்தாலொத்த குற்றமற்ற நட்பினையுடைய நினக்கு யான் மறைப்பதானது எவ்வளவுபெரியமானக்கேடாயிராநின்றது? முன்பு 'யான் அன்னைக்கு அஞ்சவேணுசலின் நீ அகன்றுபோவாய்' என்றாலும் அக்காலத்து நமது கொண்கன் நம்மைவிட்டுப்பிரியக் கருதுபவனல்லன்; அதுகழிந்தது; இப்பொழுதோவெனின் இக் களவொழுக்கம் கானலின்கண் விளையாட்டயர்கின்ற தோழியர்கூட்டம் அறிவதாயினும் அடங்காமல் எங்கேவெளிப்படுமோவென்றஞ்சிக் கூறாநிற்பன்; ஆதலின் அவனது நட்பு இல்லையாய்விடுமோவென்று என்னெஞ்சத்தி லஞ்சாநிற்பேன்; எ - று.

மன் - கழிவு. 'பேணுப....தக்கன்று' என்றது நம்பால்விரும்பியொழுகுந் தலைமகன் இப்பொழுது அப்படியொழுகவில்லையென்று நான் நினக்குச் சொல்லவருவது எனக்கே வெட்கமுடைத்தென்றவாறு. இது பிறிதுமொழிதலணி. அன்னையறியின் ஏதம்பயக்குமென்றறிந்துவைத்தும் நம்மை

நீங்காமை காதல்மிகுதிபற்றி. இப்பொழுது தோழியர்கூட்டம் அறியினும் அஞ்சியகல்வது அக் காதல்குறைந்தமைபற்றி. இனி அவனட்பு அஃகியது போலுமென்றதாம். கேட்டிருந்ததலைமகன் இதனைத் தலைவியறிவினிறந்து படுமோவென்று பிற்றைஞான்று வரைவொடுபுகுவானாவது. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (எ௨)

[பாலை.]

இது, செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட
தலைவி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்துபோதலையறிந்த தலைவி அவன் கேட்டுச் செலவழுங்குமாற்றானே தோழியைநோக்கித் தலைவரோடு மூயங்

கிக்கிடப்பினும் கொடிய மாலைப்பொழுதி லஞ்சுகின்ற யான் இங்கே தனிமையிற்றங்கிவாடும்படி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுச்செல்லுகிற்பரெனச் சொல்லுவராதலி னினியான் எங்ஙனமாற்றுவேனென வருந்திக்கூறாநிற்பது.

மூலங்கீரனார்பாடியது.

எ௩. வேனின் முருக்கின் விளைநுணை ரன்ன
மாணா விரல வல்வாய்ப் பேஎய்
மல்லன் மூதூர் மலர்ப்பலி யுணீஇய
மன்றம் போழும் புன்கண் மாலைத்
தம்மொடு மஞ்சு நம்மில ரொழியச்
செல்ப வென்ப தாமே செவ்வரி
மயிர்நிரைத் தன்ன வார்கோல் வாங்குகதிர்ச்
செந்நெலஞ் செறுவி னன்னர் துஞ்சும்
பூக்கெழு படப்பைச் சாய்க்காட் டன்னவென்
னுதல்கவி னழிக்கும் பசலையு
மயலோர் தூற்று மம்பலு மளித்தே.

உரை:—வேனிற்காலத்துச் செம்முருக்கின் பூங்கொத்தில் காய்த்துப் பழுத்து முற்றிய நெற்றுப்போன்ற மாண்பில்லாத விரல்களையுடைய பூசலி டுகின்ற வலிய வாயையுடையபேய், வளப்பத்தையுடைய பழைமையாகிய வூரின்கண்ணே தெய்வத்தின் முன்னிடப்படும் அருச்சனையுடனாகிய ஊன் மிடைந்த பலிச்சோற்றை யுண்ணவேண்டித் தான் நிலைபெற்றிருக்கின்ற பாழ்மன்றத்தை மோதியெழுகின்ற பிரிந்தாரைத்துன்புறுத்து மாலைப்பொ ழுதிலே நமது தலைவரொடு முயங்கிக்கிடப்பினும் அஞ்சுகின்றநாம் தனியே இங்குத் தங்குமாறு நம்மைக் கைவிட்டுச் செவ்விய ஐதாகியமயிரைநிரைத்து வைத்தாற்போன்ற நீண்ட திரட்சியையுடையனவாய் விளைந்த செந்நெற் கதிர்களையுடைய வயல்களில் அன்னப்பறவை துஞ்சாநிற்கும் பொலிவு பெற்று விளங்கிய கொல்லைகளையுடைய திருச்சாய்க்கானத்தைப்போன்ற எனது நெற்றியினழகையழிக்கும் பசலையையும், அதனைநோக்கி அயலி லாட்டியர்தூற்றும் பழிச்சொல்லையும் எனக்குக்கொடுத்துத் தாம் செல்லு கிற்பரென்று உழையர் கூறுநிற்பர்; இனி யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்?

மயிர் - நெல்வாலுக்குவமை. கோல் - திரட்சி. இனியான் என்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சிகள்:—(௧) பேய் மலர்ப்பலியுண்ணவேண்டி மன்றத்தைப் புடைத்தெழுமென்றது பசலையானது என்னலத்தை யுண்ணவேண்டி நெஞ் சைப் புடைத்து நெற்றியிலெழுமென்றதாம்.

,, ,, (௨) செறுவில் அன்னந்துஞ்சுமென்றது யானும் சேக் கையின்கண்ணே அவர் மார்பிற்றுஞ்சியிருந்தேன் இப்பொழுது அஃதில்லை போலுமென்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல்.

[நெய்தல்.]

இது, தலைவி பாணற்கு வாயின் மறுத்தது.

எ - து, தலைவி புதல்வனைப்பெறுங்காலத்துப் பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன், அவன் நெய்யாடியபின்வந்து புலவிநீக்கவேண்டிப்பாணனைவிடுப்ப அப்பாணனைநோக்கித் தலைவன் ஏதிலாளனாயினன், காதற்பரத்தை மனைவி யேயென்றிவ்வூரறிந்துவிட்டது இனிமாறாது; ஆதலின் அதனை மறைத்து ஈண்டுக் கூறுதொழியெனத் தலைவி புலந்துகூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௭௪. வடிக்கதிர் திரித்த வன்ஞாட் பெருவலை
யிடிக்குரற் புணரிப் பௌவத் திடுமார்
நிறையப் பெய்த வம்பி காழோர்
சிறையருங் களிற்றிற் பரதவ ரொய்யுஞ்
சிறுவீ ஞாழற் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை
யேதி லாள னுமென்ப போதவிழ்
புதுமணற் கானற் புன்னை நுண் டாது
கொண்ட லசைவளி தூக்குதொறுங் குருகின்
வெண்புற மொசிய வார்க்குந் தெண்கடற்
கண்டல் வேலிய வூரவன்
பெண்டென வறிந்தன்று பெயர்த்தலோ வரிதே.

உரை:—திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட கதிரிட்டுமுறுக்கிய வலிய கயிற்றாற்பின்னிய பெரியவலையை இடிபோலமுழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலிலிடும்பொருட்டு, நிறைய ஏற்றப்பட்ட தோணியைப் பரிக்கோற்காரர் பிணித்துச் செலுத்துகின்ற அடக்குதற்கரிய களிற்றியானையைப்போலப் பரதவர்செலுத்தாநிற்கும் சிறியமலரையுடைய ஞாழன்மரங்களையுடைய பெரிய கடற்கரைக்குத் தலைவனைக்குறித்து 'அவன் நமக்கு நட்புடையனல்லன்; ஏதிலாளனுமாயினன்' என்று பலருங்கூறாநிற்பர்; அதற்கேற்ப மலர் விரிகின்ற புதிய மணற்பரப்பையுடைய சோலையிலுள்ள புன்னையின் நுண்

ணிய மகரந்தப்பொடி ஒடுகின்ற கீழ்காற்றுவந்து மோதுந்தோறும் குருகின் வெளிய முதுகில் நெருங்கத் தூர்க்காநிற்கும் தெளிந்த கடற்கரையிலுள்ள கண்டல் மரம் நிரம்பிய வேலியையுடைய இவ்வூரானது 'அவனால் விரும்பப்படும் பரத்தையானவள் அச்சேர்ப்பனுக்கு மனைக்கிழத்தியாயினள்' என்று கூறாநின்றது; அங்ஙனமுண்டாகிய வார்த்தையைப் பெயர்த்தொழித்தல் இனி யாவர்க்கும் அரியதொன்றாகும்; ஆதலிற் பாண, ஈண்டு வாராதேகொள்; எ - று.

அம்பி - தோணி. ஒய்யும் - செலுத்தும். தூக்குதல் - அசைத்தலுமாம்.

மொசிதல் - நெருங்கல். இனி ஒசியவெனப்பிரித்துத் தாழவென்றுரைப்பினுமாம். போதவிழ்புன்னை யெனவும் ஆர்க்குமூரெனவு மியைக்க. ஆதலினென்பதுமூதற் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுறை:—பரதவர் தாம்திரித்த பெருவலையைக் கடலிலிட்டு மீன்பிடிக்கவெண்ணித் தோணியிலேற்றிச் செலுத்துவரென்றதனாலே தலைவன் தான்கற்ற சூழ்ச்சியை ஒருதூதுவழியேவிடுத்து என்னைவயமாக்கவெண்ணி அச்சூழ்ச்சியை நினக்குக்கற்பித்து நின்னைவரவிடுத்தானென்றதாம். களிற்றின் என்ற ஏனையுவமம் பரதவர் வலையைத்தோணியிலேற்றிச் செலுத்துமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. இது வினையுவமப்போலி.

இறைச்சி:—கீழ்காற்று மோதுதலாலே புன்னை நுண்டாது குருகின்மேலுதிர்ந்து அதனைமறைக்குமென்றது தலைவன்பிரிதலினாகிய காமநோயாலே பசலைதோன்றி என்மெய்முழுதுமூடி மறைத்து வேறுபடுத்தியதென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (௭௪)

[குறிஞ்சி.]

இது, சேட்படுக்கப்பட்டாற்றானாகிய தலைமகன்
தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவி கிடைத்தற்கரியளாமென அவனைச் சேட்படுத்திக் கூறுந்தோழி நகையாடிக் கூறக்கண்டதலைமகன் அந்நகைபொறாது அவளை நோக்கி இதுதகாதுகண்டாய்; அத்தலைமகளுடைய நோக்கம்பட்ட என்னுள்ளமுய்யுமாறு நகைசெய்யாதுரைப்பாய்; அன்றேல் என்னெஞ்சுடையுமெனப் புலம்பிக்கூறுநிற்பது.

மாமூலனார்பாடியது.

௭௫. நயனின் மையிற் பயனிது வென்னாது
பூம்பொறிப் பொலிந்த வழலுமிழகன்பைப்

பாம்புமி ழணங்கி யாங்கு மீங்கிது
தகாஅது வாழியோ குறுமக ணகாஅ

துரைமதி யுடையுமென் னுள்ளஞ் சாரற்
கொடுவிற் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சூன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த வாயிழை மழைக்க
ணுரூஉ நோக்க முற்றவென்
பைத னெஞ்ச முய்ப்பு மாறே.

உரை:—இளமகனே, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; உன்னிடத்திற் சிறிதும் நன்மையில்லாமையால் இதுதான் பயனென்று கருதாமல், பொலிவுபெற்ற புள்ளிகளமைந்த அழல்போன்ற நஞ்சையுமிழ்கின்ற அகன்ற படத்தையுடைய பாம்பு உயிர்களைக்கொல்லும்பொருட்டுக் கடித்து வருத்துதற்போலும் இங்கு நகைத்துரைப்பதாகிய இது தகுதியுடையதொன்றன்று காண்; மலைச்சாரலின்கண்ணே விளைந்த வில்லையுடைய வேட்டுவன் கோட்டினையுடைய பன்றியையெய்துகொன்று அதன்பசியதசையிற் பாய்ச்சியதலாலெசிவந்த அம்பைப்போலச் செவ்வரிபரந்த ஆராய்ந்த இழையையணிந்த தலைவியின் குளிர்ச்சியுற்ற கண்களினுடைய பொருந்தாப்பார்வையுற்ற எனது வருந்தியநெஞ்சம் உய்யும்வண்ணம் இங்ஙனம் நகைசெய்யாதுரைப்பாயாக; அன்றி நகைத்துக்கூறின் என்னுள்ளங் கலங்காநிற்கும்; எ - று.

கோட்டுமா - பன்றி. பயனிதுவென்னுது நகையாடிக்கூறுமிது பாம்பு அணங்கியதுபோலுமெனவுமாம். வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம். உரூஉ நோக்கம் - செவ்வனேபாராது கடைக்கண்ணுனோக்கும் நோக்கம். பைதல் - வருந்துதல்.

அவன்படுந்துன்பத்தை யாற்றுவித்தற்கின்றி யசதியாடலின் நயனுடையையல்லையென்றான். இரக்கங்கூருதற்பொருட்டு வாழியோவென்றான். என்வருத்தமறியுந் திறத்தினையல்லைபோலுமென்பான் குறுமகவென்றான்; இளமையோர் பிறவுயிர்படுந்துன்பத்தைக் கருதமறிவுவாய்ந்திலாதவின். உருநோக்கந் தன்னுயிரை வாட்டலின் கோட்டுமாதொலைச்சி யூன்பெய்த பகழியை உவமித்தான். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றுதுரைத்தல்.

[பாலை.]

இது, புணர்ந்துடன் போகாநின்ற தலைவன்
இடைச்சுரத்துத் தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, உடன்கொண்டுசெல்லுந் தலைவன் தலைவியைத் தன் ஆயத்தொடு செல்வான்போல ஆற்றுவித்துக்கொண்டு செல்கின்றான் நின் அடி

தன் னோவாதிருத்தற்பொருட்டு ஆலமரத்தின்கீழேதங்கி இளைப்பாறி அஞ்சாது எங்கேதங்கவிரும்பினும் அங்கேதங்கி வருந்தாதேயெனக் கூறி மெல்லக்கொண் டேகாநிற்பது.

அம்மூவனார்பாடியது.

௭௬. வருமழை கரந்த வானிற விசும்பி
னுண்டுளி மாறிய வுலவை யங்காட்
டால நீழ லசைவு நீக்கி
யஞ்சுவழி யஞ்சா தசைவழி யசைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலிழைக் குறுமக
ளிம்மென் பேரலர் நம்மூர்ப் புன்னை
வீமல ருதிர்ந்த தேனூறு புலவிற்
கான லார்மணன் மரீஇக்
கல்லுறச் சிவந்தநின் மெல்லடி யுயற்கே.

உரை:—தூய கலன்களையணிந்த இளமடந்தாய், இந்த மெல்லிய பெரிய பழிச்சொல்லைத் தூற்றுதலையுடைய நினது ஊரின்கணுள்ள புன்னையின் காம்பிற்றமலர் மிகுதியாகவுதிர்ந்ததனாலே தேன்மணம்வீசுகின்ற புலவினையுடைய கழிக்கரைச் சோலையின் மிக்க மணலிலேநடந்து, இப்பொழுது கற்கள்பதிதலாலே சிவந்த நின்னுடைய மெல்லிய அடிகள் வருந்தாதிருத்தற்பொருட்டு, வருகின்றமழை பெய்யாதொழிந்த வெளிய நிறத்தையுடைய விசும்பினின்று விழுகின்ற நுண்ணிய துளிகளும் இல்லையாகிய

காற்றுச் சுழன்றுவீசும் அழகிய காட்டு நெறியகத்து ஆலமரத்தினிழலிலே தங்கி இளைப்பாறி அஞ்சுமிடங் காணினும் ஆங்கு அஞ்சாது மற்றும் எவ்வெவ்விடத்தே தங்கவேண்டினும் அவ்வவ்விடத்தே தங்கிச் சிறிதும் வருத்தமுறாமல் ஏகுவாயாக; எ - று.

வானிறவிசும்பு - மேகம்போன்ற கரியநிறமுடைய விசும்புமாம். உலவை - காற்று. அசைதல் - தங்குதல். அஞ்சுவழியென்றது மறவர்குழாம், ஆளி, எண்கு முதலிய காணுதன கண்டவிடத்தஞ்சுதல்.

தன்விறலைத்தெரிப்பான் அஞ்சுவழியஞ்சாதென்றான். நெடுந்தூரம் போந்தனமாதலி னினித் தமர்தொடர்ந்துவருவர்கொலென்னும் அச்சமில்லை யெனக்கொண்டு அசைவழி யசைஇயென்றான். புன்னைமலர்ப்பரப்பி னியங்கிய அடிகளாதலிற் கல்லினிடத்தச் சிவந்தவேயென் றிரங்கி வருந் தாதேகென்றான். இது செய்தலிற்களவு. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - அயர்வகற்றல். (எக)

[குறிஞ்சி.]

இது, பின்னின்றதலைவன் நெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, தோழியை மதியுடம்படுக்கச்சென்ற தலைமகன் அவள்பாற் குறையுற்றுநிற்றலைக்கண்டு இவளொரு குறையுடையான்போலுமென அத் தோழி ஆராயுங்காலத்து அதுவரையும் பொறாத தன்னெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சே, நமது காதலியிளேக்கமே நம்மை இவள்பா லிரந்துபின்னிற்கும் படி செலுத்துகின்றதாதலின் இவள் உடன்படுங்காறும் நீ வருந்தாதே யென்று அஃது ஆற்றுமாறு கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

எஎ. மலையமா னூர்ந்து போகிப் புலையன்
பெருந்துடி கறங்கப் பிறபுலம் புக்கவ
ரருங்குறும் பெருக்கி யயாவுயிர்த் தாஅங்
குய்த்தன்று மன்னே நெஞ்சே செவ்வேர்ச்
சினைதொறுந் தூங்கும் பயங்கெழு பலவின்
சுளையுடை முன்றின் மனையோள் கங்கு
லொலிவெள் ளருவி யொலியிற் றுஞ்சு
மூரலஞ் சேரிச் சீறூர் வல்லோன்
வாளரம் பொருத கோணே ரெல்வளை
யகன்றொடி செறித்த முன்கை யொண்ணுதற்
றிதலை யல்குற் குறுமகள்
குவளை யுண்கண் மகிழ்மட நோக்கே.

உரை:—நெஞ்சே, சிவந்த வேர்களையுடைய கிளைகடோறுந் தூங்கும் பழங்கண்மிக்க பலாவின்சுளைகளையுடைய முன்றிலின்கண் மனைவியானவள் இரவில் நெருங்கிவிழுகின்ற வெளிய அருவியினொலியைக்கேட்டு உறங்கா நிற்கும் பேரூரல்லாத சிலவாய சேரிகளையுடைய சீறூரின்கண்ணே, கைவல் வினைஞன் வாளரத்தா லராவிய வளைந்த அழகிய ஒளியையுடைய வளையும் அகன்ற தொடியுமணிந்த முன்னங்கையையும், ஒள்ளிய நெற்றியையும், தித்திபடர்ந்த அல்குலையும், இளமையையுமுடைய நமது காதலியின் குவளை போன்ற மையுண்ட கண்களின் மகிழ்ச்சியையுடைய இளம்பார்வையானது, மலைபோன்ற யானைமீதேறி நடத்திச்சென்று புலையனால் முழக்கப்படும் பெரியதுடியானது ஒலிக்க வேற்றுநாட்டிற்புகுந்து அப்பகைவாது கடத்தற்

கரிய அரணையழித்து அயர்வுயிர்த்தாற்போல நம்மை இவள்பால் மிகச்செலுத்தாநின்றது; ஆதலின் இவள் உடன்பட்டுக் கூறுங்காறும் நீ முயன்று வருந்தாதேகொள்; எ - று.

குறும்பு - அரண். எருக்குதல் - அழித்தல். மன் - மிகுதி. வேரின் பகுப்புக்கடோறும் பழந்தூங்குமென்றதுமாம். மலை, அம், மா - மலையமா; அம் - சாரியை. சீறூர்க்குறுமகளெனஇயைக்க. பலவீடுகள்சேர்ந்திருப்பது சேரி. மடநோக்கு - உள்ளொன்றுகொள்ளாதநோக்குமாம்.

எனவே அரிய அரணையழித்து இளைத்ததுபோல யாமும் இவளது மனத்தி னிலையை நெகிழ்த்தி யிளைத்தனம், தலைவியின்கண்ணோக்கம் நம்மைச்செலுத்துகின்றமையான் இனி யெய்தவும்பெறுமாதலி னீ வருந்தற்க வென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றுதரைத்தல்.(எஎ)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுமலிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்தோன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் தலைமகள் வருந்தியிருக்கும்பொழுது அவன் வரைவொடுவருகின்ற குறிப்பறிந்த தோழி அவளைநோக்கி நிதியுடன் அவர் வருகின்ற தேரினொலியைக் கேட்பாயாக, இனி நாம்படுகின்றதுயரம் நீங்குமிற் போங்காணென உவந்து கூறுநிற்பது.

இரங் கிரனார்பாடியது.

எஅ. கோட்சுறா வழங்கும் வாட்கே ழிருங்கழி
மணியேர் நெய்தன் மாமலர் நிறையப்
பொன்னேர் நுண்டாது புன்னை தாஅம்
வீழ்தாட் டாழைப் பூக்கமழ் கானற்
படர்வந்து நலியுஞ் சுடர்சென் மாலை
நோய்மலி பருவா ளுமிவ ணுய்கல்
கேட்டிசின் வாழி தோழி தெண்கழி
வள்வா யாழி யுள்வாய் தோயினும்
புள்ளுநிமிர்ந் தன்ன பொலம்படைக் கலிமா
வலவன் கோலுற வறியா
வுரவுநீர்ச் சேர்ப்பன் றேர்மணிக் குரலே.

உரை:—தோழீ, வாழி; தெளிந்த கழியின்கணுள்ள நீரிடத்துப் பெருமைவாய்ந்த தேருருளி னுள்வாயளவு அழுங்கப்பெறினும் பறவை பறந்து

சென்றுற்போன்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரை தேர்ப்பாகன் றன் றாற்றுக்கோலாலே தூண்டப் பட் டறியாத பரவிய கடனீர்ச்சேர்ப்பனது தேரின் மணியொலிக்குங் குரலைக்கேட்பாயாக; கொல்லுந்தன்மையுள்ள சுறாமீ னியங்குகின்ற ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய பெரிய கழியிடத்து மலர்ந்த நீலமணிபோன்ற நெய்தலின் கரியமலர் நிறையுமாறு புன்னையின் பொன்போன்ற நுண்ணிய தாது பரக்கும் வீழூன்றிய அடியையுடைய தாழைமலர் கமழ்கின்ற கடற்கரையிலுள்ள சோலையின்கண்ணே துன்பம்வந்து மென்மேல்வருத்துகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் மறையுமாலைப்பொழுதிற் காமநோய்மிகுதலானாகிய மிக்க துன்பத்தினின்றும் நாம் இனி இங்கு உய்ந்துவாழ்துங்காண்; எ - று.

கலிமா கோலுறவறியாத் தேரெனக்கூட்டுக. நலியுமாலை தேர்மணிக் குரல் பிறர்க்குங் கேட்குமாறு வருதல் களவுக்காலத்தியைவதன்றாதலின் வரைவருகின்றனனெனக்கொண்டு வரைவுமலிந்ததாயிற்று.

இறைச்சிகள்:—(க) இருங்கழியி னெய்தன்மலர் நிறைய நுண்ணிய தாதைப் புன்னை பரப்பாநிற்குமென்றது சேரியிடத்து நமர் கையேற்ப

கிரம்பிய பொற்குவியலைச் சேர்ப்பன் நம்மை வரைதற்பொருட்டுக் கொடா நிற்குமென்றதாம்.

,, ,, (உ) தாழம்பூவின்மணம் கானலெங்குங் கமழுமென்றது நின்வரைவு நாடெங்கும் மாட்சிமைப்படுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (எஅ)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வினைவயிற்பிரிவதறிந்து உடம்புவேறுபட்ட தலைவி தோழியைநோக்கி நாம் தலைவர்பாற்சென்று பிரியாதிருக்கும்படிகூறி நமது காமத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகிற்போம், அவர் பிரியின் யானிறந்துபடுவது திண்ணமாதலின் அங்ஙனஞ் சொல்லி அவர் செலவை மாற்றுவதன்றி வேறெவ்வகைச்சூழ்ச்சியாலே தடுப்பதென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

கண்ணகனார்பாடியது.

எகூ. சிறைநா ளீங்கை யுறைநனி திரள்வீ
கூரை நன்மனைக் குறுந்தொடி மகளிர்
மணலாடு கழங்கி னறைமிசைத் தாஅ
மோர்தா லுற்ற வியக்கருங் கவலைப்
பிரிந்தோர் வந்துநப் புணரப் புணர்ந்தோர்

பிரிதல் சூழ்தலி னரியது முண்டோ
வென்றுநாங் கூறிக் காமஞ் செப்புதுஞ்
செப்பாது விடினே யுயிரொடும் வந்தன்
றம்ம வாழி தோழி
யாதனிற் றவிர்க்குவங் காதலர் செலவே.

உரை:—தோழீ, வாழி; இதனைக் கேட்பாயாக; 'ஈங்கையின் மூடியிருக்கின்ற தேன்றுளிமிகத்திரளும் மலர்களானவை, கூரையையுடைய நல்ல மனையின்கணுள்ள குறிய தொடியையுடைய மகளிர் தம் முன்றிலின் மணலிடத்து விளையாடுதற்கிட்ட கழங்குபோலக் கற்பாறையின்மே லுதிர்ந்து பரவாநிற்கும் அழகுபொருந்திய மக்களியங்குதற்கரிய கவர்த்தநெறியிலே பிரிந்துபோயினீரெனினும் இப்பருவத்துவந்து எம்மைக் கூடி முயங்கி

புறையவேண்டியிருக்க எம்மைக்கூடியிருந்தநீவிர் இப்பொழுது பிரிந்துபோதற்கு நினைந்திருப்பதினுங்காட்டில் அரியகொடுமைபிறிதுமொன்றுண்டோ' என்று நாம் அவர்பாற்சென்றுகூறி நமதுவிருப்பத்தைச்சொல்லுகிற்போம்; சொல்லாதிருப்பின் அவர் அகலினும் அகன்றுபோவார்காண்; அங்ஙனம் அகல்வாராயின் திண்ணமாக என்னுயிருக்கே ஏதம்வந்துற்றது, ஆதலின் நாம் நேரிற்கூறி நிறுத்துவதன்றி நமது காதலருடைய செலவை வேறெத்தகைய சூழ்ச்சியாலே தவிர்க்கிற்போம்? ஆராய்ந்துகாண்; எ - று.

உறை - தேன்றுளி. அறை - பாறை. ஏர் - அழகு. வந்தன்று - தெளிவுபற்றியகாலவழுவமைதி. பிரிந்தோர், புணர்ந்தோர்-இடவழுவமைதி.

பிரிவுணர்தலும் உடம்புவேறுபட்டதாதலிற் பிரியி னிறந்துபடுவேது திண்ணமெனக்கொண்டு உயிரொடும்வந்தன்றென்றான்.

இறைச்சி:—தேனிறைந்தமலர் கற்பாறைமிசைத் தாம் என்றது வேட்கைநிறைந்த என்னெஞ்சம் அவர்வயிற் சென்றொழிந்ததென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (எக)

[ம ரு த ம்.]

இது, சேட்படுக்கப்பட் டாற்றுனாய தலைவன் தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, குறைநயப்பித்தபின் தனது அருமையும் தலைவியின் பெருமையுமறிந்து நீட்டியாது வரைதல் காரணமாகத் தலைமகனுக்கு இயையாமல் தோழி மறுத்துக்கூறக்கண்ட அவன் ஆற்றானாகி அத்தோழி கேட்டு விரைந்து கூட்டுவிக்குமாறு தன்னெஞ்சைநோக்கி அத்தன்மையளாகிய இளமகளல்லது யானுற்றநோய்க்குப் பிறிதொரு மருந்தில்லையெனக் கவன்றுகூறாநிற்பது.

பூதன்றேவனார்பாடியது.

அ0. மன்ற வெருமை மலர்தலைக் காரா
னின்றீம் பாற்பயங் கொண்மார் கன்றுவிட்
டூர்க்குறு மாக்கண் மேற்கொண்டு கழியும்
பெரும்புலர் விடியலின் விரும்பிப் போத்தந்து
தழையுந் தாருந் தந்தன னிவனென
விழையணி யாயமொடு தகுநாண் தடைஇத்

தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும்
பெருந்தோட் குறுமக ளல்லது
மருந்துபிறி தில்லையா னுற்ற நோய்க்கே.

உரை:—தொழுவத்துள்ள அகன்ற தலையையுடைய காரெருமையின் மிக வினியபால் நிரம்பக் கறந்துகொள்ளும்பொருட்டு அவற்றின் கன்றுகளைத் தொழுவத்து நிறுத்திவிட்டு வளரிதுள்ள மாடுமேய்க்கும் இளஞ்சிறுவர்கள் அவ்வெருமைகளின்மீதேறிக்கொண்டு தனியே மேய்த்துவருதற்கேகாநிற்கும் பெரிய இருள்நீங்கும் விடியற்காலத்து விருப்பத்தோடு வந்து உடக்குந்தழையும், சூடுமாலையும் இவன் தந்தான் என்று கலனணிந்த ஆயத்தொடு தகுதியுடைய நாணம் தன்னைவளைக்கப்பட்டு என்னைப்பெறுமாறு தான் எடுத்துக்கொண்ட நோன்பின்பயனாகத் தைத்திங்களிலே தண்ணிய நீரிலாடுகின்ற பெரிய தோளையுடைய அவ்விளமகளே யானுற்ற நோயை நீக்குமருந்தா யமைந்துளாள்; அவளல்லது பிறிதொருமருந்து மில்லைகாண்;எ-று.

மன்றம் - தொழுவம். தடவு - வளைவு; தடைஇ - வளைந்து. எருமைக்காரான் - இருபெயரொட்டு. விடியலிற்கயம்படியுமெனக்கூட்டுக.

அவளளித்த நோயாதலின் அதற்கு அவளேமருந்தென்றான்; "பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை,தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து"என்றார்(௧௧0௨.) குறளினும். நோன்பின்பயன்கருதித் தைத்திங்களாடுபவளாதலின் யான் தழையுந்தாருங் கொடுத்த வுதவிமறப்பவளல்லள்; உடன்படுமென்றவாறு. நோன்பின் பயனெய்தத் தைத்திங்கட்பிறப்பி னீராடுதலும் தைத்திங்கள்முழுவதும் வைகறையினீராடுதலுமாம்; இதனை "தையினீ ராடிய தவந் தலைப் படுவாயோ" எனக் (இகூ) கலியிற்கூறுமாற்றானுமறிக. வைகறையிற் புலஞ்சென்றுமேய்ந்துவந்த வெருமை நிரம்பப்பால்கறத்த லியல்பு.

இறைச்சி:—குறுமாக்கள் தலைவியாகவும், எருமையின்பால் மிகுதியாகக் கறக்கவிரும்புதல் நோன்பின்பயனை மிக விரும்புதலாகவும், அவற்றை யூர்ந்துசெல்லுதல் தைத்திங்கள் விடியலி னீராடச்செல்லுதலாகவும் அதற்கேற்றவாறுகொள்க. மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - ஆற்றுதுரைத்தல். இது மருதத்துக்களவு. (௮0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றியதலைவன் தேர்ப்பாகற்குரைத்தது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்த தலைவன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி நமது

அரசன் பகையைத் தணித்துவிட்டனனாதலால் நீ தேரைப்பூட்டிச் செலுத்துவாயாக; வருந்தியுறையும் நமதுகாதலி நம்மைநோக்கி விருந்தயர்விருப்பாலாகிய இன்னகையைக் காண்பேமென்று உவந்து கூறுநிற்பது.

அகம்பன்மாலாதனார்பாடியது.

அக. இருநிலங் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்
றாதி போகிய வசைவி னோன்றாண்
மன்னர் மதிக்கு மாண்வினைப் புரவி
கொய்ம்மயி ரெருத்திற் பெய்ம்மணி யார்ப்பப்
பூண்கதில் பாகநின் றேரே பூண்டா
ழாக வனமுலைக் கரைவலந் தெறிப்ப
வழுதன ளுறையு மம்மா வரிவை
விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தின ளசைஇய
முறுவ லின்னகை காண்க
முறுபகை தணித்தன னுரவுவாழ் வேந்தே.

உரை:—பாகனே, வலிமைபொருந்திய நம்மரசன் மிக்க பகையைத் தணித்துவிட்டனன், இங்கினிக் காரிய மியாதுமில்லையாதலின் அகன்ற நிலங் குழியும்படி தன்காலாலேகொட்டிநடந்து விரைந்து நேராக ஓடுகின்ற களைப்பில்லாத வலிய கால்களையுடைய அரசரால் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற மாட்சிமைப்பட்ட நடைத்தொழிலையுடைய குதிரையைக் கொய்யுமயிரையுடைய பிடரியிற்கட்டிய மணிகளொலிப்ப நின்தேரிலேபூட்டிச் செலுத்துவாயாக; பூண்கள்தாழ்ந்த மார்பிலுள்ள அழகிய கொங்கைமுகட்டிலே கண்ணீர் தெறித்து விழும்படியாக அழுதனளாகியுறையும் அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய காதலி எமக்கு விருந்துசெய்யும் விருப்பினளாய் அட்டிற்சாலை புகுந்து விருந்துணவை வருந்தியமைத்துக் களைப்படைந்துடைய மகிழ்ச்சியோடமைந்த இனிய நகையைக்கண்டு மகிழ்வோமாக; எ - று.

ஆதி - நெடியசெலவுமாம். அசைவு - களைப்பு. ஆகம் - மார்பு. கரைவலம் - முகட்டினிடம். உறுபகை - மிக்கபகை. உரவு-வலிமை. இல்-விழைவின்கண்வந்தது. வேந்து பகைதணித்தன னென்றதனாலே தலைமகன் வினைவலபாங்காயினானெனக் கொள்க.

காதலியின் அழுதமுகத்தி னுடனே நகைகாண்டலிற் காதலனுக்கு அளவையிலின்பந் தோன்றுமாதலி னதனை யிவன்கருதலு மகிழ்ச்சிமிக்குந்

தன்வயங்கடந்து பாகன்பாலுங்கூறினானாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை, பயன் - கேட்டபாகன் தேர்கடாவல்; மகிழ்தலுமாம். (அக)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழியிற்புணர்ச்சிக்கட் டன்னிலைக்கொளீஇயது.

எ - து, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே குறியிடத்துத் தலைவியைக் கூடிய தலைவன் தன்னெஞ்சிற்கிடந்த கருத்தைக்கூறத்தொடங்கிக் கொடிச்சீ, முருகனொடு வள்ளிநாச்சியார் சென்றதுபோல நீ எஞ்சிறுகுடிக்கண் வந்திருக்குமாறு என்னொடு வருகின்றனையோ வெனப் பரிவுற்று மெலிந்து கூறுகிற்பது.

அம்மள்ளனார்பாடியது.

அஉ. நோயு நெகிழ்ச்சியும் வீடச் சிறந்த
வேய்வனப் புற்ற தோளை நீயே
யென்னுள் வருதியோ நன்னடைக் கொடிச்சி
முருகுபுணர்ந் தியன்ற வள்ளி போலநின்
னுருவுகண் ணெறிப்ப நோக்கலாற் றலனே
போகிய நாகப் போக்கருங் கவலைச்
சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்தல்
சேறா டிரும்புறு நீறொடு சிவண
வெள்வசிப் படீஇயர் மொய்த்த வள்பழீஇக்
கோணாய் கொண்ட கொள்ளைக்
கானவர் பெயர்க்குஞ் சிறுகுடி யானே.

உரை:—யான்கொண்ட காமநோயும் அதனாலாய மெய்யின் தளர்ச்சியும் ஒழியுமாறு முயங்கிக்கிடந்த சிறப்புற்ற மூங்கில்போலும் அழகமைந்த தோளையுடையையாதலின் நல்ல நடையையுடைய கொடிச்சீ, உயர்ந்த நாக மரங்களையுடைய செல்லுதற்கரிய கவர்த்தவழியினிடத்திலே சிறிய கண்ணும் பெரியசீற்றமுமுடைய ஆண்பன்றி சேற்றிலுழலுதலானே அச் சேறு பூசப்பெற்ற கரியமுதுகு புழுதிபடிந்திருப்ப அப்புழுதியுடனே விளங்கச் சென்று சுருக்குவார்வைத்த வெறும்பிளப்பில் விழுந்துபட்டதாக, அங்ஙனம் படுதலும் வாரையழித்து மொய்த்தனவாய்க் கொன்று நாய்கள்பற்றிக்

கொண்ட மிகுதிப்பட்ட தசைகளை அவைகள் கொண்டுபோகாதபடி கான வர்சென்று அவற்றைவிலக்கிப் பன்றியிறைச்சியைக் கொணராநிற்குஞ் சிறுகுடியின்கண்ணே, முருகவேளைக் கலந்துடன்சென்ற வள்ளிநாச்சியா ரைப்போல நீ என்னுடன்வருகின்றனையோ? நின்வடிவி னொளி கண்ணில்

வீசுதலானே யான் நின்னை நோக்கலாற்ற லாகாதே னாயினேன்; அதனால் வேறொன்றனையு மெண்ணுதேகொள்; எ - று.

சீறு - புழுதி. வசி - பிளப்பு. வெள்வசி - வெறும்பிளப்பு; வெற்றிலை வெள்ளிலையென்பதுபோல. தோளையாதலால் யானென்றமுய்யவேண்டி என்னுள் வருதியோவென்றானென்க. தோள் உய்வித்தலை "உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்." என்ற (கக0சு) குறளானுமறிக. முருகு - இளமை; வேளுக்குப்பண்பாகு பெயர். பிளப்புக்களிலே சுருக்குவார்வைத்து விலங்குகளைப்பிடிப்பது வழக்கு. வள்பு - வார். கொள்ளை - மிகுதி. மொய்த்தனவாய் நாய்கொண்ட கொள்ளையென்க. முருகு - தலைமகனுக்கும் வள்ளி கொடிச்சிக்கும் உவமை. இது சிறப்புநிலைக்களமாகமுதலொடு முதல்வந்த வினையுவமம்; தன்னுடன் வரவிளிப்பான் உடன்சென்றவள்ளியாரையுவமித்தலின்.

உள்ளுறை:—பன்றி தலைவியாகவும், வாரினகப்படுதல் தலைவி காம நோயி லகப்பட்டதாகவும், பன்றியின்தசையை நாய்பற்றுதல் தலைவியி னலத்தைப் பசலைபற்றிக் கெடுத்ததாகவும், கானவர் பெயர்க்குதல் தலைவன் அப்பசலையை நீக்குவானாகவுங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி. மெய்ப் பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்னிலைமையை அவன்மனங்கொள்ளும்படி கூறல். (அஉ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்த னாகத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறியின்கண் ஒருபால் வந்திருப்பதைக் குறிப் பினாலறிந்ததோழி கூகைகுழறிச் சேரியிலுள்ளாரைத் துயிலெழுப்புதலை யும், அதனா லிடையீடுபடுமென்பதையும் அறிவுறுத்தப்பட்டு அவன் வரைக்

துகொள்ளவேண்டிக் கூகையைக் கூறுவாளாய்க் கூகாய், நினக்கு வேண்டுவவுதருகிற்பேம், எங் காதலர் வருகின்றதனைவிரும்பித் துஞ்சாதுயாம் வருந்தியிருக்குங்காலை அஞ்சும்படி நீ கத்தி ஊராரை யெழுப்பாதேயென இரந்துகூறுநிற்பது.

பெருந்தேவனார்பாடியது.

அங. எம்மூர் வாயி லொண்டுறைத் தடைஇய
கடவுண் முதுமரத் துடனுறை பழகிய
தேயா வளைவாய்த் தெண்கட் கூருகிர்
வாய்ப்பறை யசாஅம் வலிமுந்து கூகை
மையூன் றெரிந்த நெய்வெண் புழுக்க

லெலிவான் சூட்டொடு மலியப் பேணுது
மெஞ்சாக் கொள்கையெங் காதலர் வரனசைஇத்
துஞ்சா தலமரு பொழுதி
னஞ்சுவரக் கடுங்குரல் பயிற்றா தீமே.

உரை:—எமது ஊர்முகத்தி னொள்ளிய பொய்கைத்துறை யருகிலே பருத்த கடவுளேறியிருக்கு முதியமரத்தின்மீ திருந்து எம்மருகு ஒருசேர உறைதலானே பழக்கமுற்ற தேயாத வளைந்தவாயையும், தெளிந்த கண்ணையும், கூரிய உகிரையுமுடைய வாயாகிய பறையோசையாலே பிறரைவருத்தாநிற்கும் வலிமைமிக்க கூகையே, யாம் யாட்டினிறைச்சியுடனே ஆய்ந்தமைத்த நெய்யைக்கலந்த வெள்ளிய சோற்றினை வெள்ளெலியின் சூட்டிறைச்சியோடு சோவிட்டு நின்னைவிரும்பி நிரம்பக்கொடாநிற்பேம்; எம்பால் அன்பிற்குறைவுபடாத கோட்பாட்டுடனே எமதுகாதலர் வருதலை விரும்பி யாம் இரவிலே துயில்கொள்ளாது உள்ளஞ் சுழன்று வைகும்பொழுது, யாவரும் அஞ்சி விழித்துக்கொள்ளும்படியாக நின் கடியகுரலையெடுத்துக் குழறி எம்மை வருத்தாதேகொள்; எ - று.

உண்டுறையென்றபாடத்திற்கு ஊராரா லுண்ணப்படுந்துறையென்க.

தடைஇய-பருத்த. கூகைக்கு எலியிறைச்சியில் விருப்பமிகுதி; "இல் லெலிவல்சி வல்வாய்க் கூகை" என்றார் அகத்திலும் (கஉஉ.) மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றிய அழுகை. பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இது, பிரிவிடையாற்ருளாய தலைவி
தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவனைப்பிரிந்து ஆற்ருளாகிய தலைவி தோழியைநோக்கி நீ ஆற்றுவித்தலாலே யான் ஆற்றியிருப்பேனுயினும் என்னைப் பலபடியாகப் பாராட்டி நேற்றைப்பொழுதும் இங்கிருந்ததலைவர் இன்று சுரஞ்செல்வரென்பராதலின் யான் எங்ஙனமாற்றித் தனித்திருப்பேனென வருந்திக் கூருநிற்பது.

....

௮௪. கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்புந்
திதலை யல்குலும் பலபா ராட்டி
நெருநலு மிவணர் மன்னே யின்றே
பெருநீ ரொப்பிற் பேஎய் வெண்டேர்
மரணி னீளிடை மானசை யுறாஉஞ்
சுடுமட் டசும்பின் மத்தந் தின்ற

பிறவா வெண்ணெ யுருப்பிடத் தன்ன
வுவரெழு களரி யோமையங் காட்டு
வெயில்வீற் றிருந்த வெம்பலை யருஞ்சுர
மேகுவ ரென்ப தாமே தம்வயி
னிரந்தோர் மாற்ற லாற்று
வில்லின் வாழ்க்கை வல்லா தோரே.

உரை:—தம்பால் வந்திரந்தவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்து அவரது நசையை யொழித்தற்கரிய இல்வாழ்க்கையிலே பயின்றறியாத நமது தலைவர் என்கண்ணையும், தோளையும், தண்ணியநறிய கூந்தலையும், திதலை பரந்த அல்குலையும் பலபடியாகச் சிறப்பித்துக்கூறி நேற்றைப்பொழுதிலும் இங்குள்ளவராயிருந்தார், அதுகழிந்தது; இற்றைப்பொழுது பெரிய நீர்ப்பரப்பையொத்த வெளிய பேய்த்தேரை மரங்களில்லாத நீண்டவிடத்தில் மான்கூட்டம் நீரெனவிரும்பிச் செல்லாநிற்கும்,—மண்ணுற்செய்து சுடப்பட்ட தயிர்த்தாழியில் மத்தாற் கலக்கியகாலத்து வெண்ணெய் வெப்பத்தாற் கைகூடாது சிதறிக்கிடந்தாற்போன்ற உப்புப்பூத்த களரையுடைய ஓமை

மரங்கள் நெருங்கிய காட்டகத்து வெயில் நிலைபெற்றிருந்த வெம்மையுடைய செல்லுதற்கரிய பாலையிலே தாம் தமியராய்ச்செல்லுவரென உழையர் கூறுகிற்பர்; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுகிற்பேன்? எ - று.

உழையர் - அவாய்நிலை. மன் - கழிவு. வெம்பல் - வெம்மை. ஐ - சாரியை. இரந்தோர்......வல்லாதோரென்றது பெரியகுடியிற்றோன்றிப் பெரிய இல்வாழ்க்கையிற் பயின்றவரென்றவாறு. அத்தகையார் புகல்புக்க என்னைக் கைவிட்டுப் பொருள்வேட்கையிற் சென்றனரேயென்றிரங்கிய தாம். பிரிபவன் இனி என்று முயங்குவலென்னுங் கவற்சியாலே கண்முதலியவற்றைப் பலவாகப்பாராட்டி முழுவித்தழுவலியல்பு. அக்குறிப்பு யான் அறிந்திலேனென அவன் இங்கிருந்து பிரிவுழித் தன்கூற்றின்மையும் உழையராலறிந்தமையுங்கூறி யயர்ந்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—கானலை நீரெனக்கருதி மான் நசைகொள்ளுமென்றது அருளில்லாத தலைவரை அறவரெனக்கருதி யான் மயங்கினேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (அச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன்வரவுணர்ந்ததோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறி வருவதறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைவின் வரைந்துகொள்ளுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி, நீவருந்துவதறிந்தவூரார் அலர்தூற்றினும் மலைநாடன் நின்பாலுள்ள விருப்பினாலே

கஉ

இரவிற்கொடியநெறியில் வருதல் ஏதமுடைத்தாதலின் வாராதொழிவானாக வென்று கடிந்துகூறுநிற்பது.

நல்விளக்கனார்பாடியது.

அரு. ஆய்மலர் மழைக்கண் டெண்பனி யுறைப்பவும்
வேய்மருள் பணைத்தோள் விறலிழை நெகிழவு
மம்பன் மூதூ ரரவ மாயினுங்
குறிவரி யிரும்புலி யஞ்சிக் குறுநடைக்

கன்றுடை வேழ நின்றுகாத் தல்கு
மாரிருள் கடுகிய வஞ்சுவரு சிறுநெறி
வாரற்க தில்ல தோழி சாரற்
கானவ னெய்த முளவுமான் கொழுங்குறை
தேங்கமழ் கதுப்பிற் கொடிச்சி மகிழ்ந்துகொடு
காந்தளஞ் சிறுகுடிப் பகுக்கு
மோங்குமலை நாடனின் னசையி னானே.

உரை:—தோழீ, அழகிய குவளைமலர்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய நின்கண்களினின்று தெளிந்த நீர் மிகவடிந்துவிழவும், மூங்கிலையொத்த பருத்ததோளிலணிந்த ஏனைய கலன்களை வெற்றிகொள்ளும் வளைநெகிழ்ந்து விழவும் அவற்றைநோக்கிப் பழிகூறும் இப்பழையவூர் மிக அலர் தூற்றுமாயினும் மலைச்சாரலிலே கானவனெய்துகொணர்ந்த முட்பன்றியின் கொழுவிய தசைத்துண்டத்தைத் தேன்மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி மகிழ்ந்தேற்றுக்கொண்டு காந்தண்மிக்க சிறுகுடியிலுள்ளார் பலர்க்கும் பகுத்துக்கொடாநிற்கும் உயர்ந்த மலைநாட்டையுடைய நமதுகாதலன் நின்பாலுள்ள விருப்பத்தாலே, குறுகிய வரிகளையுடைய கரியபுலிக்கு அச்சமுற்று விரைந்துசெல்லாத நடையையுடைய தன்கன்றைப் பிடியானை ஆண்டு நின்று காத்துத் தங்காநிற்கும் நீங்குதற்கரிய இருண்மிக்க கண்டார்க்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற சிறிய நெறியின்கண்ணே வாராதொழிவானாக.

உறைப்ப - மிகவிழ. விறல் - வெற்றி. இதனை "அருந்தவமாற்றியார்" என்னும் (கஉ0) பாலைக்கலியுள் 'விறலிழையவர்' என்பதற்கெழுதிய வுரையானுமறிக. குறிய என்பதன் அகரம் தொகுக்கும்வழித்தொக்கது. தில் - ஒழியிசை. முளவுமான் - முட்பன்றி. இஃதழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

கண்ணீர்வடிதலெனத் தன்னாலே தேற்றத்தெளியாமை கூறினள். பிரிந்த ஏக்கத்தால் உடம்புவாடித் தோள்வளைநெகிழ்ந்தமை கூறுவாளாய் இனி இக்களவிருப்பி னிறந்துபடுமெனவுங் குறிப்பித்தாளென்பது.

உள்ளுறை:—கானவன் தலைவனாகவும் கொடிச்சி தலைவியாகவும் பன்றித்தசை தலைவன்வரைந்துகொண்டு பொருளீட்டித் தலைவிபா லளிப்பதாக

வும் சிறகுடிப்பகுத்தல் அப்பொருளைக்கொண் டில்லறம் நடத்தற்பாலனா கவுங்கொள்க. இது வெளிப்படை.

இறைச்சி:—புலியையஞ்சிப் பிடியானை தன்கன்றைக்காத்துத் தங்கு மென்றது பிரிவினாலே தலைவிக்குவரும் ஏதத்தையஞ்சி யான் அவளைக் காத்திருக்கின்றேனென்றதாம். கண்ணீர்வடிதலென்றது துன்பத்துப் புலம்பல். தோள்வளைநெகிழ்தலென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். வாரற்க வென்றது அச்சத்தினகறலும், அவன்புணர்வு மறுத்தலுமாம். ஏனைமெய்ப் பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தவெகுளி. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (அ௫)

[பாலை.]

இது, குறித்தபருவத்தின் வினைமுடித்து வந்தமைகேட்ட தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் இளவேனிற்பருவத்து வருவேனெனக் குறித்துச் சென்று வினைமுடித்து மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்றதோழி தலைவியை நோக்கி நாம் முன்பனிக்காலத்து நடுங்கும்படி நம்மைப்பிரிந்துசென்ற இள வேனிற்பருவத்தைக் கருதிவந்த தலைவர்தாம் அறநெறியுடையர்காணென உவந்துகூறுகிற்பது.

நக்கீரர்பாடியது.

அசு. அறவர் வாழி தோழி மறவர்
வேலென விரிந்த கதுப்பிற் றோல
பாண்டி லொப்பிற் பகன்றை மலருங்
கடும்பனி யற்சிர நடுங்கக் காண்டகக்
கைவல் வினைவன் றையுபு சொரிந்த
சுரிதக வுருவின வாகிப் பெரிய
கோங்கங் குவிமுகை யவிழ வீங்கை
நற்றளிர் நயவர நுடங்கு
முற்று வேனின் முன்னிவந் தோரே.

உரை:—தோழீ, வீரர்கையிலுள்ள வேற்படைபோல விரிந்த மேற்க துப்பாகிய தோலையுடைய சிவதை வெள்ளிவட்டிலைப்போல மலராநிற்குங் கடிய முன்பனியையுடைய அற்சிரக்காலத்து நாம் நடுங்குமாறு பிரிந்து பின்பு அழகுபொருந்தக் கைத்தொழிலில்வல்ல கம்மியன் அராதனக்கற்களை யிட்டிழைத்த பொன்னாலாகிய சுரிதகமென்னும் அணிபோன்ற வடிவின

வாகிப் பெரிய கோங்கமரத்தினது குவிந்த முகைகள் மலர ஈங்கையின் நல்ல தளிர்கள் கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமாறு நுடங்காநிற்கும் முதிராத இளவேனிற்காலத்து இன்று நம்மைக் கருதிவந்தாராதலின் நமதுதலைவர் அறநெறி தவறுநரல்லர்காண்; அவர் நெடுங்காலம் வாழ்வாராக; எ - று.

பாண்டில் - வட்டில். பகன்றை - சிவதை. அற்சிரம் - முன்பனிக் காலம். சிரிதகம் - சிறுகுடுப்பைபோல அக்காலத்துப் பயின்றதோரணி. கதுப் பின், இன் - அல்வழிச்சாரியை. ஆகிக்குவிமுகையவிழவென்க. சிவதை மலர் வெள்ளிவட்டில்போன்றதென்பதனை "அகன்றுறை" என்னும்(எக.) கலியகத்து "பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத் தாமரை, கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய வள்ளத்தால்" என்பதனாலுமறிக. பிரிந்து என ஒருசொல்வருவித்து நடுக்கப்பிரிந்து என்க.

ஒன்றினேம் யாமென் றுரைத்தாரைத் தோள்நெகிழவிடாது குறித்த பருவத்து வந்தமையால் அறவரென்றாள். அறவர்வாழியென்றதனால் 'வாழ்த் தல்' என்னு மெய்ப்பாடுதோன்றிற்று. எனைமெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். கைகோள் - கற்பு. (அ௬)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிய ஆற்றாளாய தலைவி கனுக்கண்டு தோழிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலானே ஆற்றாது கனவுகண்டெழுந்த தலைவி தோழியைநோக்கி வௌவால் தான் துயிலும்பொழுது அங்குக்கிட்டப் பெறாத நெல்லியம்புளிச்சுவைக்குக் கனவுகண்டாற்போல அவர் நாட்டுப் பரதவர் மகிழ்ச்சியுங் காணலும் நினைந்த அப்பொழுதிலேயே யானுங் கனவு காண அஃது ஒழிதலாயிற்றென வருந்திக்கூறுநிற்பது.

நக்கண்ணையார்பாடியது.

அஎ. உள்ளூர் மாஅத்த முள்ளெயிற்று வாவ
லோங்க லஞ்சினைத் தூங்குதுயில் பொழுதின்
வெல்போர்ச் சோழ ரழிசியம் பெருங்காட்டு
நெல்லியம் புளிச்சுவைக் கனவி யாஅங்
கதுகழிந் தன்றே தோழி யவர்நாட்டுப்
பனியரும் புடைந்த பெருந்தாட் புன்னை
துறைமே யிப்பி யீர்ம்புறத் துறைக்குஞ்

சிறுகுடிப் பரதவர் மகிழ்ச்சியும்
பெருந்தண் கானலு நினைந்தவப் பகலே.

உரை:—தோழீ, அத்தலைவரது நாட்டின்கணுள்ள பெரிய அடியையுடைய புன்னையின் குளிர்ந்த அரும்புகள்மலர்ந்து அவற்றின்பராகம் கடலின்றுறையிடத்து மேய்கின்ற இப்பியின் ஈரியபுறத்து மிகவிழாநிற்கும் சிறுகுடியிலுள்ள பரதவர் மகிழு மகிழ்ச்சியையும், பெரிய தண்ணிய கழிக்கரையிலுள்ள சோலையையும் நான் நினைந்த அப் பகற்பொழுதின்கண்ணே ஊரிலுள்ளதாய மாமரத்திலிருக்கின்ற முட்போன்ற எயிற்றினையுடைய வெளவால் உயர்ந்தவொருகிளையிற்சென்று பற்றித் தூங்காநின்று துயிலுற்ற பொழுதிலே தனக்குக் கிட்டப்பெறாத, வெல்லும் போரையுடைய சோழர் குடியிற்பிறந்த ஆர்க்காட்டினுள்ளாகிய அழிசியென்பவனது பெரியகாட்டின்கணுள்ள நெல்லிப்பழத்தின் இனியபுளிச்சுவையைத் தான்பெற்றதாகக் கனவுகண்டாற்போல யானும் அவரொடு முயங்கினதாகக் கனவுகாண அவ்வின்பமெல்லாம் விழித்தவுடன் ஒழிந்துபோயிற்றுமன்; எ - று.

நெடுந்தாட்புன்னையெனவும் பாடம்.

அது - அக்கனவின்முயங்கியவின்பம். உள்ளூர் - ஊருள்ளெனக். பரதவர் மகிழ்ச்சியைக் கருதுதலும் எனக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. விழைவுவிடுத்த விழுமியோரையும் விழைவுறுத்தும் பொழிலாதலின் அதனைக்கருதுதலும் எனக்குமகிழ்வுண்டாயது. மகிழ்ச்சி கனவுண்டாய்க்கழிதலானே அவர்முயக்கம் இனிக் கனவினுமரியதுபோலாமென் றிரங்கியதென்பது.

இப்பியின்புறத்தைப் புன்னையின்தாது மூடிக்கொள்ளுதல்போலப் பசப்பு என்மெய்யைக் கரந்துகொண்டதென்றவாறு. இது கனவொடுமயங்கல். வினைமெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (அஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச்
சொல்லியது.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவிபடுந் துன்பமனைத்துங் கேட்டு விரையவரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி நமது முன்னைவினையாலே நாம் துன்புறுவதாயிருக்க நீ என் மயங்குகின்றனை? இதனை அவர்பாற்சென்று கூறுவோம்வா, நீ வாடுதற்கு யான் அஞ்சாநிற்பேன், நாம்படுந்துன்பத்தைக்கண்டு அவர்குன்றமும் அழாநின்றதுகாண், அவர்மட்டும் இரங்குவாரல்லரென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

நல்லந்துவனார் பாடியது.

அஅ. யாஞ்செய் தொல்வினைக் கெவன்பே துற்றனை
வருந்தல் வாழி தோழி யாஞ்சென்
றுரைத்தனம் வருக மெழுமதி புணர்திரைக்

கடல்விளை யமுதம் பெயற்கேற் றாஅங்
குருகி யுகுத லஞ்சுவ லுதுக்காண்
டம்மோன் கொடுமை நம்வயி னெற்றி
நயம்பெரி துடைமையிற் றாங்கல் செல்லா
கண்ணீ ரருவி யாக
வழுமே தோழியவர் பழமுதிர் குன்றே.

உரை:—தோழீ, நாம் செய்த பழவினை அங்ஙனமாயிருக்க அதனை ஆராயாது நீ எதன்பொருட்டு மயங்குகின்றனை? அவ்வண்ணம் வருந்தாதே கொள்; நீடுவாழ்வாயாக; இத்துன்பத்தை அவர்பால் நாம் சென்று கூறிவிட்டு வருதும், என்னுடனெழுவாயாக; பொருந்திய அலைகளையுடைய கடனீரால் விளைந்த உப்புக்குவடு மழையின்கண் அகப்பட்டாற் கரைந்தொழிதல்போல நீ உள்ளமுருகியொழிதலுக்கு யான் அஞ்சாநிற்பேன்; தனது தலைவன் நம்மிடத்துச் செய்த கொடுமையை நினைந்து, அவரது பழங்களுதிர்கின்ற குன்றானது நம்பாற் பெரிதும் அன்புடைமையாலே தன்வருத்தத்தை அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாதே தன்கண்ணீர் அருவியாகப்பெருகும்படி அழாநிற்கும்; அதனை உவ்விடத்தே பாராய்; அவர்மட்டும் இரங்குபவரல்லர்; எ - று.

கடல்விளையமுதம் - நண்டு உப்பு. நம்வயினெற்றி, எற்றல் - நினைதல்; "எற்றம் நினைவுந் துணிவு மாகும்" என்பது (தொல்-சொல்-உரி-கக.எ.)

தம்மோன் - தம்மான், தமதுதலைவன்; "தம்மானையறியாதசாதியாருளரே" என்றார் தேவாரத்திலும்.

ஊழ்வினை யூட்டாது கழியாதாகலான் அதனைத் துய்க்குங்காறும் அவரின்பத்தை நாம் அடைதலரிதென்பாள் தொல்வினைக் கெவன்பேதுற்றனை யென்றாள். குன்றமும் அழாநின்றதென்றது அதனினும் அவர்நெஞ்சு வன்மையுடையதெனவுமாம். எவன் பேதுற்றனையென்றது துன்பத்துப்புலம்பல். உருகியுருதலென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல்.

கொடுமையுடையோன் குன்றாயிருந்து ம் பசித்தவுயிர்களின் பசிகெடப் பழங்களை உதிர்க்கின்றன; இஃதென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சிதோன்றிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (அஅ)

[முல் லை.]

இது, பொருண்முற்றி மறுத்தந்தானெனக்கேட்ட
தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, பொருள்வயிற் சென்றதலைவன் மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்ற தோழி தலைவியைநோக்கி முன்பு நாள்தோறும் மாலைப்பொழுதில் வருத்

த்தைக்கொடுத்து நம்மைத் துன்புறுத்தும் வாடையானது அவர்வந்தபிறகும் யானையுயிர்த்தாற்போல வருமோ அங்ஙனம்வரினும் யாதொருதீங்குஞ் செய்யாதென உவந்துகூறுநிற்பது.

இளம்புல் லூர்க்காவிதிபாடியது.

அகூ. கொண்ட லாற்றி விண்டலைச் செறீஇயர்
திரைப்பிதிர் கடுப்ப முகடுகர் தேறி
நிரைத்துநிரை கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை
யழிதுளி கழிப்பிய வழிபெயற் கடைநா
ளிரும்பனிப் பருவத்த மயிர்க்கா யுழுந்தி
னகலிலை யகல வீசி யகலா
தல்கலு மலைக்கு நல்கா வாடை
பருவ யானை யயர்வுயிர்த் தாஅங்
கின்னும் வருமே தோழி வாரா
வன்க ணாளரோ டியைந்த
புன்கண் மாலையும் புலம்புமுந் துறுத்தே.

உரை:—தோழீ, கீழ்காற்றுச் செலுத்துகையினுலே ஆகாயத்திற் செறியுற்று அலையிலுள்ளபிசிர்போல மலையினுச்சியை விருப்பத்தோடேறி ஒழுங்காக அமைந்து நிறைவுற்ற நிரம்பியசூலையுடைய கரியமேகம் மிக்க மழையைப் பெய்தொழிந்த மழையழிந்த கார்ப்பருவத்தினிறுதியில், மிக்க முன்பனிப்பருவத்தில் மயிர்களமைந்த காய்களையுடைய உழுந்தின் அகன்ற இலைகளெல்லாஞ் சிதையும்படி வீசி நம்மைவிட்டு நீங்காது நாள்தோறும் வருத்துகின்ற அன்புசெய்யாத வாடைக்காற்றானது இதுகாறும் வாரா திருந்த வன்கண்மையுடைய தலைவரோடு ஒருபடியாயமைந்த துன்பத்தைச் செய்யும் மாலைப்பொழுதையும், வருத்தத்தையும் முற்படவிட்டுக்கொண்டு பருமம்பூண்ட யானையானது தன் அயர்ச்சியாலே பெருமூச்சுவிட்டாற் போல அவர்வந்தபிறகு இன்னும் வாராநிற்குமோ? அங்ஙனம் வந்தாலும் யாதொருதீங்கையுஞ் செய்யாதுகாண்; எ - று.

கொண்டல் - கீழ்காற்று. பிதிர் - சிறுதுளிகளாகியபிசிர். கமம் - நிறைவு. கார்ப்பருவத்தினிறுதியில் வீசி வருத்துகின்ற வாடையெனக் கூட்டுக. யானை அயர்வுயிர்த்தது சினையொடுமுதல்வந்தவினையுவமம். பரு மம் - யானைமுதுகிலிடுந்தவிசு.

இதுகாறும் பிரிந்து வாடையால் வருந்தவிட்டமையின் வன்கணை ரென்றாள். அவர்பிரிந்து துன்புறுத்தியதுபோல மாலைபுகுந்து துன்புறுத்த

லின் வன்கணரோடியைந்த மாலையென்றாள். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவியைமகிழ்வித்தல். கைகோள் - கற்பு. (அக)

[மருதம்.]

இது, தோழி தலைமகளுக்குரைப்பாளாய்ப்
பாணனை நெருங்கி வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண் டிவந்த பாணன் கேட்பத் தோழி தலைமகளைநோக்கி நின்காதலன் முயங் கும் பரத்தையருள் பெண்டன்மையறியாப் பேதும்பைப்பருவத்தாளொ ருத்தி ஊசலாடாது அழுதழிற்பதை ஆற்றுவித்து மீட்டும் ஆடச்செய்யாத அவனது அவை பயனுடையதன்று; அவளழுதாடினமையின் இவ்குவர்தான் போலுமென வெகுண்டு கூறுகிற்பது.

அஞ்சிலஞ்சியார்பாடியது.

௯0, ஆடியல் விழவி னழுங்கன் மூதா
ருடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை தூவா
வறனில் புலத்தி யெல்லித் தோய்த்த
புகாப்புகர் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர வோடிப்
பெருங்கயிறு நாலு மிரும்பனம் பிணையற்
பூங்க ணாய மூக்க வூங்கா
ளழுதனள் பெயரு மஞ்சி லோதி
நல்கூர் பெண்டின் சில்வளைக் குறுமக
ளூச லுறுதொழிற் பூசற் கூட்டா
நயனின் மாக்களொடு குழீஇப்
பயனின் றம்மவிவ் வேந்துடை யவையே.

உரை:—கூத்தயர்கின்ற விழாவினொலியையுடைய இம்மூதூரின்கண்ணே ஆடைகளையாராய்ந்து கழுவுந்தன்மையிற் பெரிதும் தன்கையொழியாத வறுமையில்லாத ஆடையொலிப்பவள் இரவிலே தோய்த்த சோற்றின் கஞ்சியிட்டுப் புலர்த்திய சிறிய பூத்தொழிலையுடைய ஆடையுடனே பொன்னரிமாலையும் அசைந்தாட ஓடிச்சென்று கரிய பனைநாரினாலே திரித்த கயிற்றைப்பிணித்துத் தொங்கவிட்ட ஊசலிலேறிப் பூப்போலுங் கண்களையுடைய தன் ஆயத்தார் அதனை ஆட்டவும் தான் ஆடாளாய் அழுதுமீளுகின்ற அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்டன்மையிற் குறைவுபட்ட சிலவாய வளைகளையணிந்த பரத்தையாகிய பெதும்பைப் பருவத்தாளை

ரிளமகளை மீட்டும் ஊசலாடுகிற மிக்க தொழிலின் ஆரவாரத்திற்செய்யாத விருப்பமற்ற மக்களொடுசேர்ந்து இவ்வேந்தனது அவைக்களந்தான் பயனின்மையுடையதா யிராநின்றது; இது மிக்கவியப்பு; அவளை ஆடச்செய்திருந்தால் அவளாடாள், தலைமகனும் அவளைநீங்கான்; ஆண்டு அவளூடினமையால் இறைமகன் இங்குவந்தான்போலும்; இனி இங்குவாராதொழிவானாக; எ - று.

உடை ஓர் பான்மை - ஆடையை ஆராய்கின்றபகுதி. கைதூவாமை - கையொழியாமை. புலத்தி - ஆடையொலிக்குந்தொழிலி; வண்ணாத்தி யென்ப. புகா - உணவு; ஈண்டுச்சோறு. புகர் - கஞ்சி. ஊக்கல் - அசைத்தல். நல்கூர்பெண்டு - பெண்தன்மையில்லாள்; பெண்தன்மை - நாணமுதலியன. மாக்கள் - பாணன்முதலானோர். நயனின்மை-தூதாடலின்பயனைப் பெறுமை; பெதும்பையாதலின். பயனின்று என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அவனோ ஆடவனென்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (கo)

[நெய்தல்.]

இது, தோழிதலைமகட்கு வரைவுமலிந்துரைத்தது.

எ - து, வரைபொருட்பிரிந்த தலைமகன் பகற்பொழுதையில் வெளிப்படையாக வருதலானே வரையக்கருதினன்போலுமென் றுணர்ந்ததோழி தலைவியைநோக்கிச் சேர்ப்பன் பகற்காலத்திலே பலருங்காண இங்குவருதலை நீயறிந்தனையன்றோவெனக் குறிப்பால் வரைவுமலிதலை மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

பிசிராந்தையார்பாடியது.

கக, நீயுணர்ந் தனையே தோழி வீயுகப்
புன்னை பூத்த வின்னிழ லுயர்கரைப்
பாடிமிழ் பனிக்கட றுழைஇப் பெடையோ
டுடங்கிரை தேருந் தடந்தா ளன்னை
யைய சிறுகட் செங்கடைச் சிறுமீன்
மேக்குயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பைத்
தாய்ப்பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியுங்
கானலம் படப்பை யானு வண்மகிழ்ப்
பெருநல் லீகைநஞ் சிறுகுடிப் பொலியப்
புள்ளுயிர்க் கொட்பின் வள்ளுயிர் மணித்தார்க்
கடுமாப் பூண்ட நெடுந்தேர்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் பகலிவண் வரவே.

கக

உரை:—தோழீ, மலர்களுதிரும்படி புன்னை பூத்திருக்கின்ற இனிய நிழலையுடைய உயர்ந்தகரையையுடைய ஓசைமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியை யுடைய கடலின்கண்ணே தழாவித் தன்பெடையோடு ஒருசேரச்சென்று இரையைத்தேடுகின்ற நீண்டகாலையுடையநாரை மெல்லிய சிவந்த சிறிய கட்கடையையுடைய சிறிய மீன்களைப்பிடித்து மேலோங்கிய கிளையின்மே லுள்ள கூட்டின்கணிருந்து தாயைக்கூவியழைக்கின்ற தன்பிள்ளையின் வாயிற்படக் கொடுக்கின்ற கடற்கரைச்சோலையையும், கொல்லையையும், கெடாத வளவிய மிக்கவுணவையும், பெரிய நல்ல கொடையையுமுடைய நமது சிறுகுடியெங்கும் பொலிவுபெறப் புள்ளொலித்தாற்போன்ற சுழற்சி யையுடைய பெரிய ஒலியையுடைய மணிகள்பிணைத்த மாலையணிந்த கடிதா கச்செல்லுங் குதிரைபூட்டிய நெடிய தேரின்மேல் நீண்ட கடற்கரைத்தலை வனுகிய நமதுகாதலன் பகற்பொழுதையிலே பலருங்காண இங்குவருவதனை நீ உணர்ந்தனையோ? இங்ஙனம் வெளிப்படையின் வருதலானே வரைவுகரு திப் போந்தனன்போலும்; எ - று.

ஐது - மெல்லிது. பயிர்தல் - அழைத்தல். பிள்ளை - பறப்பவற்றிள மைப்பெயர். வள்ளுயிர் - பேரொலி. இங்ஙனமென்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம்.

தமர் மறுது மகட்கொடைநேர்வரென்றதையடக்கிப் பெருநல்லீகை நஞ் சிறுகுடியெனக்குறிப்பித்தாள்.

உள்ளுறை:—பெடை பாகன்முதலாயினோராகவும், நாரை தலைவனாக வும், கடலிற்சென்று இரைதேடுதல் வேற்றுநாட்டுச்சென்று பொருளீட்டிய தாகவும், பிள்ளை தலைவியகத்தாராகவும், சொரிதல் அவர்க்கு இருநிதியளிப்ப தாகவுங்கொள்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவியை மகிழ்வித்தல்.( )

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைவேறுபட்ட கிழத்திக்குத்
தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைவன்பிரிதலால் வருந்தி வேறுபட்டதலைவியைத் தோழி நோக்கி, ஆனிரையுண்ணவிட்ட நீர்ப்பத்தரைத் திறந்து களிறு தன்கன்றும் பிடியுமுண்ணக் கொடாநிற்குஞ் சுரத்தின்கண்ணேசென்ற தலைவர் நம்மைக் கருதினரில்லைபோலும், ஆதலின் அவர்திறத்து வருந்ியாவதென்னையென அவள் ஆற்றும்வண்ணம் தெளியக்கூறுகிற்பது.

....

கூஉ. உள்ளார் கொல்லோ தோழி துணையொடு
வேனி லோதிப் பாடுநடை வழலை

வறன்பொருந்து குன்றத் துச்சிக் கவாஅன்
வேட்டச் சீறூ ரகன்கட் கேணிப்
பயநிரைக் கெடுத்த மணிநீர்ப் பத்தர்
புன்றலை மடப்பிடி கன்றோ டார
வில்கடிந் தூட்டின பெயருங்
கொல்களிற் றொருத்தல சுரனிறந் தோரே.

உரை:—தோழீ, முதுவேனிற்காலத்து வருந்திய நடையையுடைய ஓந்தியாகியவழலை தன்துணையோடு வரிகளையுடைய மரலின் இளமடல் போல வாட்டமுற்று அவ்விடத்திற்கிடத்தலையுடைய வறட்சியுற்ற குன்றத் துச்சியின் பக்கத்திலுள்ள வேட்டுவச்சேரியையடுத்த அகன்றவாயையுடைய கிணற்றினின்று, பயனைத்தருகின்ற ஆனிரையுண்ணுமாறு எடுத்துவைத்த தெளிந்தநீர்ப்பத்தரைப் புல்லியதலையையுடைய இளம்பிடி தன்கன்றுடனே நீருண்ணவேண்டி அப் பத்தரின்வாயைமூடிய விற்பொறியை முறித்துப் போகட்டு அவற்றையுண்பித்துச் செல்லாநிற்கும் கொல்லுந்தொழிலை யுடைய களிற்றொருத்தலையுடைய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர் தாம் சென்றிறுத்தவிடத்தும் நம்மைக் கருதினரில்லைபோலும்; அவர்திறத்து வருந்தியாவதென்? எ - று.

ஓதி - ஓந்திக்கொருபெயர்; இடைக்குறைவிகாரமன்று; குறைக்க வேண்டாதவழியும் இங்ஙனம் வருதலின். வழலை - ஒருவகைப்பாம்பு; அதனைப்போறலின் ஓந்தி வழலையென்றார்போலும். களிறு - யானைக்குச் சாதிப்பெயர். ஒருத்தல் - விலங்கின் ஆண்பாற்பெயர். மரல்நரும்பு - மரலின்மூற்றாத இளமடல். கேணி நீரைப் பக்கத்துள்ள மிடாவிலிட்டுப் பிற வுண்ணுதபடி ஒருவில்வைத்து மூடிபோடப்படுவேது; அதனை வலிந்திழுப் பிற் றிறந்துகொள்ளும் அங்ஙனமிழுக்காமல் அவ்வில்லினை முறித்தது களிறென்க.

கருதின் இன்னேவந்திருப்பராதலின் உள்ளார்கொலென்றான். இனி தங்கட்குப் புரையேறல், தும்மல்முதலாய குறிப்புக்களிலொன்றேனும் நிக ழாமையால் உள்ளார்கொலெனவுமாம்.

மடப்பிடியுங் கன்றும் நீருண்ணுமாறு களிறு பத்தரையுடைத்து உண் பிக்குங்கானத்திற்சென்று நோக்கியகாதலர் நாளும் நீயு மகிழும்படி மீண்டு வந்து நம்மை ஆதரித்தாரிலரே இஃதென்னகொடுமையென் றிரங்கியது காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கஉஎ)

கஉஅ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவன் வரையாது களவொழுக்கத்துப் பலகாலும் பகற்குறி வந் தொழுகுதலைவிலக்கித் தோழி யாம் சேரியின்கண்ணே செல்லுகின் றேம், நீ வாழ்க; நின்னைப்பிரிதலினா லாற்றாளாயதலைவியின்மெய் முன் னமே மாமையுடையவாதலின் இனிநின் மணமுரசொலிகேட்குமுன் இறந் துபடுமேதுகாணென அவன்வரையுமாற்றானே வெளிப்படையாக அவலித் துக்கூறுநிற்பது.

மலையனூர்பாடியது.

கஉஅ. பிரசந் தூங்கப் பெரும்பழந் துணர
வரைவெள் ளருவி மாலையி னிழிதரக்
கூல மெல்லாம் புலம்புக நாளு
மல்லற் றம்மவிம் மலைகெழு வெற்பெனப்
பிரிந்தோ ரிரங்கும் பெருங்கன் னாட
செல்க மெழுமோ சிறக்கநின் னூழி
மருங்கு மறைத்த திருந்திழைப் பணைத்தோ
ணல்கூர் நுசுப்பின் மெல்லியற் குறுமகள்
பூண்டா ழாக நாணட வருந்திய
பழங்கண் மாமையு முடைய தழங்குகுரன்

மயிர்க்கண் முரசி னோருமு
னுயிர்க்குறி யெதிர்ப்பை பெறலருங் குரைத்தே.

உரை:—இலைதொறுந் தேனிறால்தொடுத்தன தூங்காநிற்ப, பெரிய பழங்கள் குலைகுலையாகப்பழுக்க, வரையின்கணுள்ள வெளிய அருவி மாலை போல இழிந்துவர, சாரலிலுள்ள கொல்லைகள்தோறும் வரகு சாமை முதலாகிய பதினறுவகைக்கூலமும் விதைக்கப்பட்டுப்பொலிய எக்காலத்தும் சிறு குன்றுகள்பொருந்திய இவ்வெற்பு வளப்பமுடையதென்று அதனைவிட்டுப் பிரிந்துசெல்பவர் இரங்காநிற்கும் பெரிய மலைநாடனே, யாம் செல்லுகின்றோம்; எழுந்துபோவாயாக; நின்வாழ்நாள் நீடுவாழ்வதாக; பக்கங்கள் மறையப்பூண்ட திருந்திய கலன்களையுடைய முன்பு பருத்ததோளையும் நுணுகிய இடையையும் மெல்லியசாயலையுமுடைய இவ்விளமகளுடைய பூண்தாழ்ந்த கொங்கைகள் நாண்துன்புறுத்தலாலே வருத்தமுற்ற பழங்கண்கொண்ட பசலையையுமுடையனவாதலால் ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய மயிர்சீவாத தோல்போர்த்த ந் டமகன்ற நின்மணமுரசொலி கேட்டலினலே நம்மைக் காதலன்வரையவந்தனன்போலுமென்று கருதாநிற்கும்; அங்ஙனளவைக்குள்

இவளுக்கு உயிரிருக்கும்படியான குறியைக் காணுதல் இனிப் பெறுதற்கரியதொன்றாகுங்காண்; எ - று.

கூலம்-கசு: -நெல்லு, புல்லு, வரகு, சாமை, தினை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, துவரை, கடலை, மொச்சையென்ப; சோளமும் கம்பும் சேரப்பதினெட்டெனவுமுரைப்ப; ''பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக'' என்றார் பிறரும். மயிர்க்கண்முரசம் - மயிர்சீவாததோலாற்கட்டியமுரசம்.

பணைத்தோள் - முன்புபருத்ததோளென்றவாறு. தோள் நெகிழ்ச்சி நீயறியாவாறு கலன்கள் மறைப்பனவென்பாள் மருங்குமறைத்த இழைத்தோளென்றான். தான்கொண்டகாதலை நின்பாற்கூறுதற்கு நாண் தன்னை வருத்துதலாலே பழங்கண்கொண்டன குறுமகளாகமெனவுமாம்.

நின்னைப்புகல்புக்கேமைக் கைவிடுகின்ற நினது மலையாயிருந்தும் பிரிந்தோரிரங்குமாறு இன்னும் இங்ஙனம் வளனுடைத்தாயிராநின்றது; இஃதென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சிதோன்றியதுகாண்க. மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தலைவி தோழிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்தின்கண் எக்காலும் இடையீடுபடாது தலைமகன் கூடுதலால் இன்பமுற்றதலைமகள் ஒருநாள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகக் கேட்டுமகிழ்ந்து விரையவரையுமாறு யான் எனது புணர்ச்சிநலனைப் புலப்படாது மறைத்துக்கொள்ளும்படியாக இங்ஙனம் தன்மார்பால் வருத்துமென்னியல்பை யறியாச்சேர்ப்பன் என்னமகனெனக் கூறப்படுவானென்று தோழியைநோக்கி வருந்திக்கூறுகிற்பது.

இளந்திரையனார்பாடியது.

கூச. நோயலைக் கலங்கிய மதனழி பொழுதிற்
காமஞ் செப்ப லாண்மகற் கமையும்
யானென், பெண்மை தட்ப நுண்ணிதிற் றாங்கிக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறக் கழாஅ
மண்ணாப் பசுமுத் தேய்ப்பக் குவியிணர்ப்
புன்னை யரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்ப
னென்ன மகன்கொ றோழி தன்வயி

னார்வ முடைய னாகி
மார்பணங் குறுநரை யறியா தோனே.

உரை:—தோழீ, காமநோயானது நிலைகுலைத்தலாலே கலக்கமுற்ற வலியழிந்தபொழுதில், அன்போடுவந்து அருகிருந்து நயமொழிகூறி ஆற்றுவித்தல் ஆண்மகனுக்குரிய சிறந்தபண்பாகும்; அங்ஙனம் யான் காமநோயால் வருந்தியபொழுது நமதுகாதலன் அருகுவந்திருந்து ஆற்றினனுமல்லன்; கைத்தொழில்வல்ல கம்மியன் அழகுபொருந்தக் கழுவித் தூய்மை செய்யாத பசியமுத்து தனதுமிக்க ஒளியை மறைத்துக் காட்டினாற்போல யானும் புணர்ச்சியால்நிகழ்ந்த மிக்கநலனைப் புலப்படாமல் அரிதாகத்தாங்கி என் பெண்டன்மையாலே தகைத்துக்கொள்ளும்படியாக, அலராமற்குவிந்த

பூங்கொத்துக்களையுடைய புன்னையின்கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர்தெறித்தலான் மலர்ந்த கடற்கரைத்தலைவனாகிய, முன்னமே அவன்பால் ஆர்வமுடையேனாகவேண்டி. அவனதுமார்பால் வருத்தமுற்ற என்னியல்பை யறியாத காதலன் என்னமகனெனக்கூறப்படுவேனோ? எ - று.

மண்ணுப்பசமுத்தேய்ப்ப துண்ணிதிற்றூங்கிப் பெண்மைதட்பவென மாறிக்கூட்டுக. தலைவியை முத்தோடொப்பக்கூறியது சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த பண்புவமம். சேர்ப்பனாகிய அறியாதோன் என்ன மகன்கொலென மாறிக்கூட்டுக. களவாதலின் நலனைப்புலப்படாமன்மறைக்க வேண்டியதாயிற்று. ஆண்மகனருகிருந்து காமஞ்செப்புதல் கற்புக்கன்றிப் பெறப்படாமையின் வரைவுவிரும்பியவாறாயிற்று. என்னமகன் என்றது காதல்கைம்மிகல். இஃது அழிவில்கூட்டத்திற்குத் தலைக்கீடு.

உள்ளுறை:—அலராமற் குவிந்த பூங்கொத்தையுடைய புன்னையின் கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர்தெறித்தரும்பிய சேர்ப்பனென்றது புன்னையிடத்துத் தோன்றிய புலவுநாற்றத்தைப் பூவிரிந்துகெடுக்குமாறு போல வரைந்துகொண்டு களவின்கண் வந்தகுற்றம் வழிகெட வொழுகுவா னாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றியஇளிவரல். பயன் - வரை வுடம்படுத்தல். (௱எச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகன் பாங்கற்கு இவ்விடத்து இத்தன்மைத்தென வுரைத்தது.

ஏ - து, பாங்கற்கூட்டத்துத் தோழன் அஃது எவ்விடத்து எவ்வியற் றென்றாற்குத் தலைமகன் குன்றகத்தது சீறூர், அச் சீறூர்க்கணுள்ளாளொரு கொடிச்சி, அவள்கூந்தல் நறுநாற்றத்தது; அத்தகையாள்கையில் என்னெஞ்சு சிக்குண்டது; அஃது அவளன்றிப் பிறரால் விடுத்தற்கரியதுகாணென வுரைக்கூறாநிற்பது.

கொட்டம்பலவனார்பாடியது.

௱எரு. கழைபா டிரங்கப் பல்லியங் கறங்க
வாடுமக ணடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்

றதவத் திங்கனி யன்ன செம்முகத்
துய்த்தலை மந்தி வன்பறழ் தூங்கக்
கழைக்க ணிரும்பொறை யேறி விசைத்தெழுந்து
குறக்குறு மாக்க டாளங் கொட்டுமக்
குன்றகத் ததுவே கொழுமிளைச் சீறூர்
சீறூ ரோளே நாறுமயிர்க் கொடிச்சி
கொடிச்சி கையகத் ததுவேபிறர்
விடுத்தற் காகாது பிணித்தவென் னெஞ்சே.

உரை:—பக்கத்திலே குழலொலிப்ப ! பலவாச்சியங்களுமுழங்க ஆடு கின்ற கழைக்கூத்திநடந்த முறுக்குண்ட புரியையுடைய வலியகயிற்றின் மீது, இனிய அத்திப்பழம்போன்ற சிவந்தமுகத்தையும் பஞ்சுபோன்ற தலையையுமுடைய குரங்கினது வலியகுட்டி பற்றித் தூங்காநிற்ப அதனைக் கண்ட குறச்சாதியரின் இளமகார் பெரியபாறையின்கணுள்ள மூங்கிலின் மேல் விசைத்தெழுந்தேறிநின்று தாளங்கொட்டாநிற்கும் அந்தக் குன்றினி டத்துளதாகும் கொழுவிய காவற்காடுசூழ்ந்த சீறூர்; என்னுற்காதலிக்கப் பட்ட நறுமணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி அச்சீறூரின்கண்ணிருப் பவளாவாள்; அவளாலே பிணிப்புண்ட என்னெஞ்சமும் அக்கொடிச்சியின் கையகத்ததா யிராநின்றது; அவளிரங்கிவிடுத்தாலன்றி என்னெஞ்சம் பிற ரால் விடுவித்தற்கு மியலாதாகுங்காண்; எ - று.

பறைக்கணெனவும் பாடம்.

அதவம் - அத்தி. துய் - பஞ்சு. மிளை - காவற்காடு. சீறூர் - இவ்விடம் என்றவாறு. நாறுமயிர் - இவ்வியற்றென்றவாறு. நெஞ்சம்பிணித்ததும் ஆகா ததும் தன்னிலை

நீ செல்லுதற்கியலாதென்பான் குன்றகத்தது குழுமிளைச்சீறூரென்றும், அங்ஙனஞ்சென்றாலும் என்னெஞ்சம் நின்னுற் காண்பதற்கியலாதவாறு கொடிச்சிகையகத்துப் பிணிப்புண்டதென்றும், ஒருவழி நீகாணினும் அவள் அருள்செய்து விடுத்தாலன்றி நின்போல்வார்விடுத்தற்கரிதென்றுங் கூறி னனும். தாளங்கொட்டுமென்ற சொற்சிறப்பானே ஆசிரியர் கொட்டம்பல வனுரெனப் பெயர்பெற்றனர்போலும்.

இறைச்சி:—கூத்திநடந்தகயிற்றின்மேல் மந்தியின்பறழ் எதியாடக் கண்ட குறமாக்கள் தாளங்கொட்டாநிற்குமென்றது காப்பனகாத்துக் கடி

வனகடிந்து மண்பதை யோம்புதலை மேற்கொண்ட என்னுள்ளத்து ஒரு கொடிச்சிசென்று தங்குவதனையறிந்தனீ கைகொட்டி நகையாடி யழுங்கச் செய்தனையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - பாங்கனிடத்துரைத்தல். (௯௮)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்
குரைப்பாளாய் வரைவுகடாயது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி அவர் நம்மைப்புணர்ந்தசோலை இதுவேயென்றும், ஆடிக் கூந்தலைத் துவட்டினதுறை உதுவேயென்றும், தழையுடுப்பித்துச்சென்றகானல் அதுவேயென்றாங்கூறி யுருகிப்பசந்தனையே; இனி எவ்வாறய்குவாயென்று வருந்திக்கூறாநிற்பது.

கோக்குளமுற்றனார்பாடியது.

௯௯. இதுவே, நறுவீ ஞாழன் மாமலர் தாஅய்ப்
புன்னை ததைந்த வெண்மண லொருசிறைப்
புதுவது புணர்ந்த பொழிலே யுதுவே
பொம்மற் படுதிரை நம்மோ டாடிப்
புறந்தாழ் பிருளிய பிறங்குகுர லைம்பா
றுவரின ரருளிய துறையே யதுவே
கொடுங்கழி நிவந்த நெடுங்கா ணெய்த
லம்பகை நெறித்தழை யணிபெறத் தைஇத்
தமியர் சென்ற கான லென்றாங்
குள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுருகிப்
பைஇப் பையப் பசந்தனை பசப்பே.

உரை:—தோழீ, நறுமணங்கமழ்கின்ற பூவையுடைய ஞாழலின்சிறந்த மலரும் புன்னையின்சிறந்தமலரும் உதிர்ந்து பரவிநெருங்கிய வெளிய மணற்பரப்பினொருபால் என்னைப் புதுவதாக இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தசோலை இதுவேயென்றும், பொலிவுபொருந்திய கடலில் நம்மோடுநீராடி என்முதுகிலே தாழ்ந்திருண்ட விளங்கிய ஐம்பாலாகவகுக்குங் கூந்தலைப்பிழிந்து துவட்டினராயருளிய துறை உதுவேயென்றும், வளைந்ததண்டுயர்ந்த நீண்ட காம்புடைய நெய்தலின் அழகிய ஒன்றோடொன்று மாறுபடத் தொடுத்த செறிப்பையுடைய தழையை அழகுபெற எனக்கு உடுப்பித்துத் தமியராய்ச் சென்றுவிட்ட கழிக்கரைச்சோலை அதுவேயென்றும் அவ்வண்ணம் நினை

க்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் உள்ளமுருகி மெல்லமெல்லப் பசப்பைமேற்கொண்டு பசந்துகாட்டினை; இனி எவ்வாறுய்குவாய்? எ - று.

பொம்மல் - பொலிவு. துவருதல் - துவட்டுதல். தழை - தண்டு.

புணர்ந்தபொழிலிது என்பதுமுதலாய மூன்றுந் துன்பத்துப்புலம்பல். உள்ளுதோறுருகியென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல். பசப்புப்பசந்தனையென்றது பசலைபாய்தல். எனைமெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௬௬)

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண் டாற்றாளாய தலைவி
தோழிக் குரைத்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்துசென்ற தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அக்காலத்துண்டாகிய கருப்பொருண்முதலாயவற்றைக் கண்டு வருந்தியதலைவி ஆற்றுவிக்குந் தோழியைநோக்கிக் குயில்கூவுமோசையும், யாற்றுநீர்ப்பெருக்கும், நறுமலர்விற்குமகளும் எனக்குக் காமநோயைத் தோற்றுவித்துக் கொடுமைசெய்தலின் யான் எவ்வாறுய்வேனென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

மாறன்வழுதிபாடியது.

௬௭. அழுந்துபடு விழுப்புண் வழும்புவாய் புலரா
வெவ்வ நெஞ்சத் தெஃகெறிந் தாங்குப்
பிரிவில புலம்பி நுவலுங் குயிலினுங்

தேறுநீர் கெழீஇய யாறுகனி கொடிதே
யதனினுங் கொடியா டானே மதனின்
றுய்த்தலை யிதழ பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோவென
வண்டுசூழ் வட்டிய டிரிதருந்
தண்டலை யுழவர் தனிமட மகளே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலமுன்னுண்டாகி ஆழ்ந்த பெரிய புண்ணின் வாய்நிணங் காயாத துன்பத்தையுடைய மார்பினிடத்தில் வேற்படையைக் குத்திப் பாய்ச்சினாற்போல என்னருகிலிருந்து பிரியாதனவாய் வருந்திக் கூவுங் குயிலினுங்காட்டில் நன்றாகத்தெளிந்த நீர்கெழுமிவருகின்ற யாறு மிகக்கொடிதாயிராநின்றது; அழகுடைய பஞ்சுபோன்ற மேலே புறவிதழையுடைய பசிய குருக்கத்திமலருடனே விரவிய சிறுசண்பகமலரையும் விலைக்குக் கொள்வீரோவென்று அம்மலர்களை யிட்டுவைத்தலால் வண்டுகள்

சூழ்கின்ற கடகப்பெட்டியைக் கைக்கொண்டு திரியாநிற்கும் சோலையின்கணுள்ள உழுதுண்ணுமாக்களின் ஒப்பற்ற இளமகளாவாள்தான் அவ் யாற்றினுங்காட்டில் மிகக் கொடியளாயிராநின்றாள்; இங்ஙனமாகையில் யான் எவ்வாறாற்றியுய்குவன்? எ - று.

வழும்பு - நிணம். மதன் - அழகு. பித்திகை - சிறுசண்பகம். வட்டி - கடகப்பெட்டி. தலைவன்குறித்தகாலம் குயில்கூவி, யாற்றில்நீர்பெருகி, குருக்கத்தி சிறுசண்பகமுதலாயின மலருங்கார்ப்பருவத்தில் வருவேனென்றானென்பது. குயிலோசைக்கு எஃகெறிந்ததைக்கூறியது கிழக்கிடுபொருள் நிலைக்களமாக முதலுஞ்சினையும்விராய்வந்த பண்புவமம். குயிலோசை முதலியன—இன்பத்தை வெறுத்தலுந் துன்பத்துப்புலம்பலுமாம்.

குயிலோசை செவியளவே யின்பஞ்செய்ய எனைப்புலன்க ளின்பம் பெறாமையிற் குயில்கொடிதென்றாள். யாற்றுநீர் குளிர்ச்சிசெய்தலின் அக்குளிருக்குத் தனித்திடைவருத்துவதேயென யாறுகொடிதென்றாள். ஆடவனது மெய் தோயப்பெற்று அம் மெய்ம்மணம் நுகர்ந்தவழி நறுமலரின் மணஞ் சிறக்குமாதலின் அதுகாரணமாகப் பூவிலைமடந்தை கொடியளென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை, பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கஎ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிவந் தொழுகுந் தலைவனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, இரவுக்குறி இடையீடின்றி வருகின்ற தலைமகனைநோக்கித் தோழி காவன்மிகுதியையும், அதனாலே தலைமகன் துயிலாது வருந்துதலையும், அவளது நெஞ்சம் தலைவனைவிட்டுப் பிரியாத அன்பினிலையையுங் கூறுவாளாய் நாடனே, நீ இரவில்வருதலைக்காட்டிலும் தூங்காத என்கண்ணுங்கொடிது, மீளாத என்னெஞ்சமுங் கொடியதுகாணென வருந்தி வரைவுகடாதல் தோன்றக்கூறுநிற்பது.

உக்கிரப்பெருவழுதிபாடியது.

கூஅ. எய்ம்முள் ளன்ன பரூஉமயி ரெருத்திற்
செய்ம்ம மேவற் சிறுகட் பன்றி
யோங்குமலை வியன்புனம் படீஇயர் வீங்குபொறி
நூழை நுழையும் பொழுதிற் றாழாது
பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென
மெல்ல மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்துதன்

கல்லளைப் பள்ளி வதியு நாட
னெந்தை யோம்புங் கடியுடை வியனகர்த்
துஞ்சாக் காவல ரிகழ்பத நோக்கி
யிரவின் வரூஉ மதனினுங் கொடிதே
வைகலும் பொருந்த லொல்லாக்
கண்ணொடு வாராவென் னாரி னெஞ்சே.

உரை:—முள்ளம்பன்றியின் முட்போன்ற பருத்த மயிரையுடைய பிடரும் சிறியகண்ணும் வயலிற்சென்றுண்ணும் விருப்பமுமுடைய பன்றி உயர்ந்த மலையிடத்துள்ள இடமகன்ற தினைக்கொல்லையிலேசென்று மேயும் பொருட்டுப் பெரிய இயந்திரமமைந்த புழைவழியிலே சென்றுபுகும் பொழுது தாழாது விரைந்து நல்லபக்கத்திருந்து பல்லியடித்தலும், அதனையறிந்து ஆங்குச்சென்றால் ஊறுநிகழுமென்றஞ்சி மெல்லமெல்லப் பின்னே மீண்டுவந்து தன் கல்முழையிலுள்ள பள்ளியிடத்தே தங்காநிற்கு மலைநா

டனே, எந்தையாலே பாதுகாக்கப்படுகின்ற காவலையுடைய அகன்றமாளிகையிடத்துத் துஞ்சாமற் காக்குங் காவலர்தாம் சிறிது அயர்ந்திருக்கும் பருவமறிந்து நீ இரவின்கண்வந்து முயங்கிச்செல்லும் அதனினுங்காட்டில் நாடோறும் நீ வருநெறியின் ஏதத்தைக் கருதுவதனாலே துயிலப்பெறாத என்கண்ணுங் கொடிதாயிராநின்றது, அன்றியும் நின்பாற்சென்றுவாராத என்பா லன்பற்ற என்னெஞ்சமும் கொடிதாயிராநின்றதுகாண்; எ - று.

எய் - முட்பன்றி. மேவல் - விரும்புதல். நுழை - துவாரம். கடிப்பு - காவல். நார் - அன்பு. நகர் - மாளிகை. கொடிதென்னுங்குறிப்புமுற்றைக் கண்ணுக்கும் நெஞ்சக்குந் தனித்தனிகூட்டுக. நாடன் - அண்மைவிளி. எந்தையோம்புநகர் - காவன்மிகுதி. பொருந்தலொல்லாக்கண் - கண்டுயில் மறுத்தல். வாராவென்னெஞ்சு - அன்பின்மை. இது தலைவிகூற்றைத் தன் கூற்றாகத்தோழிகொண்டுகூறியது.

அஃறிணையாகியபன்றியும் காவிற்சேறற்கஞ்சி மீளுநாடனுயிருந்தும் நீ அஞ்சாதுபுகுதலின் என்கண்ணுறங்கிலதென்றிரங்கினள்.

உள்ளுறை:—பன்றி தினையையுண்ணவேண்டி இயந்திரமமைத்த புழையிற்புகும்போது பல்லியடிப்பக்கேட்டு ஏதமுடைத்தென்று மீண்டு தன் அளைபுகுமென்றது தலைமகன் தலைமகளது இன்பந்துய்ப்பக் காவன்மாளிகையுட் காவிற்புகும்பொழுது நிலவுவெளிப்படன்முதலாய இடையீடுநிகழக் கண்டு ஏதமுடைத்தாமென்று மீண்டு தன்பதிபுகுதவுமமையு மென்றதாம். இதனான் இடையீடின்றித் துய்க்கவேண்டி வரைந்தெய்துகவென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண்டாற்றாளாய தலைவியைத் தோழி பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

எ - து, வினைவயிற்சென்றதலைவன் குறித்த கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைவியைத் தோழி இது கார்ப்பருவமன்று, அறியாமையாலே கடனீரையுண்டமுகில் மழையைப் பெய்யக்கண்டு கார்காலமாமெனப் பிடவுங் கொன்றையுங் காந்தளு மலர்ந்தன; அவற்றைநோக்கி நீ மயங்காதே

கொள்ளென வற்புறுத்திக் கூறுகிற்பது.

இளந்திரையனார்பாடியது.

கூசு. நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி ருருப்பி
னஞ்சுவரப் பனிக்கும் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
தாம்வரத் தெளித்த பருவங் காண்வா
விதுவோ வென்றிசின் மடந்தை மதியின்று
மறந்துகடன் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
பொறுத்தல் செல்லா திறுத்த வண்பெயல்
காரென் றயர்ந்த வுள்ளமொடு தேர்வில
பிடவுங் கொன்றையுங் கோடலு
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பலவே.

உரை:—மடந்தாய், தண்ணிதாகிய நீர்மை மூற்றும் இல்லாத சென்று கடக்கமுடியாத நீண்டநெறியில் வெளிய ஆடையை விரித்தாற்போன்ற வெயில் வீசுகின்ற வெப்பத்தாலே நோக்குவார் அஞ்சும்படியாக நடுக்கத்தைச்செய்யுங் கொடியகாட்டின்கண்ணே சென்றகாதலர் தாம் வருவேமென்று அழகுபொருந்தத் தெளியக்கூறிய பருவம் இதுதானோவென்று வினவாநின்றனை, இஃதன்று; அறிவில்லாது பருவகாலத்தை மறந்து கடனீரையுண்டதனாலாகிய நிறைந்தசூலையுடைய கரியமேகம் தான் தாங்கமாட்டாமே பெய்தொழித்த வளவிய மழையைநோக்கி இது கார்காலமென மறதியுற்றவுள்ளத்துடனே அறியாதனவாய்ப பிடவுங், கொன்றையுங், காந்தளும், இன்னும்பலவும் அஃறிணையாகிய அறிவில்லாப்பொருளவாதலின் மிகமலர்ந்துவிட்டன; அவற்றைக்கண்டு நீ கார்காலமென மயங்காதேகொள்.

நீர் - ஈரப்பண்பு. உருப்பு - வெப்பம். கமம் - நிறைவு. இறுத்தல் - பெய்தொழித்தல். கோடல் - காந்தள். மடவ - அறியாதன. இது பருவமன்றெனவே அவர் பொய்யுரையார் குறித்தபருவத்து வருவரெனத்தெளிவித்தனளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - தலைவியைத்தெளிவித்தல்.

[மருதம்.]

இது, பரத்தை தலைவிக்குப் பாங்காயினார்கேட்ப
விறலிக் குடம்படச்சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையானவள் தன்னைத் தலைவன்பிரிந்து செவ்வணிகண்டு மனைவயிற்புக்கானென்பதையறிந்து, தன்பால் அவன்செய்ததனைத் தலைவி கேட்டு வெறுப்படையவேண்டி அத்தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ள தோழிமுதலானோர் கேட்குமாறு தன்தோழியாகிய விறலியைநோக்கி ஊரன் என்னைப்பற்றி வளையைப்பறித்தலாலே நான் உன்மனைவிக்கு இதனைச்சொல்லுவேன் என்றலும் அவன்நடுங்கியநிலைமையை நினைக்குந்தோறும் நகுகிற்பேனென இகழ்ந்துகூறுநிற்பது.

பரணர்பாடியது.

க00. உள்ளுதொறு நகுவேன் றோழி வள்ளுகிர்
மாரிக் கொக்கின் கூரல கன்ன
குண்டுநீ ராம்பற் றண்டுறை யூரன்
றேங்கம ழைம்பால் பற்றி யென்வயின்
வான்கோ லெல்வளை வௌவிய பூசல்
சினவிய முகத்துச் சினவாது சென்றுநின்
மனையோட் குரைப்ப லென்றலின் முனையூர்ப்
பல்லா நெடுநிரை வில்லி னொய்யுந்
தேர்வண் மலையன் முந்தைப் பேரிசைப்
புலம்புரி வயிரியர் நலம்புரி முழவின்
மண்ணார் கண்ணி னதிரு
நன்ன ராள னடுங்களுர் நிலையே.

உரை:—தோழீ, பெரிய உகிரையுடைய கார்காலத்து உலாவுங் கொக்கினது கூரிய மூக்குப்போன்ற ஆழ்ந்த நீரின்முளைத்த ஆம்பற்பூவையுடைய தண்ணியதுறையையுடைய ஊரன் தெய்ம்மணம்வீசுகின்ற என்கூந்தலைப் பற்றியீர்த்துவைத்து என்கையிலுள்ள வெளிய கோற்றொழிலமைந்த ஒளியையுடைய வளையைக் கழற்றிக்கோடலினாகிய பூசலாலே சினமுற்றமுகத்தோடு அவனைநோக்கி 'இனியான் இங்ஙனம் சினவாதுசென்று நின்மனைக்கிழத்திபால் இங்குநிகழ்ந்ததனைக் கூறுநிற்பேன்' என்றவுடன் ஊர்முனையிலுள்ள பல நெடிய ஆனிரைகளை விற்போரால்வென்று செலுத்திக்கொண்டு வருகின்ற இரவலர்க்குத் தேர்கொடுக்குங் கைவண்மையுடைய மலையமான் திருவோலக்கத்தின்முன்பு வேற்றுநாட்டிருந்து வந்த பெரிய இசையையுடைய கூத்தர் நன்மையைவிரும்பி முழக்குகின்ற மத்தளத்தின் மார்ச்சனை

வைத்த பக்கம் அதிர்வதுபோலும் அதிர்ச்சியோடு நன்மையைமேற்கொள்ளும் அவன்தான் நடுங்கிய வருத்தத்தையுற்றநிலையை நினைக்குந்தோறும் நகைதோன்றுதலாலே யான் நகாநிற்பேன்காண்; எ - று.

வள்ளுகிர் - நீண்டநகமுமாம். குண்டு - ஆழம். தேன் - நெய். ஓய்யும் - செலுத்துகின்ற.

இதனை மனைவிகேட்பின் 'அவன்யார்மாட்டும் வரம்பின்றியொழுகுபவன்' என்று வெறுப்புத்தோன்றும்; வெறுத்தவழி அவனை மீட்டும் தான் அடையலாமென்றுகருதி யிங்ஙனம் கூறினாள். சினங்கொண்டுகூறின் உரை புலப்படாவாதலால் சினவாதுசெல்வேனென்றாள். தனது அன்புதலைப்பிரியாக்கொள்கைதோன்ற நன்னராளனென்றாள். மெய்ப்பாடு - எள்ளல்பொருளாகப்பிறன்கட்டோன்றியஇளிவரல். பயன் - பரத்தைதலைவனைத்தான் அடையச்சூழ்ந்துரைத்தல். (க00)

[நெய்தல்.]

இது, பின்னின்றதலைமகன் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, குறையுறவுணர்தல் முதலாய மூன்றனுளும் இவனொரு குறையுடையான் போலுமென்று தோழி உய்த்துணரநிற்குமிடத்து இரந்து பின்னின்ற தலைமகன் தான் தலைவியிடத்துவைத்த காதலினாலே படுந்துன்பத்தைத் தோழி அறியுமாற்றானே அவள்கேட்பப் பரதவர்மடமகளுடைய கண்களை யான் பார்க்குமுன்பு புலவுநாற்றத்தையுடைய பாக்கமும் எனக்கு இனிதாகவேயிருந்தது, இப்பொழுதோவெனில் அஃது அங்ஙனமின்மையா லிரங்கத்தக்கதாயினதேயென்று வருந்திக் கூறாநிற்பது.

வெள்ளியந்தின்னனார்பாடியது.

க0க. முற்றா மஞ்சட் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுற்றிய பிணர சூழ்கழி யிறவின்
கணங்கொள் குப்பை யுணங்குதிற னோக்கிப்
புன்னையங் கொழுநிழன் முன்றுய்த்துப் பரப்புந்
துறைநணி யிருந்த பாக்கமு முறைநனி
யினிதும னளிதோ தானே துனிதீர்ந்
தகன்ற வல்கு லைதமை நுசுப்பின்
மீனெறி பரதவர் மடமகள்
மானமர் நோக்கங் காணா வூங்கே.

உரை:—வருத்தமின்றி, அகன்ற அல்குலையும் மெல்லிதாயமைந்த

இடையையுமுடைய மீன்பிடிக்கின்ற பரதவர்தம் இளமகளிர் மான்போ

லும் ஒன்றோடொன்று தொழிலின் மாறுபட்ட பார்வையைக் காணப்பெரு தமுன், உவ்விடத்தே முற்றாத இளமஞ்சட்கிழங்கின் பசிய புறத்தோலைப்போலச் சுற்றியிருக்கின்ற சருச்சரையையுடைய சூழ்ந்த கழியிடத்துள்ள இருமீனின் கூட்டங்கொண்ட குவியல் காயும்வகையை ஆராய்ந்து புன்னையினது அழகிய கொழுவிய நிழலினெதிரே போகட்டுப் பரப்புந் துறைக்கு அணித்தாயிருந்த பாக்கமும் முறையே மிக இனிமையுடையதா யிருந்தது, அஃது இற்றைநாளால் அப் பரதவர்மகளிர் நோக்கங் காணப்பெற்றமையாலே கழிந்துபோகியதாதலின் இரங்கத்தக்கதா யிராநின்றது; எ - று.

பாக்கம் - கடற்கரையிலுள்ளஊர். ஐது - மெல்லிது. ஊங்கு - உவ்விடம். பிணா இறவென்க. துறையேயன்றிப் பாக்கமுமினிதாயிருந்ததென்க.

பாக்கமுமென்ற இழிவுசிறப்பும்மையால் மீன்புலர்தலினுற்ற மிக்குளதாயிருந்தும் தோற்றப்பொலிவா லினிமையாயிருந்ததெனவுமாம். காணுமுனினிதாயிருந்தது கண்டபின் இன்னாமையதாதலின் அவ்வின்னாமையொழியுமாறு கருதுகவென்றானும். ஒருநோக்கு நோய்நோக்கும், மற்றது அந்நோய்தன் மருந்துமாதலின் தொழில்மாறுபட்ட நோக்கங்களாயின. புன்னைமுன் பரப்புதல் நிழலிலிருந்து புள்ளோப்புதற்பொருட்டு.

இறைச்சி:—இறவு காயுந்திறனோக்கிப் புன்னைநிழலின்முன் பரப்புமென்றது யானும் என்போன்ற பெருவேட்கையளாகிய பரதவர்மகளுங்கொண்ட காமநோயைப் போக்குமாறு பகற்குறியிடனோக் கருதத்தகும் புன்னைநிழலின்முன் இருவேமையும் தோழி கூட்டுவிப்பாளாவதென்றதாம். கேட்போர் - தோழி. காலம் - நிகழ்காலம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தோழிகேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது. (௪0௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக்குறியானும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகள் வரைதல்விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ் சிறப்பச் சிந்தித்துக் கிளியைநோக்கிக் கிள்ளாய், என் தலைவரது நாட்டிலுள்ள நின்சுற்றத்தாரிடஞ் சென்றகாலை ஆங்கு என்காதலரைநோக்கி இம் மலைக்குறவர்மகள் மீட்டும் தினைப்புனங்காவல்செய்யுமாறுவந்தனளென இவ்வொன்றனைமட்டுஞ் சொல்வாயாகவென் றிரந்து கூறாநிற்பது.

செம்பியனார்பாடியது.

௧௦௨. கொடுங்குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்கிளி
யஞ்ச லோம்பி யார்பதங் கொண்டு
நின்குறை முடித்த பின்றை யென்குறை

செய்தல் வேண்டுமால் கைதொழு திரப்பல்
பல்கோட் பலவின் சார லவர்நாட்டு
நின்கிளை மருங்கிற் சேறி யாயி
னம்மலை கிழவோர்க் குரைமதி யிம்மலைக்
கானக் குறவர் மடமக
ளேனல் காவ லாயின ளெனவே.

உரை:—விளைந்த தினைக்கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகாநின்ற சிவந்தவாயையுடைய பசியகிள்ளாய், அஞ்சாதேகொள்; நீ இக்கதிர்களைக் கொய்தல்காரணமாக யாரேனும் நின்னை அச்சுறுத்துவார்கொல்லோவென்னும் ஐயத்தைப்போக்கி வேண்டியவுணவைக்கொண்டு நின்குறையெல்லா முடித்தபின்பு ஒழிவெய்தியகாலத்தில் என்னுடையகுறைபாட்டைச்செய்து முடிக்க வேண்டும்; இது நின்னை யான் என்கைகளைக்குவித்துத் தொழுது இரந்துகேட்கின்றேன்; அக் குறைபாடுதான் யாதோவெனில் பலவாய காய்களைக் காய்க்கின்ற பலாமரங்கள்மிக்க சாரலையுடைய அவர்நாட்டின்கணுள்ள நின்சுற்றத்தினிடத்து நீ ஒருபொழுது செல்லுவையேயாயின் அம் மலைக்குரியாராகிய எனது காதலரை நோக்கி இந்த மலையைச்சூழ்ந்த காட்டின்கணுள்ள குறவருடைய இளமகள் முன்போலவே தினைக்கொல்லைக் காவலுக்கு அமைந்து ஆண்டிருக்கின்றாளென் றிவ்வொன்றனைமட்டு முரைத்து என் னிவ்வொருகுறையைச் செய்துமுடிப்பாயாக; எ - று.

சொல்லல்வேண்டுமோர் எனவும் பாடம்

குரல் - கதிர். ஆர்பதம் - உணவு. கோள் - காய்.

சொல்லென ஏவியவழி மறுக்குங்கொல்லோ, உடன்படுங்கொல்லோ வென்னும் ஐயுறவால் கிளைமருங்கிற் சேறியாயினென்றாள். அது மறுமற் செய்தற்பொருட்டு இரப்பலென்று தன்னைத்தாழ்த்தியும் தொழுதென அதனையுயர்த்தியுங்கூறினாள். ஆயினளெனவுரையென்றது தூதுமுனிவின்மை.

என்னைக் கைவிட்ட கொடுமையையுடையவர் சாரலாயிருந்தும் அச்சாரலின்கணுள்ள பலாமரங்கள் பிறர்க்குப் பயன்படுமாறு காய்க்கின்றனவே இஃதென்னவியப்போவெனப பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றியவாறு தறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௧௦௨)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்து ஆற்றாதாகிய நெஞ்சினைக்கழறியது.

எ - து, பொருளீட்டுமாறு தலைவியைப் பிரிந்துசெல்கின்ற தலைமகன் காட்டினிடைத் தன்காதலியைக்கருதிக் கவன்ற நெஞ்சைநோக்கி யாம்